

Aalborg Søspejderes 75 års jubilæum

Dette skrift er udarbejdet i anledning af Aalborg Søspejderes 75 års jubilæum.

Det består af det oprindelige jubilæumsskrift, der blev udgivet i 1976 i forbindelse med 50 års jubilæet, samt et nyt afsnit for de efterfølgende 25 år.

Det oprindelige skrift er gengivet så tæt på det originale som muligt, dog med mindre korrektioner. og tilføjelser, som fx billedteksterne bagest i heftet.

Det nye afsnit er, i lighed med det oprindelige, opbygget med et historisk afsnit for hvert år. Desuden er flere af årene ”krydret” med personlige beretninger, skrevet af tidligere og nuværende medlemmer.

Aalborg Søspejdere har siden vort 50 års jubilæum i 1976 gennemgået store forandringer.

I 1976 var vi en trop for drenge med en afdeling for spejdere samt en jungmandspatrolje, og vi havde fem Aalborgjoller og to robåde.

I 2001 er vi en blandet søspejdergruppe for piger og drenge, med en juniorflok, en trop samt to seniorklaner. Troppen sejler nu i tre Aalborgjoller og en Helsingørjolle, den ene seniorklan sejler i en Nordisk Folkebåd, og den anden seniorklan sejler i ketchen ”Marina” på 44 fod. Marina er et af de fem storskibe i Det Danske Spejderkorps.

Meget er forandret, men alligevel har den særlige søspejderånd på mange måder overlevet. Søspejder er meget mere ”noget man er” i modsætning til ”noget man går til”. Mange af de gamle traditioner har overlevet gennem årene, og mange nye er kommet til.

Vi vil gerne sige tak til Helge Nielsen, Christian Kirkegaard, John Sloth, Norma Hornung og Poul Møller, der i fællesskab har udarbejdet jubilæumsskriftet, samt takke øvrige, der har bidraget.

Med ønske om, at de næste 25 år bliver lige så gode som de første 50 + 25 år.

Aalborg Søspejdere
August 2001

S Ø S P E J D E R N E

Blandt oldtidens minder om Danmarks dåd
der droges af muld var en vikingebåd,
den tømred' engang vore fædre -
og går vi den efter, hvert bord og spant,
ved al den viden, vi siden vandt,
vi kan ikke bygge den bedre!
Thi frejdige drenge med øjne blå
har tumlet ved Danmarks strande
- så langt tilbage, vor tanke kan nå
med båd på de vuggende vande.
Og går vi, hvor brisen fra havet står ind,
da føler vi vort hjerte for altid i pagt
med det, der gav fortiden styrke og magt;
så ved vi, at her ved den grønklædte strand
kan fostres det sind, der gør drengen til mand;
her henter han sundhed og snilde
ved en uudtømmelig kilde.
Og ser vi vor fremtid og kender dens krav,
så lad os da bruge, hvad guderne gav;
til havs med vor ungdom, blegnæbbet forlæst -
vi får den tilbage vejrbitd og forblæst!
Når verden, der styrted' skal rejses igen,
det gælder, hvor fostres de braveste mænd?
Vi skal ikke søge dem længe
blandt frejdige søspejderdrenge!
For han har vist sjældnere klynket og grædt,
der fører en båd fra det gyngende brædt,
der klarer en vending og bjærger et sejl
i hast og dog støt uden famlen og fejl -
og ingen skal sove mer' sundt i sin seng
end en Søspejder - Dreng!
Det lærer han under det blæsende hvælv;
at handle for andre og glemme sig selv,
og uden at spørge: hvad vil nu Du - ?
og uden til hjælpen at skæve,
at klare det alt i eet blinkende Nu
med sit snilde, sit mod og sin næve!
Han lærer at se bag ungdommelig leg,
at livet er alvor for dig og for mig,
at hver den bør æres, som lyder de krav:
vær frygtløs og ærlig, besindig og brav.
Og døjed' de sammen en munter dravat,
så får de respekt for hver god kammerat,
ham husker de trofast og længe

de frejdige Søspejder - Dreng!
Og hvor han end siden i livet bli'r sat,
med liv og med lyst ta'r en søspejder fat,
han lærte at lystre og lyde,
han lærte uselvvisk at byde;
og han er blandt dem, som livet betror
på Statsskibets post ved det knagende ror
på fart over farlige vande -
han lærte jo under det blæsende hvælv
at handle for andre og glemme sig selv -
han ved, at det gælder vort fædrelands gavn
og ikke hans fordel og ære og navn,
men: Skibet i havn!

AXEL JUUL

AALBORG SØSPEJDERES TILBLIVELSE

Velsagtens har først og fremmest mine mange interesser i ungdommen og senere i det hele taget mit arbejde for ungdommen på så mange felter spillet ind ved Aalborg Søspejderes tilblivelse, men også et par tilfældigheder bør nævnes i den forbindelse, således en samtale mellem Aalborg Marineforenings formand, konsul P. Ph. Stuhr og min daværende chef i Aalborg Diskontobank, Rob. Lund

Denne samtale gav anledning til, at min chef, hvis båd jeg ved kapsejladserne sejlede for og med ham eller hans meget sejlkundige hustru, søster til Polarforskeren Peter Freuchen, rettede en kraftig underbygget opfordring til mig om at bruge mine evner til oprettelsen af en søspejdertrop i Aalborg under den dengang selvstændige DANSKE SØSPEJDERDIVISION, hvis præsident var kaptajn K. V. Høyer, der samtidig var landsformand for samtlige marineforeninger. Denne opfordring havde muligvis forbindelse med et i havnens søfartskredse som misforståelse opfattet forsøg af lederen for "De primitive Drengene", at danne en søspejderafdeling som supplement til disse, hvilket forsøg bortset fra søspejderuniformen hverken syntes at have forbindelse med drengesindet i forhold til søen eller spejdersportens idealer.

Jeg modtog udfordringen og for ikke at komme i vejen for lederen af "De primitive Drengenes" forsøg og for at undgå enhver misforståelse i øvrigt, søgte jeg om min trops anerkendelse hos den DANSKE SØSPEJDERDIVISION som 2. Aalborg Søspejdertrop og med begæringen underskrevet af Aalborg Sejlklubs bestyrelse som første tropsråd, dels fordi disse mænd bedre kendte mine kvalifikationer og ikke ville blande sig i ledelsen og mine ideer om denne søspejdertrops grundlæggende udførelse, samt for at opnå den nødvendige goodwill i søfartskredse. Jeg modtog SØSPEJDERDIVISIONENS godkendelse allerede den 26. august 1926, som var en søndag og gav mig mulighed for at fejre dagen ombord i min

1924

1926

faders lystbåd "Svanen" sammen med de allerede tilmeldte drenge.

Muligvis kan man sige, at det tropsråd, jeg startede med, var ensidigt og burde have bestået af drengenes forældre, men ordningen gav en hurtig start og var mig kærkommen, idet jeg ville gå mine egne veje udenom enhver form for juniorsejlsport, men med spejderloven og spejderløftet som grundlag ville jeg arbejde for drengesindets idealer i tilknytning til søens grundfæstede principper og samhørighed, ansvar og krævende pligters alvor baseret på drengenes individuelle udvikling og sømæssige færdigheder og mindre på det mere gængse i bestående søspejdetroppe - altså bort fra de store tropsfartøjer, hvor næsten ethvert ansvar påhviler ældre ledere og derfor er i vejen for den individuelle udvikling, indsats og oplevelse, som drengesindet drømmer om.

Med en stor indsats fra de første 12 drenge og med stor tålmodighed fra min kones side, gik jeg i gang med at bygge på et stykke strandbred - uden bolværk - som Havnen havde overladt os opad jernbanedæmningen, den senere nedbrændte søspejderstation, hvis brandassuranceerstatning gav mulighed for at bygge den nuværende søspejderstation - Skandinaviens største.

Vor ihærdighed, og jeg tør vist godt sige pågående indsats, gav os større og større opbakning og voksende interesse i videre kredse. Som et resultat heraf bør særligt nævnes tilknytningen til den som spidsgatterpioner landskendte på Aalborg Skibsværft som driftsingeniør virkende Aage Utzon. Hans bevågenhed foranledigede en drøftelse med ham om den båd, der bedst kunne egne sig til at virkeliggøre vort formål, og han konstruerede den nu sødygtige 17 fods sprydriggede båd, som drengene selv kunne og skulle sejle med på grundlag af en båd til hver patrulje og med patruljeføreren som ansvarshavende fører.

AALBORG JOLLEN har gennem de forløbne 50 år bevist sin sødygtighed og sin rigtighed som patrulje- og øvelsesbåd og båret i hundredvis af Aalborg søspejdere i troppens levetid gennem Limfjorden og langs Kattegats kyster - endog helt til København,

Marts 1926

Erik Arentoft
Louis Ballermann
Johan Mathiasen
Eigil De Vries
Elith Langaard
Henning Larsen
Aage Colding

syd om Sjælland og Fyn har de sejlet. Et sikkert bevis for et af troppens mål: at lære søspejderen at færdes med samme sikkerhed på vandet som på landjorden.

Også manglende kendskab fra DET DANSKE SPEJDERKORPS - især på tidspunktet for SØSPEJDERDIVISIONENS sammenslutning med korpset - om søspejdernes spejdermæssige færdigheder, har Aalborg-jollernes besætninger bidt skammen af, ikke alene gennem drengenes egenhændige vedligeholdelse af deres både og grej, men også med hver båds spejdermæssige og meget benyttede udstyr. I hver patruljes kistebænk på søspejderstationen findes fuldt spejdermæssigt udstyr lige fra solidt telt til mindste detalje. Et udstyr, der foruden alt sejlgrej og livbælter medbringes på de fleste weekendture og feriesejladser og sikkert benyttes fuldt så ofte på de for søspejderne let tilgængelige danske kyster, som deres landspejderkammerater har og får mulighed for efterhånden langs de stærkt befærdede veje og sværere tilgængelige, egnede arealer.

Jeg kan ikke lade Aalborg Søspejderes 50 års jubilæum forbigå uden i taknemlighed at tænke på ingeniør Aage Utzon eller på de første 12 drenges trofaste indsats stærkt støttet af forældrene og offentlige og private institutioner samt aviser, især Aalborg Stiftstidende. Jeg vil slutte med en stor TAK til mine efterfølgende tropsførere, herunder ganske særligt til nuværende gennem 25 år virkende tropsfører HELGE NIELSEN, som på fremragende måde har videreført Aalborg Søspejderes rige traditioner.

Jacob Langgaard

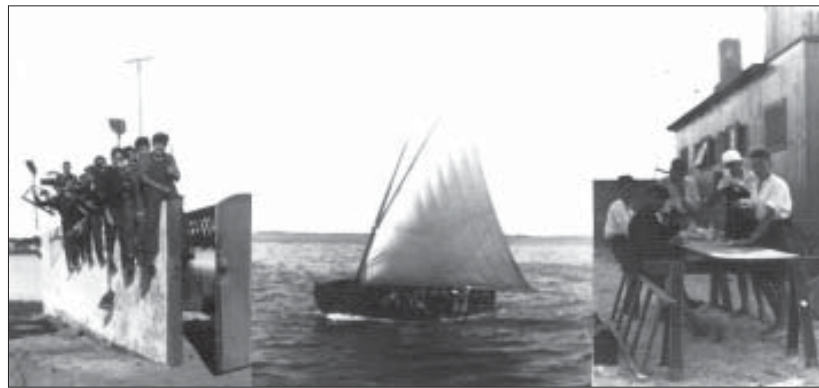
Formålet med Den Danske Spejderbevægelse er at opdrage unge mennesker til loyale og ansvarsbevidste samfundsborgere, og dette gælder i særlig grad søspejderne, som nødvendigvis må være udstyret med meget og kostbart "legetøj". Det stiller særlige krav til brug og vedligeholdelse, som kræver både fingersnilde og omtanke. Aalborgtroppen har således to rojoller og fem sejljoller, alle af træ og klinkbyggede. De skal hvert eneste år skrubes og pudses, males og lakeres, og som regel repareres for de småskader, som opstår i sommerens løb. Det giver en god bund for at nyde en ferietur, når man forud har lagt godt med knofedt i grejet.

Sejljollen er den ældste, danske snyderiggede fiskerjolle, noget moderniseret under ingeniør Aage Utzon heldige hånd, og er standard for samtlige danske søspejdere. Jollerne er med lufttanke, synkefrie og med fast ballastkøl, ca. 200 kg. De sejler - ikke hurtigt - men godt og sikkert. I troppens 50-årige levetid er der ikke sket en eneste ulykke - hvilken anden ungdomsbevægelse kan sige det? Der er justits ombord, her gælder reglerne for søfart, nemlig at lystre. Alle skal kunne svømme 550 m uden hvil, og alle skal have godkendt redningsbælte. Førerens ord er lov, selvom han kun er et par år ældre end drengene. Han er nemlig blevet fører, fordi han er gjort af rigtigt stof, og fordi han kan sejle.

Det er et skønt syn at møde 4-5 søspejderjoller i kølvandslinie, når de står ud på den årlige 14-dages langtur. I hver båd ses 6-7 strålende drengehoveder over rælingen. De er på vej til det store eventyr. Det må for en rask dreng være som et trompetskrald for en kavalerihest.

Ved havnen har søspejderne deres smukke hus med bådehal, stort fællesrum, tropslokaler osv... I Flamsted Bakker på en 2 tdr. land stor naturgrund har de et tropshus, hvor 8-10 mand kan bo på weekend turene; meget benyttet om vinteren.

Alt dette bådgrej, tovværk, husinventar osv. vedligeholdes af drengene selv. Se på tingene; det må indrømmes, at de gør det godt. Det er den slags, der skaber respekt for værdier.

1927

Men den største pædagogiske værdi er nok livet i bådene. Der er orden og respekt, og skulle der være en eller anden, som ikke rigtigt kan finde melodien, så er det utroligt, så effektivt sådan en flok drenge under den rigtige ledelse kan høvle hinanden af. Det var ønskeligt, at mange, mange flere drenge kunne få lejlighed til at deltage i søspejdernes friske liv, og det ville koste en beskedent brøkdelen i forhold til det, velfærdssamfundet ofrer på ungdommen.

Simon Petersen

Til Aalborg Søspejdere i anledning af de 50 år.

Det danske spejderkorps er åbent for alle og har noget at give den ungdom, der møder op. For de mange millioner af spejdere verden over, er målsætningen stort set den samme. De skal søge at efterleve spejderlovens ånd og samtidig lære en hel masse praktiske ting, der kan gøre dem selvhjulpne til at hjælpe andre. De skal lære at færdes i mark og skov, ved dag som ved nat - og være med til at pleje og værne naturen, lære at yde første hjælp til tilskadekomne og meget andet.

Alt dette gælder også mere eller mindre for søspejderne, men derudover skal de kunne klare sig til søs. Det gælder almindeligt sømandskab med kendskab til at kunne føre et skib og viden om vedligeholdelse af bådmaterialer, og det gælder i høj grad også at lære den nødvendige og strenge disciplin, der skal herske om bord i enhver spejderskude. Søspejderne må selvfølgelig også kunne svømme og kende til livredning, lære søkort at forstå og meget andet søen vedrørende.

Derfor står der en særlig respekt om søspejderne, og derfor har vi andre - landkrabber - altid glædet os, når søspejderne gik i land og deltog i vore øvelser og lejre. Og skal jeg ønske noget for Aalborg søspejderne på 50 års dagen, skal det være, at I udbygger samarbejdet med "landspejderne", uden på nogen måde at sætte jeres særpræg - med duft af tjære - over styr.

Og så tillykke med, at I har en så stabil, myndig og dygtig chef, som jeres alle sammens Helge, til at lede jer - forhåbentlig mange år endnu!

Med spejderhilsen
Jens Hvass

**Aalborg Søspejdertrops Historie:
26. august 1926 - 1976.**

I slutningen af 1924 blev grunden lagt til en søspejdertrop i Aalborg af lærer Sonne Kofoed. Interessen ebbede imidlertid ud. Måske på grund af, at Sonne Kofoed, der var en særdeles aktiv og glimrende gymnastiklærer på Ryesgades skole, viste lidt for stor interesse for Niels Bukh gymnastikken i forhold til søspejdersporten.

Den 26. august 1926 startede bankassistent Jac. Langgaard den nuværende søspejdertrop. Her havde man manden med det rette tag på såvel det sø- som spejdermæssige område. Der kom nu rigtig fart i arbejdet og d. 4. oktober får man havneudvalgets tilladelse til at bygge et hus ved havnen nærmere betegnet øst for den nuværende station, og allerede d. 8. oktober møder 14 spejdere for at pille en gammel badeanstalt ned, og man får støbt grunden inden frosten kommer. Der arbejdes med stor iver på søspejderstationen, der skal have førerlukaf, køjerum, kabys og tropslokale. Det økonomiske klarer man ved bortlodninger, salg af brugte frimærker og med andre bidrag skraber man kr. 550,00 sammen. Firmaer og søspejderforældre stiller sig hjælpende og den 16. oktober kan man indvie stationen.

1928:

Troppen foretager en 17 dages langtur i sejlfartøj til Göteborg, Vänern og retur til Aalborg. Den 16. december afholdes en lille julestue med forældre på stationen.

1929:

3. januar holder trafikkontrollør Buch (TF i KFUM) foredrag om stjernehimlen. Sidst i februar holder lods Thostrup foredrag om sin Grønlandsfærd. I marts startes et navigationskursus ledet af lods Saabøll, og heri deltager 11 søspejdere. I sommerferien deltager troppen i Jamboreen i England med Langgaard som leder for de danske søspejdere og hans drenge som

patruljeledere for de af samtlige søspejdere udtrukne 5 patruljer. I den efterfølgende vinter tog 8 af de ældste søspejdere kystskipperprøve på Navigationsskolen, der dengang var beliggende på Kastetvej.

Tidligere på året havde man haft en 3 dages majfest sammen med A.K.G'erne i Håndværkerforeningen, hvorved troppen skaffede sig penge til at bestille 3 nye fartøjer - de senere så berømte "Aalborgjoller" tegnet af ingeniør Aage Utzon. Bådene opnåede senere officiel anerkendelse som juniorbåde på dansk sejlerdag. Den 26. august holdes troppens 3 års stiftelsesdag med forældre på stationen.

Den 8. april afholdes spejderfest i troppen. Kl. 20 holder lods Thostrup foredrag om Grønland og kl. 23 begynder midnatskabaret'en "CO-statisterne". Her husker man sikkert endnu Arentofts "Al Jolson parodi", hvor han havde glemt at sværte sig sort bag ørerne. Vild begejstring, da han bukkede for bifaldet. Efter underholdningen var der dans på dækket til kl. 01.

I påsken bliver de tre nye fartøjer hentet i Randers, og Kristi Himmelfartsdag døbes de tre nyerehvervelser af fruene Langgaard, Utzon og Ballermann, og kommer til at hedde "Alken", "Havørnen" og "Stormfuglen". Fartøjerne står troppen i kr. 1.800,- indkommet ved forrige års bazar efter idé af fru Ballermann.

I sommermånederne får troppen besøg af 25 engelske søspejdere fra Hampstead ved London, hvilket blev en stor begivenhed - ikke alene for søspejderne, men også for Aalborg's øvrige spejderafdelinger, der på det tidspunkt var nede i en bølgedal. Ingensinde før eller senere var den gamle station samlingssted for alle Aalborgspejderne som i de dage, og Langgaard skulle nok sørge for, at der ikke blev gjort forskel på "gule" og "blå" land- og søspejdere. I dette år står Georg Nielsen, Erik Arentoft og Louis Ballermann som tropsassistenter. Den 21. august er der tropsfest, hvor man opfører "Den falske Englænder", der på grund af englænderbesøget delvis blev spillet på engelsk. Komedien var skrevet af journalist Palle Lundsgaard.

1929

1930

1931:

Årets begivenhed bliver troppens besøg i England hos "Hampstead søspejderne", først opholder man sig 8 dage i London og derefter 8 dage i Portsmouth - en strålende oplevelse med et mægtigt program begge steder. I oktober rejser tropsleder Langgaard fra byen, og han afvikler troppen til den dygtige Aalborg søspejder Georg Nielsen. Samtidig er en del af de ældste søspejdere, der ikke vil forlade troppen, anbragt i en "seniortrop" med S. Bast som leder og ingeniør Aage Utzon som rådsformand. En af den kommende tids opgaver bliver at indsamle midler til et større fartøj til disse 10-12 seniorsøspejdere.

1932:

13. marts afholdes søspejderfest i A.K.G. palæet, og man opfører komedien "På Skattejagt" skrevet af Louis Ballermann og trafikassistent Hansen (Ulrich Hansens far). 5. april gentages den vellykkede forestilling i Marineforeningen. I dette år forøges det i forvejen glimrende bådmateriel med den nybyggede 30 m² spidsgatter "JACK" opkaldt efter Langgards mest benyttede fornavn. Den 14. maj ved standerhejsningen søsættes "JACK", og korpsets repræsentant Tage Carstensen er sammen med mange andre venner og gæster kommet tilstede. Dette års sommertogt går rundt om Mors med 2 fartøjer ledsaget af tropsleder Bast i sin båd "PIRATEN".

1933:

Den 28. april holdes søspejderaften, hvor forfatteren Knud Andersen fortæller om 'MUNSUNEN'S verdensomsejling. Den 5. marts opføres komedien "FOR FULDE SEJL". Atter en succes. I sommerferien chartres skonnerten "SYLVIA" for en 19 dages tropstur med alle Aalborg søspejdere - i alt 28 plus 4 svenske søspejdere fra Göteborg. Turen gik til Göteborg ad kanalvejen over Vänern og Vättern til Stockholm. Derfra til Visby på Gotland og via Kalmar, Bornholm og København tilbage til Aalborg i alt 1300 sømil og en ganske enestående tur, som vist ikke nogen søspejdertrop har gjort hverken før eller senere. En begivenhedsrig tur, hvor

1930-1931

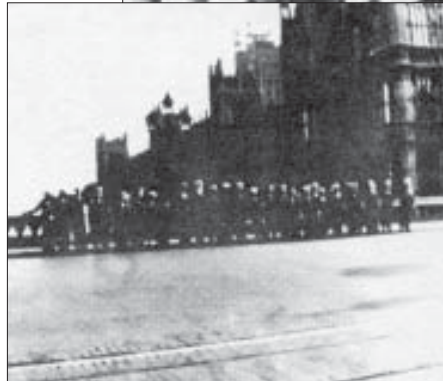
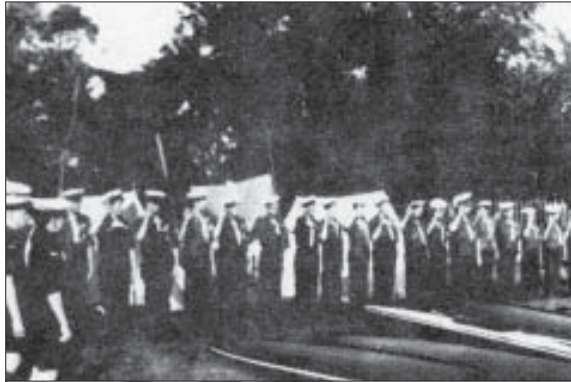
kammeratskabet - alle søspejderne imellem - rigtigt kom til udfoldelse. 6. - 8. oktober afholder kolonnen en stor udstilling i Håndværkerforeningen. Søspejderne udstiller en "Aalborgjolle" og har på første sal en modelfartøjsudstilling og et kajakbyggeri. 1. november bliver Erik Arentoft TL for seniortroppen og S. Bast bliver rådsformand.

1934:

Først i februar inviterer troppen hele tropsrådet til en lille fest på stationen, hvor der serveres kogt torsk, ostepind og snaps og mokka. Aftenen var en tak for rådets arbejde for troppen. Den 11. marts opføres Palle Lundsgaards komedie "FOR VIND OG VOVE", og af programmet fremgår, at alle lige fra tidligere TL Jac. Langgaard til yngste spejder var på scenen. Langgaard sidder i tropsrådet for både 1. og 2. søspejdertrop (som man kaldte den på dette tidspunkt). Ingeniør Utzon og S. Bast er formænd for rådene. I juli sejler TL Georg Nielsen til Aarhus med 5 søspejderfartøjer og "JACK" for at deltage i Jyllandsugen "DE SMÅ FARTØJER" bemanded med en flok raske unge søspejdergutter, der bankede juniorsejlerne godt af og kom hjem med meget sølvtøj, ligesom "JACK" på ingeniør Utzons vegne (han havde også leveret tegningerne til den) fik megen ros og sølvtøj. Samme år forlod ingeniør Aage Utzon og den glimrende rådsformands bortrejse var et stort tab for troppen.

1935:

Den 19. maj afholdes tropsfest, og man opførte atter en glimrende spejderkomedie "SPØGELSESSKIBET" af Palle Lundsgaard. I sommerferien duperer Georg Nielsen både søspejderne og sejlerverdenen i København ved med de 3 små Aalborgjoller bemanded med 13 - 15 søspejdere og "JACK" med senior-spejderne, at sejle syd om Fyn og Sjælland til København. "Når københavnerne i deres store både ikke kan komme til os, må vi jo komme til dem", sagde Georg - og så udførte han denne glimrende propagandasejlad. Man startede d. 27. juli, og ruten var Aalborg - Hals - Grenaa - Tunø - Fredericia - Middelfart -

1931

Fanø - Svendborg - Masnedsund - Vordingborg - Jungshoved - Stevns - København. Tropsassistent var Ulrich Hansen og bådene var Havørnen, Alken og Stormfuglen. Da vi efter at have overnattet i Hals vågnede om morgenen, blæste en forrygende storm, og først næste dags middag kunne vi lægge kursen mod Grenaa. Fra Djursland gik det syd på for en let brise, og vi gjorde landgang ud for "Jernhatten", medens vi spiste frokost. Da vinden nu var sydlig, opgav vi Aarhus, og for at nå Hou havn syd for Aarhus, måtte vi efterhånden klodshale skøderne for at holde kursen. Da vind og sø ved aftenstid blev så hård, at vi ikke kom fremad, søgte vi i stedet havn på Tunø. Her løb de 3 små både lige over Tunø rev, hvorimod "Jack" måtte tage det hårde kryds fra lysbøjen ind i havnen.

Næste dag oprandt med strålende sol, og tøjet fra gårsdagens sejlads blev tørret. Da vi satte kursen mod Fredericia, blev det efterhånden blikstille, og "JACK" kom ingen vegne. De små benyttede lejligheden til at aflægge bageren på Endelave et besøg. Efter solnedgang blæser det op fra land, og det går planmæssigt til Trelleås, men vind og strøm bliver nu sådan, at vi først når Fredericia kl. 3 nat. Her holdes hvil en dag med besøg på Lillebæltsbroen, Hindsgavl og Snoghøj. Næste dag sejlede vi gennem det sydfynske øhav til Svendborg og videre over Storebælt til Masnedsund (med afstikker til Storstrømsbroen og Vordingborg). Næste etape går gennem Bøgestrømmen til "Jungshoved" og her lider "Alken" havari, men en af fiskernes bundgarnspæle kommer til et gøre udmærket fyldest som mast. Vi kaster næste gang anker udfor Højrup Kirke ved Stevns Klint, dels for at se Kirken og dels for at proviantere. Den sidste nat lå vi lidt nord for Højrup Kirke ved "Hulestien". Det eneste sted på Stevns, hvor man gennem en smal kløft kan gå direkte ned til stranden - og efter hvad egnens folk fortalte os, benyttedes dette smuthul ofte af Gøngehøvdingen og hans mænd. Disse oplysninger satte drengenes fantasi i sving, og nu var det ikke længere en søspejderpatrulje men en flok gønger, der sneg sig op for at fylde vandankrene før togtet til København. Så kom turen over Køge Bugt, som vi havde hørt så meget og mindre godt om. Drengene fik ordre til at tage redningsveste på og de små

1934-1936

både skulle holde sig tæt til "JACK". Men det gik bedre end ventet, og hen på eftermiddagen sejlede flåden ind i Københavns havn til søspejderstationen i Kalkbrænderihavnen. Overalt havde de små vakt opmærksomhed og interesse på grund af god sødygtighed, sejleevne og ringe dybdegang, der gjorde dem egnet til landgang, hvor på kysten man ønskede. Vi tilbragte nogle dage sammen med de københavnske søspejdere - og så kom hjemturen, der for de små bådes vedkommende foregik på dækket af parketbåden "Mathilde", og et par af de ældste søspejdere sejlede "JACK" hjem til Aalborg. I oktober forlader TL Georg Nielsen troppe og Ulrich Hansen (nu U. Stannow) overtager ledelsen. Samtidig afgang Erik Arentoft som TL for senior troppe og afløses af Erik Ebro (sidst i 1936 slås begge troppe sammen med Ebro som TL).

1936:

Ved standerhejsningen tæller troppe 55 mand, og materiellet er i fin stand. I årets løb har man haft pragtfulde ture og weekends til Ryå, Nibe, Troldholmene og "Lumskebugten", og det er navne, hvortil der knytter sig mange minder. Der var også nat-orienteringsløb, hvor meldinger var fastgjort til kostene og andre farvandsafmærkninger - ja selv bundgarnspåle blev taget til hjælp - det var en oplevelse. Sommertogtet gik rundt om Mors og vinden var så frisk over Thisted bredning, at en mast knækkede; men det klaredes som sædvanlig med en bundgarnspål. Turen blev ledet af Ulrich, og efter den hårde tur til Thisted besøgte vi alle mand hans forældre, som boede i Snedsted. Her serverede fru Hansen en ordentlig grydefuld kartofler, 4 tallerkener store bøffer og dertil 2 pund jordbær pr. mand, og det forsvandt som dug for solen - så der måtte sendes bud efter yderligere 5 pund jordbær. "Under Liljemærket" for 15. december meddeler man, at søspejderne sidst i november afholdt en vellykket saltvands- og søspejder komedie, der gav godt med kontanter i tropskassen. TL Ulrich Hansen er afløst af Erik Ebro.

1937:

Lørdag d. 5.juli sejler 4 fartøjer på sommertogt sammen med Aalborg Sejlklub og M/S "SYLVIA". Hele eskadren starter om aftenen d. 4.juli fra Frederikshavn, og man ankom til Marstrand mandag kl. 10. Her opholder vi os i 2 dage og ser på kapsejlad, sejler i skærgården, bader og beundrer den gamle fæstning.

Onsdag når vi Göteborg, hvor vi lægger til ved "Göteborg Sjöscouterstation" ved Långedrag. Atter dejlige dage med kapsejladser, besøg på Søfartsmuseet og Liseberg. En weekend tilbringes sammen med de svenske spejdere på øen Styrsö i Skærgården.

Mandag starter vi på hjemturen med spejderne ombord på "SYLVIA" og med bådene på slæb. Efter ophold på Læsø og i Hals, når vi hjem tirsdag eftermiddag. Turen varede 10 dage, og der deltog 11 mand.

1938:

Ved nytårsparaden tæller troppen 16 mand; men allerede i marts er man oppe på 26.

Den 6.februar afholdes fest i Håndværkerforeningen, og man opfører komedien "PÅ SYDHAVSTOGT". Overskuddet bliver kr. 700,-. Ved søspejderdagen i Odense er troppen repræsenteret ved TL Ebro, assistent Ove Pedersen og Willy Houmann samt rådsformand B. Carlsen. Man diskuterede her uniformen og ensartede bådtyper m.m.

20. marts deltager man i kolonnens "DET STORE SPØRGSMÅLSTEGN". 1. maj er der standerhejsning og indvielse af den nye bådehal med mange besøgende. Vin, kransekage og sodavand. Troppen deltager denne sommer i korpslejren på Samsø, hvor både TL Ebro og rådsformand S. Carlsen er med. Umiddelbart efter denne tur forlader Ebro lederposten.

1939:

Troppen er i ledervanskeligheder, og en overgang står Georg Nielsen som fungerende TL. Ved forældremødet d. 27. januar meddeler rådsformanden S. Carlsen, at nu kunne man ikke længere have til huse på den nuværende plads på grund af ny

1940-1945

Kajgade; men at man af kommunen og havnen havde fået anvist en udmærket plads øst for Aalborg Roklub. Samtidig fik man et tilskud på kr. 5.000,- til at flytte for. Svend Carlsen går stærkt ind for en ny station, og tegningerne er udarbejdet af tidligere TL Georg Nielsen og rådsmedlem arkitekt Carlo Odgaard. "JACK" var solgt og med kr. 1.586,- plus tilskud fra forskellige sider beslutter man d. 29. april at påbegynde arbejdet. Tropskasserer Svend E. Nielsen syntes, at planerne var for flotte, og af den grund skulle regnskabet sortere under byggeudvalget.

Den 25. april afholdes tropsfest i Håndværkerforeningen, og man opfører en søspejder komedie i 4 akter skrevet af Svend E. Nielsen med titlen "EN FARLIG SEJLADS". Fra d. 24. maj står Jarl O. Skipper som tropsleder. Den 17. juni er der rejsegilde; men i mellemtiden sker der en ulykke - eller bagefter kan man måske sige lykke - at den gamle station delvis ødelægges af en brand. Forsikringsselskabet udbetaler kr. 4.458,-. De af Langgaards drenge, der befandt sig i byen, betragtede branden med tårer i øjnene, her så de deres værk, den station, som de selv havde opført, og hvor nogle af drengetidens bedste timer var tilbragt, fortåret af flammerne. De nye drenges øjne strålede derimod over synet af den nye station.

Den 27. august indvies stationen pompøst og festligt. Der var gæster fra hele landet og fra Sverige. Indvielsen blev foretaget af borgmester Jørgensen, som senere af ingeniør Ove Holm får overrakt Hæderstegnet. På rådets vegne taler Svend Carlsen og takker byrådet for udvist velvilje, og Jarl Skipper, der i den periode stod som TL, takker på spejdernes vegne tropsrådet for det læs, det har trukket. Søspejderkommissær landsretssagfører Tage Carstensen havde også ordet. Om aftenen afholdes der festmiddag i Kilden for gæsterne, og i protokollen står der: Festen var vellykket - og dyr! Alt så så strålende ud; men der var et "men". Først skulle lederproblemet ordnes. Man fik overtalt statsadvokatfuldmægtig Skouby, der var gammel spejder og sejlsportsmand og 8. november meddeler han divisionen, at han overtager troppen. I dette år mister troppen en båd. 2 drenge sejler hende i sæk ved Nørresundby badeanstalt. Selvom man får assistance af Falck,

Goliath, sejlklubben, flyvemaskine og andre findes båden ikke. Den gik ned med sejlene sat, men heldigvis kom drengene ikke noget til.

1940:

Ved forældremødet d. 31. januar 1940 fremkom byggeregnskabet, der udviste underskud og gæld på kr. 9.682,36. En tidligere indsamling hos byens handlende og forskellige institutioner var standset af kolonnen, og efter et møde d. 20. maj hos Utoft Hansen var tropsrådet stemt for at lade kolonnen overtage hele møllen. Kun et medlem sagde: "NEJ". Det var tropskasserer Svend E. Nielsen, der lovede at finde en løsning. Efter personlig henvendelse til kreditorerne lykkedes det virkelig at få gælden nedskrevet fra kr. 9.682,50 til kr. 3.586,32, som så blev betalt af "JACK Fonden" og tilskud fra kolonnen. TF Skouby havde arbejdet en del for samarbejde med landspejderne.

I påsken 1940 afholdes et landsomfattende lederstævne i den nye station under ledelse af Tage Carstensen.

Om sommeren arrangeredes en tur vest om Mors med en hård tur for spejderne over Thisted bredning. Skouby var selv i sin båd "FOX", der fungerede som en slags moderskib. Den økonomiske krise var vel overstået; men så forlader Skouby troppen i efteråret og situationen reddes ved, at den kun 18-årige TA Børge Wille Nielsen påtager sig hvervet som TL.

1941:

Den 15. februar afholdes søspejderfest i Kilden, og op imod 1500 mennesker havde givet møde. Underholdningen blev en succes, og der sluttes af med, at sangerinden Rosemarie foran de blåklædte søspejdere synger for til "MOR DANMARK". Derefter var der et par timers dans. Aftenens overskud var kr. 1.750,- der i alle tilfælde sikrede stationens drift i det kommende år.

Under besættelsen var stationen ikke helt fri for tyskerne; men de blev der kun kort tid, og det skal siges, at de ikke forringede noget; men det var svært at holde stationen fri, da de indhegnede

et stort areal umiddelbart øst for grunden. Sejlads med sejl på fjorden blev forbudt; men man fik dog bådene med på landslejren ved Kongsøreskoven på Sjælland. Bådene blev transporteret med fragtdamper, og drengene tog med toget derover. 18 søspejdere deltog i denne herlige oplevelse. 18. december fik troppen ved julefesten overrakt en fane af Danmarks Samfundet.

1942:

15. januar holdes forældrefest i Kilden. Tilstede var foruden forældre K. C. Brahe Pedersen og tidligere TL Jac. Langgaard, Hobro. Ved tropsrådsmøde på "PHØNIX" den 19. januar vælges repræsentant Svend E. Nielsen til tropsrådsformand. 10. maj er der standerhejsning, hvor bl.a. tropsrådet var repræsenteret af fuldmægtig Skouby og konsul Kragelund. Et smukt maleri af Tordenskjold var skænket stationen af kaptajn Fogtmann's Enke. Børge Wille Nielsen passede sin post som TL på udmærket vis indtil han på grund af studier måtte trække sig tilbage. 7. september overtog Henning Jacobsen hvervet som TL. Jacobsen havde ikke selv været spejder, men var gammel sejlsportsmand. Ved juletid er troppen med til mærkesalget og uddeler 9 julekurve. 20. december startes en ulveflok med 5 ulve og Inger Margit Jensen (Ditte) som flokleder.

1943:

Den 18. januar holdes det årlige forældremøde på Park Hotel. Troppen består af 19 spejdere. Den 20. juli afholdes en storstilet midsommerfest på søspejderstationen. "KONG NEPTUN" med følge ankommer til festen og bydes velkommen af TL Jacobsen. Telte med lykkehjul, skiveskydning og meget andet fik nok at bestille, idet stationen dagen igennem og langt ud på aftenen var fint besøgt. Nu var Aalborg spejdere også oplagt til fest den dag, fordi man tidligere på dagen havde indviet spejderborgen. Overskuddet blev kr. 1.373,51, og man får lov til at forny bådmaterialiet. 20 søspejdere deltog i landslejren ved Kongsøre ved Isefjord, og det var årets alt overskyggende begivenhed.

1943

Ved årets kolonnefest optræder troppen i slutningen af komedien "JUBILÆUMSREJSEN 1968" og redder her den patrulje, der har været jorden rundt, fra at lide havari på søen.

1944:

Ved forældremødet i Kilden d. 17. januar bekendtgøres det, at styrken er steget til 39 spejdere og 12 ulve. Flokarbejdet har været meget generet af tiden, idet udgangsforbud har forhindret regelmæssige møder. Svend E. Nielsen oplæser regnskabet: Indtægter kr. 2.592,12 og udgifter kr. 2.276,88, gæld kr. 2,77. Tropslederen havde givet drengene lov til selv at pynte på lokalerne på stationen, idet man mente, at de holdt mere af det, de selv havde været med til at udføre. TL Jess Jessen viste derefter spejderfilm, og særlig filmen "SPEJDERNES HJÆLPEKORPS" vakte interesse. 17. marts afholdes en fest i Kilden, der giver et overskud på kr. 947,36. Der afholdes atter midsommerfest på stationen. 2 nye Aalborgjoller er under bygning og bliver færdige i løbet af få måneder. Dette års lokale krigsbegivenheder sætter også sit præg på søspejderarbejdet, og man må gå stille med dørene og lade patruljearbejdet være det fremherskende. Jacobsen er rejst og efterfølges af tidligere TA Ib Skovgaard Jensen, der leder troppen året ud.

1945.

Den 29. januar afholdes forældremøde i Kilden, og man erfarer bl.a., at flokken på grund af ledermangel var smuldret bort. I det nye år rykker TA Viggo Nielsen op som tropsleder, og den 27. maj afholdes standerhejsning i silende regn. Den første efter krigens mørke år. Da det nu foregik i et frit land, havde alle et lyst sind og godt humør, og der var et festligt præg over højtideligheden på trods af regnen. I årets løb opnås samarbejde med "ældre søspejdere" i byen, der i forskellige situationer skal støtte troppe i arbejdet. En del af disse har i flere år siddet i tropsrådet. Sommerens begivenhed var turen rundt "Limfjordens Perle" Mors. Turen blev ledet af to tropsassistenter, og da en af bådene søgte ly

under land i det hårde vejr, fik "Jyllandsposten" en stor historie ud af det med "Søspejder savnet - Drukneulykke". På grund af mangel på materiel måtte man i årets løb sige nej til en del drenge, der gerne ville ind i troppen.

1946:

Troppen tæller 27 spejdere. Arbejdet går stille og roligt. Man har lidt samarbejde med et par landtrotte og har været på ture til Rold Skov. I august har man besøg af norske spejdere, der skulle lære om dansk søspejderarbejde. Ellers deltager troppen, som de øvrige år i kolonneforetagender, som nytårsparade, byløb, kolonnefest og jule goodturn. På efterårets kolonneeturnering deltog troppen på fuld kraft og holdt en solid anden plads.

1947:

Ved forældremødet d. 22. januar trækker Svend E. Nielsen sig tilbage fra posten i tropsrådet, hvor han har arbejdet energisk i 10 år. Det var tropsrådsformanden, man kunne takke for de mange forbedringer på stationen i årenes løb, såsom kistebænke, lederlukaf, redskabsrum, og pladsen delvis beklædt med fliser. Alt dette havde han ordnet så fint, at det var uden bekostninger for troppen. Til efterfølger valgtes ekspedient E. Tougaard. Og Arentoft meddeler, at det norske besøg året forud har resulteret i en søspejdertrop i Arendal i Norge, og at Aalborg søspejderne er inviteret derop. Jess Jessen var traditionsmæssigt mødt op med et par spejderfilm. Den 14. maj meddeler Viggo Nielsen tropsrådet, at hans tid ikke tillader ham at påtage sig det store ansvar at lede troppen. Standerhejsningen fandt først sted den 1. juni, da bådene havde været til hovedreparation. Efter lederskifte d. 1. juli, hvor Poul Hjorthøj Jørgensen (tidligere 7. og 3. Østerbro) overtager ledelsen, vover man sig ud på sommertogt rundt om Mors, og trods alt andet end prima sejl forløber turen fint. Viggo Nielsen fungerer stadigvæk som TA. Troppen har i dag 5 Aalborgjoller og sammen med det øvrige materiel og stationen repræsenterer det en værdi af ca. kr. 60.500,-.

Af troppens historie fremgår, at det er dyrt at drive søspejder sport; men at arbejdet også har mange tiltalende og positive sider, der ikke kan gøres op i kroner og ører. En tidligere TA C.J. Schwensen fortæller om en dramatisk landgang på åben kyst på nordsiden af Mors, hvor man var søgt ind på grund af havari. Vi var to både og en halv snes mænd, der alle måtte en tur i vandet for at redde "SKIVET" og bjærge telte samt materiel. Det var hundekoldt; men så meget mere nød vi soveposen bagefter og en kop skoldhed the. Der var også turene hjem en stille sommeraften for en sagte brise, hvor fjorden lå stille og smuk i månelysset. Da blev vore øjne åbnet for naturens storhed og skønhed. Men hjemturen kunne også være, som det står i tropssangen "slæve ved åren, komme hjem henad morgen, med vabler og øm i vor bag". Søspejderne har vel nok noget egenartet over sig, særlig på grund af spejderlivet med både og sejlads på fjorden, men målet er det samme som for landspejderne: Spejderlov og løfte.

1948:

Frans Holm træder efter megen overvejelse til i foråret, hvor man arbejder med klargøring af troppens fem sejlfartøjer, så Frans får god lejlighed til at lære de 26 mand at kende. Ved standerhejsningen fik "Alken" under ledelse af "Krølle" præmie for bedste patrulje i vinteren. Pinseturen gik med "Sessan" til Sverige med 15 mand, der lå i lejr med Gøteborg søspejderne på en ø. På Brånø var der konkurrencer i lejrspørt, madlavning og kaproning, hvorved Frans Holm og DASØ Erik Møller mistede deres stemmer. Under en PF-weekend kæntrede den ene sejljolle ud for Stranderholm, som følge af en kastevind. De 5 ombordværende måtte stige af og blev taget op af en anden båd, medens deres egen gik ned på 25 fod vand. Man fik lov at overnatte på Stranderholm, medens "GOLIATH" bjærgede båden, så man næste morgen kunne fortsætte til Hals. I en ungdoms weekend viste vi færdighed i sejlads og optrådte med en vandpantomine. Aftenen sluttede med dans på dækket, og med at tropsrådet solgte æbleskiver til fordel for den slunkne kasse. 10 mand var med på kolonnens Norgestur. Troppen havde 8 dages tur til Hobro. Tropsfesten på

Skalborg Kro gav kr. 300,- i overskud. Desværre gik fartøjet "Glenten" sporløst tabt under en stormfuld nat, hvor hun sprængte sine fortøjninger og drev for vind og vove mod Jernbanebroen, formodentlig krænget over, bordfyldt og sunket. Trods eftersøgning fandt man ingen spor. Efter afrigning havde vi en patrulje med på divisionsturnering, hvor de blev nr. 4.

1949:

Tropen er i tilbagegang på grund af ledermangel. Man drejer bi og klarer lige den daglige tøm og glider for en stille brise videre. Man shanghagede i 1950 en tidligere patruljeleder for "Alken" Helge (Nielsen), som arbejdede med en jungmandspatrulje til tropslederjobbet med assistance af JM "Krølle". Et stort ansvar for sådan et par drenge; men de voksede med opgaven. De 2 gutter gik på med krum hals, arbejdede med grejet, disciplinen, og uddannelsen. Tilbage blev kun 6 mand, og de gennemførte en sen standerhejsning, hvor der kunne præsenteres fine grejer. Også stationen var malet og repareret. Tropen voksede snart igen. 1. juli stod 4 fartøjer ud med 12 danske og 6 svenske søspejdere og med Krølles "Skiv" som lederfartøj. "Sælen" var et fortræffeligt skib. Under storm i Livø bredning. var hun mere under vand end over vand, så hun svarede godt til sit navn. 2 svenske ledere lænsede og lederne Krølle og Helge kæmpede bravt med at holde hende, og for samtidig at bevare kontakten med mandskabet i Aalborgjollerne. Vi sejlede til Astrup vig, i Skive Fjord, hvor vi havde standlejr i 6 dage. Prisen for denne herlige lejr med bustur til Viborg, kapsejladser, lejrsport, orientering, svømmekonkurrencer, hike, kaproning o.s.v. var kr. 30,00. Hans majestæt Kong Neptun bistod ved optagelse og dåb af 6 nye drenge. Da Neptun var draget af, nød spejdere og forældrene gullasch måltid, underholdning og bal ombord. Kolonneførermøde afholdes dette år på stationen efter interessant besigtigelse af Limfjordsbroen og jollesejlad i en månelys nat. Natten til 15. september vågnede TL af sin søde søvn ved suset af en storm. Han for ud af køjen, stred sig ned til stationen, hvor et frygteligt syn mødte ham. Kun 1 af 4 fartøjer flød. Kæderne

Grenaatogt 1951

Svend

Fog

"Albatros" 1950

til slingersen var sprængt af søen. "Goliat" og TL tog en hård tårn til langt ud på formiddagen. "Havørnen" lå med 4 bord slået ind, og den samlede skade beløb sig til kr. 4.200,-. Aalborg Havn måtte tage skylden, så det blev alvor med at tænke på bedre placering til vore både. Ved afriggerfesten kunne man se tilbage på en fin sæson. Ingeniør Simon Petersen, blot kaldet Simon, blev troppen en udmærket kasserer. På Wasa-wasa løbet blev "Stormfuglen" nr. 1.

1951:

Troppen blev bedre og bedre og større. 30 drenge med Helge som leder og 3 nye assistenter nemlig Svend Fog, Chr. Jensen og Aage Hansen. TA "Krølle" er emigreret til Canada. Ved standerhejsningen præmieres Stormfuglen som bedste patrulje i vinterens løb. Vi har nordens største søspejderstation med bådehal med plads til 5 fartøjer, arbejdsborde og patruljeskabe, stort tropslokale på første sal. 5 patruljelokaler, køkken og lederlukaf. Ja, og så har vi 4 Aalborgjoller og den herlige fjord! Når lektierne er klaret, sætter gutterne aften efter aften rundt kursen mod vestre bådehavn, hvor der er nok at gøre for en rask dreng med saltvand i blodet. Den gamle spejderånd er vendt tilbage. - Drengene er under kyndig vejledning og får ikke lov at komme til søs, før de har aflagt svømmeprøve, der skal gentages hvert år. Selv en skipper på 14-15 år har lært sit ansvar at kende og forstår at manøvrere sit fartøj, så en gammel søulk må nikke anerkendende. Pinseturen gik til Hestekoer for en vestlig storm. Natlig jagt på KAPTAJN BLODS SKAT - ja, det gik hårdt til, da TA Aage Hansen fik en spade i panden, men han blev dog omgående forbundet. Søspejdernes "pagajløb" på Egholm blev vundet af Hardeknud efter at have krydset øen adskillige gange i nattens løb. Sommertogtet gik til Grenå korpslejr. I en storm havarerede Alken, masten knækkede, men drengene drog på hike, medens en bundgarnspæl i et lånt værksted tog skikkelse af en ny mast. Alken vandt troppens natkapsejls under ledelse af PL Preben Nielsen. Troppen fejrede sin 25 årsdag med forældretur til Egholm, hvor forældrene prøvede at være søspejdere for en

1950

dag. Om aftenen talte stifteren Jack Langgaard for de 70 forældre. 14 nye drenge blev døbt i overværelse af 200 mennesker, og så gik dansen i bådehallen. De gamle mennesker i Skalborg underholdt vi ved et møde i Frelsens Hær. Det var en succes. Vi har også fået et godt forhold til kolonnen og deltager i mange af dens arrangementer, såsom jernindsamling, turnering, Sct. Hans fest, ledermøder og julegoodturn m.m.

1952:

Troppen stiller korrekt uniformeret til nytårsparaden med nye tørklæder og fine hvide vintergamacher. TA Svend Fog er stået til søs og afløst af Bent Birkkjær og Gregers Christiansen. Deltager atter i Wasa-wasaløb. Albatros er bedste vinterpatrulje ledet af PL Willy Hald (Fyr), som modtog troppens armbånd for godt spejderarbejde. Troppen fik overrakt Krølle-pokalen. Hobro søspejdere var vore gæster ved denne lejlighed, og de blev til om aftenen, hvor de deltog i forældremødet med Jess-film om søspejderarbejdet og stationens indvielse. Pinseturen gik til Hals, men på grund af storm lod vi fartøjerne ligge derude og tog hjem på tommelfingeren med større fartøjer. Vi fik lejlighed til at hjælpe flere havarister, da 16 både kuldsejlede, jo vist blæste det. Sommertogtet gik Mors rundt med 20 mands besætning. Vi beså undervejs pr. bus Hanstholm fyr og havn. 6 mand drog hjem midt under togtet for at være tilstede ved tropsrådsformandens Harald Poulsen's bisættelse - en sidste hilsen fra troppen. Kolonnens ledere var på en lille sejltur med os. I 1953 afløses Helge af TA Aage Hansen. Han leder sommertogtet til Astrup Vig med 18 mands besætning. Ved årets slutning vender Helge tilbage til byen og TL-jobbet.

1954:

Troppen får et rofartøj og opretter patruljen Ternene. En gennemgangspatrulje for alle nye drenge, hvor de lærer almindeligt godt sømandskab og tager søspejderprøven i løbet af ca. 3 måneder. 12 nåede prøverne igennem i denne sæson. Vi arbejdede ikke i påsken, da gulvet var

1952

nyferniseret til standerhejsning, hvor vi mønstrede 36 mand. Som tropsrådsformand har vi fået ingeniør Schested Larsen. Pinseturen gik til Stege i herligt sommervejr. Hals søspejdere besøgte os ved dåben, hvor 12 fra Ternen blev optaget fra flynderstanden til søspejderstanden. Vi havde patruljevis sommerlejre, jungmænd og TA-er havde en herlig tur til Thyborøn i regn og storm, ret en mandfolketur. Vi deltog i kolonne udstillingen med fartøj og værksted, hvor der blev arbejdet med rundholter, modeller og tovværk samt et patruljelokale med et arbejdende patruljemøde - overskud kr. 500,-. Vi fik tidligere TL S. Bast til at hjælpe med en stor tropsfest, og nu er der indarbejdet den tradition, at gamle spejdere mødes med jungmænd og ledere til hyggefrokost på stationen 2. juledag. Hver patrulje er nu veludstyret med nye telte.

1955:

Vi øver komedie og sælger lodsedler, bestiller 2 nye joller og deltager i Wasa-wasa. Tropsfesten "FOR FULDE SEJL" i Håndværkerforeningen gav kr. 7.000,- til tropskassen. De nye både var færdige til standerhejsningen. Stormfuglen blev solgt og den ene af de nye joller blev døbt med dette navn af troppens gode ånd fru Clara Christiansen (på hvis grund troppen gennem årene har indrettet cykelstald ved dyrskuet, der dette år gav kr. 400,- i overskud og almindeligvis brugt til nye sejl eller telt). Fru "Simon" døbte den anden jolle Maagen. Til denne båd knyttedes en patrulje med Carl Chr. Mathiesen som PL. Fartøjerne har fået mere køl, så de kan tømmes for ballast. Vi har også fået lufttanke til alle fartøjerne (svendepris kr. 1.300,-) af firmaet Ryø. Sommertogtet gik atter til Astrup Vig. Masser af sol og fin vind, så brune er vi aldrig blevet før på en sommertur. Vi besøgte flyvestation Aalborg, hvor vi fik indtryk af træningsforhold, værksteder, brandtjeneste og selve jetmaskinerne. IH, hvor var det spændende! Vi forbereder en ny tropsfest.

1953

1954

1955

1955

1956

1956

1957-1958

1957:

Nytårsparade - denne gang fiksede op med nye tophuer i stedet for de dyre og kolde matroshuer, der også let går overbord. Vi er med til BP-festen. Og så laver vi en 11 akter opførelse i Håndværkerforeningen: "FOR VIND OG VOVE" - fint overskud ca. kr. 6.000,- til patruljehytte på vor nye grund 2 tdr. land i Borredal. Politimester E. Heilmann er blevet tropsrådsformand. Vi havde en travl påske, hvor vi arbejdede i toholdskift. Nogle på grundstøbning og andre på jollerne. Troppen er på 48 mand ved standerhejsningen. "Maagen" vinder patruljekonkurrencen. "Alken" tager dagbogspræmien. Sommertogtet går sammen med Hals Sø til "HØLLET" i Mariager fjord. 30 drenge sejlede og 12 drenge cyklende, medens deres robåd transporteredes pr. bil. Havsejladsen var hård og en del blev havgale. I Hobro mødtes vi med troppens stifter Jack Langgaard, der berettede om gammel dåd. Hver weekend arbejdes der på hytten. Man cyklede til Borredal, slæbte vand, sten og sand m.m., og så ellers hjem igen på cyklen. Dengang var der med garanti ingen søspejdere, som led af søvnløshed. Frans Holm laver som DASØ spændende turneringsløb for Hals og Aalborg. Der var så lidt vind om natten, at fartøjerne måtte roes hele vejen. Langarmede sømænd gik i land om morgenen for at løse de sidste opgaver. Vinder blev Albatros under PL Peer Kristoffersen. Endelig er hytten færdig og pudset udvendigt. Cykel- og brændeskur rejst, køkken monteret, møbler og køjer lavet og opsat.

1958:

Indledes med stabstur til hytten for at gennemgå hyttereglement med alle ansvarlige. Ved forældremødet blev de samlede hytteomkostninger opgjort til kr. 6.540,25 + masser af spejderarbejde. Vi tager tovværksarbejder og førstehjælpsmærker og 2 mand tager til ledertræning på Ryekol. Troppen får besøg af Statsradiofonien til 3/4 time i børnetimen med "VI FALDER PÅ FARTØJET". Poul Erik Andersen med "Alken" vandt patruljekonkurrencen. De fik også

dagbogpræmien. Hytteindvielse i Håls med 100 deltagere pr. bus og private biler, taler og ønsker, vajende flag og stander på signalmasten. Vi var sammen med Hals Sø Mors rundt på sommertogt. Kapsejlad med Struer søspejdere, hvor "Maagen" vandt stort. Vi besøgte B & O's radiofabrik. 2 jungmænd deltager i lederkursus på Tornehage ved Holbæk. De to var Hans Heilmann og Peer Kristoffersen (Kvidder). "Alken" vandt divisions natsejladsen. Dåben vedertåredes 12 drenge og aftenfesten gav kr. 302,89. Vi deltog i kolonnejubilæet. Jungmændene er begyndt at lære jiu-jitsu.

1959:

Vi holder standerhejsning på en ny 20 m høj mast og klanføreren (Fyr) overrækker troppe en ny stander. Der var sommertogt med standlejr i Staun i 8 dage, og så var der 5 dages jungmandstogt til Skive. Holbæk søspejdere lånte fartøjerne til et Løgstør togt. JM Willy Mariager nedstøber davider sammen med Ternefolkene, så rofartøjet kan anbringes i davider. Søklanen tilrettelagde divisions kapsejladsen, der vandtes af "Maagen" med PL Carl Chr. Mathiassen. 12 af søspejderne var på tur i Sverige sammen med Uddevalla søspejdere, en kæmpe oplevelse. Tilmed vandt vore gutter 90% af lejrens konkurrencer. Hans Heilmann og Peer Kristoffersen er nye TA-er.

1960:

Også Willy Mariager og Flemming Jensen udnævnes til TA-er. Ved standerhejsningen mønstrede Helge 45 mand, og der er lukket for tilgang. Maagen vandt vinterkonkurrencen. Sommertogt til Eskjær ved Skive fjord. Masser af regn og blæst, sommeren faldt på en tirsdag.

1961:

Peer Kristoffersen afløser Helge som TL. Drengene tilbringer alle ledige stunder på stationen, så vi kan blive færdige til standerhejsning med nymalet tropslokale, lakerede gulve og skinnende fartøjer. Bidende kold Sct. Hansfest på stationen sammen med Skipper Clement trop og flokke. Vi deltager i

Jamboretten og holder søturnering med kapermotiv, hvor vi søger den gamle sørøverkaptajn på paradisoen Egholm. "Alken" under Poul Erikson vandt. Døb og lederskifte: Normann Gundersen bliver TL.

1962:

Peter Bang afholder navigationskursus for PL og PA-er og JM. Inspektør Viggo Mariager bliver tropsrådsformand. Karl Sørensen afholder tovværkskursus med drengene. Stationen er atter fint trimmet til standerhejsningen. 2 patruljer deltager i divisionsturneringen. Efter en overhaling på land starter bådene på sommertogt til Venø-korpslejren. Troppen viste lejrens bedste standard og fik over 50% af præmierne, 1. plads i kaproning, 2. og 3. plads i kapsejlad. Vore fartøjer er de smukkeste og endda de ældste i landet. Sødivisionsturneringen vandtes af "Alken" under PL Bjørk Pedersen. Troppen blev nr. 6 i kolonneturneringen i Voldsted. Vi har i år sejlet 2500 km, og alligevel virket meget på landjorden. Vi er i stadig fremgang.

1965:

Troppen deltager atter i Wasa-wasa, men gør sig ikke særligt gældende. Besætningen er ved standerhejsningen på 26 mand. Der har været stort mandefald, men til trods herfor havde det lille, men friske mandskab gjort alt smukt i stand, og man havde meget dekorativt fået opstillet et stort anker på græsplænen. Sommertogtet gik vest på i fjorden, hvor man lå i standlejr ved Sillerslev på Mors. På hjemturen fra Fur til Løgstør var man dog kommet ud i for hårdt vejr og ved et kraftigt pust og en skæv sø blev "Alken" bordfyldt udfor Næsbydale. Alle ombordværende blev dog hurtigt bjærget, og man landede gennem brændingen ved Lendrup strand, hvor drengene fik lov at overnatte i forskellige sommerhuse. "Alken" fandt man - skyllet op lidt syd for Næsby - på stranden med knækket mast. Efter at drengene havde hugget ny fod på masten, kunne den atter rigges. Alle kræfter blev lagt i, og hun blev skubbet ud og sejlet op til de øvrige både, hvor de store drenge

sammen med Helge - som var kommet til hjælp - sejlede alle fartøjer til Løgstør. De mindre drenge og bagagen blev transporteret i Børge Thuens bil, der også havde bragt Helge til området. Vejret var nu godt igen. Man fik tørret alt det våde grej; og var på ægte søspejdervis atter ved frisk mod.

1964:

PL Normann Gundersen må holde op som tropsleder, da han havde fået arbejde i Odense. Hakon Eriksen overtager roret, og de 16 drenge som troppen bemandes af. Med Aage Grønkjær som assistent og med Karl Sørensen som chef for roverklanen går man straks i gang med at forberede dåben. Neptun og hans følge lavede en festlig ceremoni, der blev overværet af troppens mange venner. Om aftenen var der bal i bådehallen til kl. 02 og et overskud på kr. 500,- til troppeskassen.

Det satte ind med dårligt vejr, og da PL ikke havde de fornødne sejlprøver, blev fartøjerne sat på land. Aage og Hakon har nok at se til med at træne drengene, hvorfor Helge tilbyder at stå som materiel forvalter - en god aflastning. Der blev startet en patruljekonkurrence for på denne måde at få skub i patruljearbejdet, og der blev afholdt flere tropsture end sædvanligt. Alt dette gav drengene en god træning. Hakon og Aage gennemførte også en grundig PL uddannelse i vinterens løb, der blev afsluttet med en barsk mandfolketur i Ternen til Ryå, som vil stå i mands minde med stegte kyllinger samt masser af vabler efter slævet ved åren. Troppen slutter året med at deltage i kolonnens julegoodturn med en langt bedre standard end ved årets begyndelse.

1965:

Troppen deltager i Nytårsparaden, stadig med velpudsede uniformer og god disciplin. Der trænes til Wasa-wasa. Patruljerne arbejder med liv og lyst. Der er begyndt at komme nye drenge og troppen er atter i fremgang. "Alken" klarede sig fint på Wasa-wasa.

Troppen agter at deltage i Jamboretten i Rold, så der er nye opgaver og forberedelser samtidig med, at der er forårsarbejde på fartøjerne. Til

1965

standerhejsning kunne Hakon og Aage mønstre 24 spejdere og 4 JM samt fremvise et smukt forårsarbejde både på stationen og fartøjerne. Vinderen af vinterens patruljekonkurrence blev "Albatros" ledet af Thorkild Lind. Ligeledes modtog de den model af Aalborgjollen (som Helge havde bygget), der var udlovet for det bedste forårsarbejde på fartøj.

Samme dag d. 2. maj skrev søspejderne historie ved at starte en støtteorganisation for troppen bestående af tidligere nuværende søspejdere - nemlig "HVALROSPATRULJEN".

Ved kapsejladser viser "Albatros" stadig sin styrke ved at vinde samtlige sejladser. Troppen er i skoven for at fælde 10 træer pr. mand til Jamboretten. Ingen kom til skade under skovarbejdet, så Hakon drog et lettelsens suk; men ak. 1 1/2 times ventetid på toget blev fordrevet med at spille pind. Resultat - Peter fik et flækket øjenbryn. Der blev alligevel brug for nødhjælpskassen; men sagen blev dog hurtigt klaret. Pioner Jamboretten i Rold Skov, hvor 24 mand + ledere deltager sammen med 13 nationers spejdere, blev en kæmpe oplevelse med boat-race, brobygning, hike og patruljeløb, good-turnsdag o.m.a.. Søspejderne havde store dage. "Albatros" vandt patruljeløbet mod 102 andre patruljer - de blev også nr. 2 i orienteringsløbet. Troppen vandt tovtrækning. Jo, troppen viste sin fremgang under dygtig ledelse.

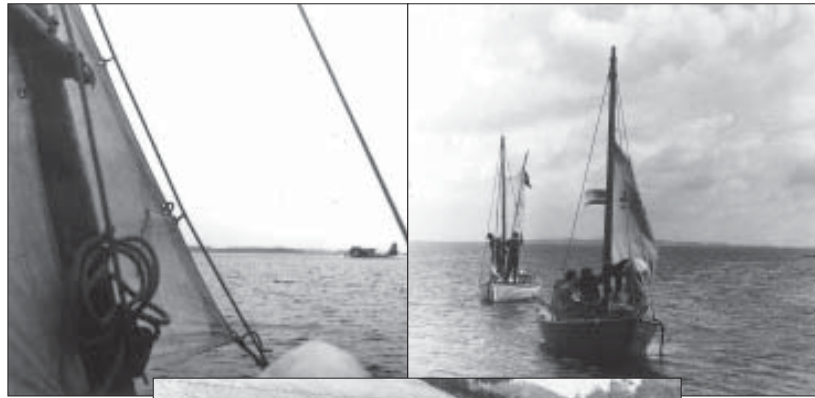
Klo-race en natsejlad blev vundet af "Alken" - et træben med sølvplade.

Der afholdes flynderdåb med bal for Hvalrosser, forældre og venner, som gav et pænt overskud. 10. oktober er der afriggerfest efter en fin sejlsæson. Desværre træder Hakon Eriksen af fra lederjobbet på grund af tidnød. Helge træder til igen med Aage Grønkjær og Christian Johannesen som assistenter. Rådsformand er overlæge Helge Berthelsen. På rådsmødet 12. oktober beslutter man sig til at arrangere tropsfest med henblik på anskaffelse af 2 nye fartøjer, og ved tropsmødet d. 3. november udtages drenge af Karl og Viggo (Fido) til de forskellige roller.

JM møder er nu kommet i faste rammer under Willy Mariager. På forældremødet blev der valgt ny formand, nemlig overlæge Ole Juhl.

1966:

Troppen øver i komedie hver lørdag under ledelse af Karl og Henning Pedersen (City Foto).
Til nytårssparaden ryddede søspejderne klostergården for al den megen nyfaldne sne. Vi kan jo bedst holde til at være ude, da en søspejder altid er påklædt efter vejret.
"Albatros" vinder "NAVALBASE", som var tilrettelagt af TA og Jungmænd. Efter mange timers forarbejde afholdes en vellykket tropsfest i Håndværkerforeningen, hvor Jens Hvass kom tilstede og i en tale roste drengene for initiativ og for det store arbejde, der var udført. Overrakte herefter Willy Mariager 10 års mærket som aktiv spejder. Komedien "FOR FULDE SEJL" var så godt spillet af gutterne, at vi fik opfordring til gentagelse, hvad vi dog kun gjorde for Hals Sø til deres tropsfest.
58 af kolonnens ledere deltog i Karneval på søspejderstationen. "Alken" under ledelse af Palle Eriksen vinder årets Wasa-wasa.
2 nye både bestilles i Løgstør ved Folmer Eriksen. Der gennemføres også et navigationskursus samt nødhjælp. Ved standerhejsning vandt "Alken" vinterens patruljekonkurrence.
Der er god tilgang af nye drenge, og vi kan nu monstre 32 spejdere + 3 ledere. Aage har overtaget ledelsen af JM. "Havørnen" blev solgt for kr. 1.200,-.
4 patruljer holder pinsetur til Ryå, hvor man morer sig med roning i lånte kajakker.
Vi modtager et rofartøj (6 årer), som gave fra Dansk Fransk Rederi. Hun beholder navnet "CONGO".
Lørdag d. 18. juni TA Jan Larsen - Chr. Johannesen, "Hvalros" Knud og Helge hentede de to nye fartøjer i Løgstør. Ingen vind; man når dog Aalborg henad søndag formiddag, efter at man drevet af sult havde hentet morgenbrød og tørret bukser på toppen af mejeriets kedel på Gjøl.
Ved hytten i Borredal graves der ud til en veranda og Hvalrospatruljen forærer os cementen. Vi har også fået lavet vandboring ved hytten, nemlig ved et bytte med "Albatros". Den gl. tøs blev således godt betalt (en boring koster kr. 3.000,-)
Årets planlagte sommertogt til Hjarbæk fjord blev

1966-1968

ikke gennemsejlet, da søspejderne kun havde otte dages ferie, og det blev storm de første tre dage. Ved Løgstør vendte de om og holdt standlejr i Staun. Her blev gennemført: kapsejladser om Hvalrostanden, eskadre sejladse og spækhuggerjagt. Det blæste stadig så meget, at alle øvelser måtte sejles med eet reb. Der var forskellige sportskampe bl.a. mastekamp. Vinder Jesper Juhl. Kolonneparade på søspejderstationen arrangeret i stedet for nytårsparaden. Aftenen sluttede med ledermøde, og vi viste film om søspejderlivet. Kolonneklanen var med søspejderne på weekend på Gjøl med besøg hos "Flintemanden". En vellykket sejladse. Troppens 40 års stiftelsesfest, hvor de 2 nye både blev navngivet. "Havørnen" af Fr. Ulla Nielsen gift med Edgar Nielsen, der tidligere var PL for Havørnen 1931 - 32. "Albatros" fik navn af kolonneassistent fru Lis Larsen, der havde hjulpet søspejderne ved flere lejligheder, som sanglærer. Troppen har nu 5 Aalborgjoller og 2 rojoller. Rådsformand overlæge Ole Juhl takkede de forskellige firmaer og venner af troppen for deres økonomiske støtte. Han sagde endvidere: "Den tryghed, hvormed vi sender vore drenge i søspejdertroppen, er baseret på viden om materiellets gode stand og den høje standard, troppens ledere holder". Senere var der det helt store bal i bådehallen. Vi har fået 2 nye tropsassistenter - nemlig Per Nielsen (Dike), Jørn Harlev. Hele lederstaben deltog i divisionens Lundbæk stævne, en dejlig oplevelse at være sammen med så mange andre ledere. Hvalrospatruljen har givet troppen et spil til ophaling af vore både og et kaffestel til 60 pers. samt gasanlæg i køkkenet. På det årlige forældremøde var der stor deltagelse (54) til stor glæde for lederne. Det blev besluttet at starte en ulve flok med Kirsten Borch og Inger Pedersen som ledere. Rådet består fortsat af: Ole Juhl, Sv. Sørensen, I. Zauhau, Harry Nielsen, I.B. Lind og købmand Robert Dahl. TA Aage er begyndt at læse og træder af som TA.

1967:

Søspejderne gennemfører fortsat en nytårsparade med deltagelse i gudstjenesten i Vesterkær kirke, og efterfølgende stabsmøde hjemme ved Sinna, som bød på kaffe, som så mange gange før. Troppen og patruljerne arbejder godt afvekslende med weekend til hytten, tropsture med patruljeløb og flere kurser bliver gennemført. Besætningen er nu på 45 mand, og der er lukket for tilgang.

"Hvalrospatruljen" har anskaffet os nyt flag og stander til masten. El-ovn til førerlukaf. Ved standerhejsningen kunne vi præsentere et virkeligt godt resultat af fint samarbejde. Patruljen "Maagen" vandt vandrepræmien for bedste forårsarbejde under ledelse af Jan Miller. "Alken" vandt vinterens patruljekonkurrence med Jørn Nielsen som leder.

Sct. Hans aften blev holdt på stationen sammen med flokken, som stadig kun består af 4 drenge. Årets sommertogt til Skive fjord startede med svag vind; men meget smukt - og vi husker alle det døgn, hvor vi sejlede og sejlede - og på den måde oplevede solnedgang - måneskin, en rød nordlig himmel og en tidlig solopgang. Efter 2 døgn landede vi ved "Eskjær" kl. 4 om morgenen. Vi havde bustur til Skive.

Under opholdet her fik vi meddelelse om, at et af fartøjerne var drevet til søs. Der var stor spænding ved den hastige hjemkomst, om hvis båd der var stukket af, og om det nu var galt med knobene eller hvad. Det viste sig imidlertid, at ankeret til den nye båd "Albatros" var for let. Nå hun blev heldigvis hurtigt fundet ved Hvalpsund og bjærget hjem igen. Jan Miller blev årets mester i mastekampen. Vi husker sikkert alle den sejlads fra Hvalpsund til Fur, hvor vi måtte ro næsten hele turen og først ankom ud på natten, og hvor vi måtte op tidligt om morgenen, da det var sat i med storm og regn, så vi måtte flytte teltene. Efter denne omgang var det virkeligt skønt at komme i poserne igen. Traditionen tro var vi også på travetur til "Rødstenen" - en skøn aftenvandring.

JM Thorkild Tue Rolff og Per Krag gennemførte et JM's togt til "Thyborøn".

Årets kolonneturning var for dyr. Istedet blev stationen malet med ca. 100 liter solignum. På et

tropsmøde kan vi læse i dagbøger, at Jesper fortalte om den helt store oplevelse, som han havde den sommer - nemlig at deltage i verdens jamboree i Amerika.

8 Hvalrosser gennemførte en sejlene weekend. Hyggelig aften om bålet med kyllinger på spid og megen snak om dengang, vi var drenge i troppen. Om søndagen afholdt vi kapsejlad, som blev vundet af Carl Christian Mathiesen og Erik Løndal i "Maagen".

14 nye drenge blev døbt af "Kong Neptun" m/følge. Årets Clo-race blev vundet af "Maagen".

Ved afriggergildet opløste vi flokken, der stadig kun bestod af fire drenge. De blev alle rykket op i troppen.

Lørdag d. 25. november pakkede ledere og jungmænd aviser kl. 1.30 - 5.30. Drengene og en del forældre var så med om morgenen til omdeling, og vi tjente en ganske god sum.

1968:

Til nytårsparade og gudstjenesten i Vesterkær kirke var vi mødt 36 mand. I februar bliver Nørrejyske Division opløst i 5 divisioner - efter at den havde været en enhed siden 1912. Kedeligt; men en nødvendighed.

Hvalros Erik Løndahl fortalte om sine ungdomsoplevelser og arbejde i udlandet.

Vi må sige farvel til Hakon, da han skal møde som soldat på Karup. Forinden fik vi dog lejlighed til at hædre ham med divisionens 10 års mærke.

Tre patruljer deltager i Wasa-wasa og placerer sig som nr. 9-12-18 ud af 26 patruljer.

Hvalros Jørn Erik (Miki) går i gang med at lave nye master til Havørnen og Albatros. De skal nemlig have nye og større sejl for at kunne følge de øvrige joller.

Tropslokalet bliver malet under ledelse af TA Jan Larsen (Fesser). Troppens ledere med damer deltager i divisionsfesten.

Patruljerne maler alle vinduer, TA Chr. Johannesen brænder malingen af "Ternen" - John Sørensen

"Hvalros" udskifter toiletskål og rør. TA Jan Larsen og en ny TA Thorkild Villadsen overtager årets rohold til instruktionens 10 punkter. Ved standerhejsningen - traditionen tro første søndag

i maj, mønstrer Helge en trop på 32 spejdere, 8 jungmænd og 6 tropsassistenter, 5 sejljoller + 2 rojoller og en særdeles smuk søspejderstation. Troppens medlemmer fik megen ros for det fine arbejde der var udført. Maagen havde lavet det smukkeste arbejde på fartøjet og modtog troppens vandrepræmie. Stormfuglen vandt en sølvplade for den bedste dagbog, og vinderen af vinterens patruljekonkurrence blev "Albatros" ledet af Ole Kristiansen.

Bededagsturen - hele troppen mødte op om eftermiddagen, hvor der var eskadre øvelser. Om aftenen var der 12, som tog "pandekage i luften vende certifikat". En dejlig aroma og stemning ved bålet med fortælling om tidligere sommerlejr i Sverige. Næste dag en skøn og samtidig barsk sejlads til Staun, hvor der måtte rebes og krydses gennem tordenbyger. Det var koldt og senere kom der hagl. Vi løb derfor til land ved Aggersund, hvor vi alle stak i skarpt trav over broen 300 m ad hovedvejen og så tilbage. Nu havde vi alle varmen igen, og vi sejlede videre til Løgstør. Næste dag - hård kuling fra vest. Med rebet alene gik det atter hjemad. Turen var hård og særlig slem gennem draget - 3 mand søsyge, 5 timer for en fok - så der var skred i slæden. Hurtig madlavning, optænding i pejsten, kl. 21 var vi samlet og hyggede os med sang, snak, fortællinger og varme pølser. Søndagen forløb med kapsejlad, madlavning og fem kampe i praktisk sømandsskab. Kæntringsprøve blev gjort med "Albatros". Hun flyder så godt, at 2 mand kunne gå om bord og lænse hende for vand. Sejlmager kursus blev gennemført med PL og PA.

Den 23. juni kl. 8.00 mødte troppens drenge til årets sommertogt til Mariager fjord - nærmere betegnet "Skovgårdshage". Vi startede med at krydse til Hals, hvor vi stod havnen ind kl. 17.20.

Næste dag måtte vi blive i Hals og dagen gik med kapsvømning og fodboldkampe. Næste dags sejlads til Øster Hurup vil mange huske. Kryds, meget høj sø, mange søsyge, rebe sejl, ro, mens regn styrter ned - resultat 13 timer til søs. Hurtigt var suppen og pandekager over de hvæsende primusser, og med den herlige duft af varm mad bredte velværet sig på ægte sø spejdermaner ovenpå den hårde omgang. Næste dag gik det fra Hurup, Als

1969

Odde til Hadsund inden for tredie revle, og alle vil huske med hvilken spænding. Vi havde nemlig besluttet at prøve om vi kunne finde hullet i tangen og på den måde undgå at komme udenfor revlerne. Mange gange måtte vi for at komme igennem krønge bådene ned, og sejle med vandet til Lukarmen. Efter aftensmad på Als Odde fortsatte sejladsen mod Hadsund – en meget smuk aftentur, og kl. 24 var alle til køjs.

Næste dag gik det så i silende regn mod Hobro, som vi anløb kl. 13.30, og hvor vi blev modtaget af "JACK" og Erik Fog. Efter indkvartering på skolen "Hostruphøj" kom alt til fransk vask og strygning, både tøjet og gutter, og kl. 17.30 mønstrede vi alle dejlig rene og friske og klar til afgang med bus til "FYRKAT" til spisning sammen med H. Morell og "JACK" (Jacob Langgaard). Store bøffer og masser af kartofler blev sat til livs. Der blev sunget gamle og nye søspejdersange. Morell gav os Borgens historie, Jack fortalte os om Aalborg søspejders start i 1926. Det var en virkelig god og hyggelig aften, og efter at vi alle havde skrevet i gæstebogen, drog vi af med bussen. (Uden tvivl sommertogtets største oplevelse).

Dagen efter stod vi atter ud med vind 6-7 fra vest, der i løbet af en halv time førte os til Skovgårdshage, hvor der hurtigt blev gjort landgang og rejst telte. Det blev en dejlig lejr - forældredag blev afholdt på den anden side af fjorden i Bramslev bakkens smukke omgivelser. Dagen sluttede med lejrball og masser af jordbær, som et forældrepar havde bragt os.

Næste dag gik sejladsen til Mariager og Hadsund i bagende solskin med megen lidt vind; men vi nåede da frem og kl. 20 var alle klar til landlov i Hadsund.

Turen gik nu i kryds på kryds en hel dag for at nå til Als Odde, for næste dag at sejle med eet reb i hårdt kryds ud af renden. Først ved 5. kost efter bakken faldt vi af og satte kurs ret nord – og det kan nok være det rullede, det samme gjorde det i maverne, så da der skulle skaffes, var der ret så mange der ikke havde lyst. Det blev en frisk sejlads, og efter nogle timer kunne man runde Kaperen og holde ind mod Hals. 5 timer Als Odde til Hals.

Dagen derpå sejlede vi kapsejlad om Hvalrostand, man havde mastekamp over vandet, og det blev til mange plask, inden vi kunne kåre årets mester Steen Hougaard.

Sidste dagsejlad blev meget lang. Der var næsten ingen vind, og vi sluttede med at ro fra Hesteskoen til stationen, som vi først nåede kl. 21. Det havde dog været alle tiders sommertogt, som alle 25 søspejdere vil tænke på med stor glæde.

Det mærkes mere og mere, at forældrene har sommerhuse - så de fleste af gutterne er ude hele skoleferien, desværre for sejladen og vedligeholdelse af bådene - men nu er sommerferien forbi, og der er igen blevet liv på stationen. TA Christian har gjort hytten godt ren, og Hvalrosserne har leveret os nye hynder til køjerne, så nu er hytten igen i meget smuk stand. Troppen har fået ny fane, som blev indviet på tropsmødet i august. Samme aften så vi lysbilleder og film fra sommertogtet i Mariager fjord. TA Jan Larsen, Thorkild Willadsen og Helge deltager i søspejderleder kursus ved Svendborg. Det var et sejlede kursus.

Troppen har besøg af 30 engelske søspejdere, som ligger i lejr i Rold, de var på sightseeing om formiddagen og på sejltur i Aalborgjollerne om eftermiddagen. Aftenen forløb med sammenkomst på stationen, kaffe, the og brød i store mængder blev sat til livs, og man snakkede med arme og ben, det var en stor oplevelse for alle mand.

Ved dåben kom 8 nye drenge under Kong Neptuns og hans undersåtters behandling.

Clo-race var arrangeret af jungmændene, som nu var under Helge's ledelse. Bådehallen var rigget om til en knejpe med store vintønder og bar - alle var klædt ud som pirater, og man fik et krus øl. Der var stemning og sang fra de syv have. Ordren lød på lastning af 2 kasser krudt pr. båd. Mens dette foregik, opdagede man kaptajn Klo's sørøverskib - og - så var jagten gået ind, i mørk nat med frisk vind. Alken blev vinder.

6 JM og 6 seniorpiger samt TA og TF havde weekend sammen til søs, da pigerne gerne ville opleve en søspejderweekend. Der er jo nu ved at blive oprettet flere pigesøspejdertroppe rundt om i landet. Turen blev meget vellykket og var en stor oplevelse for pigerne.

Troppen har fået en rigtig vogn til Aalborgjollen, så nu er de lettere at transportere - og ligeledes at hale op og sætte ud, det vil skåne dem meget i fremtiden.

Troppen mødte på spejderborgen og gav denne samt omgivelserne en ansigtløftning. Ved divisionens jubilæum fik søspejderne en erkendtlighed for deres initiativ og arbejde på spejderborgen. I anledning af jubilæumsløbet havde vi slæbt en Aalborgjolle helt ud i Hasseris Bymidte, rigget hende til, og på posten var der tovværksarbejde i mange afskygninger.

36 Hvalrosser afholdt dette år deres afriggeergilde på stationen. 52 forældre var mødt op til den årlige generalforsamling. Efter beretningen, valg, kaffe og bankospil, overrakte JM Pelle en tovværksmåtte til købmand Robert Dahl som tak for de 10 år, han havde været i tropsrådet.

Ved drengenes afriggeergilde dette år, vil mange i dag huske orkestret "Havgasserne" Per Krag - Steen Hougaard - Jesper Juhl og Jan Miller, og det var det første år, at alle havde damer med, men aftenens højdepunkt var, da man solgte 100 flødeboller på 15 min for at kaste til måls efter Helges hoved - kun 5 stk. ramte! Ved avisomdeling tjente vi kr. 500,- takket være hjælp fra Hvalros Knud (Mureren).

1969:

34 mand deltog i vor nytårsparade med deltagelse i gudstjenesten i Vesterkær kirke. Patruljerne har mange gode weekends i hytten, hvor også fastelavnsløbet blev afholdt sammen med Hals-Sø "Fredspatruljer" i Canada's skove - bedste patrulje blev "Alken". Ved standerhejsning kunne der mønstres 44 mand i regn og kuling fra vest. Det var så koldt, at der blev fyret i pejsten. Maagen tog både præmie for bedste dagbog og fartøj. Alken vandt vinterkonkurrencen.

Troppen var parkeringsvagter ved tunnelindvielsen d. 3. og 4. maj, og vi tjente kr. 1.000,-, for hvilke vi købte gasanlæg til alle 5 patruljer. I samme forbindelse havde vi spejdere fra Hundested indkvarteret på stationen, hvor de klargjorde et nyt vikingskib, som blev søsat og døbt "Imme Heidrun".

I pinsen sejlede patruljen "Albatros" til Løgstør, "Alken" til Staun, "Maagen" og "Stormfuglen" til Egholm, hvor man husker en kvies besøg i teltet. Knap så heldigt for teltets udseende. Troppen deltog aktivt sammen med søsportklubberne i kampagnen for "STØRRE SIKKERHED TIL SØS". Højdepunktet i aftenens demonstration var redning med helikopter. Hvalrosserne afholdt familietur til hytten med medbragte madkurve - og for børnene var der pølser på spid ved bålet. En dejlig aften for alle deltagere.

Årets sommertogt gik Mors rundt med 28 mands besætning. Ruten var Aalborg - Staun - Løgstør, hvor der røg en stor del lommepege, da der var byfest. Turen Løgstør - Feggesund - Hovsøre blev alletiders, i det skønneste vejr, med lejlighed til badning og solbad - herligt. Som altid skiftedes patruljerne til at tage nattevagten, og mangen en søspejder vil mindes den oplevelse, det er, at have ansvaret for alt i lejren, samtidig med den hyggelige snak med kammeraten og de mange pandekager, som er blevet fortæret under disse vagter og ikke mindst det at opleve, når naturen vågner en sommermorgen. Efter sejladsen Hovsøre - Thisted, hvor vi lige besøgte sygehuset for at få stingene taget i den skadede Mads Juhl, og som han havde fået ved forsøg på at flytte en lastbil, gik det videre i høj sø og kuling, så mange mærkede søsygens kvaler. Henunder aften anløb vi Dover Odde, hvor vi besøgte den gamle kirke fra 1200 tallet.

Jegindø var målet for næste dag, der vil blive husket som dagen med de mange havarier. I den friske blæst viste det sig, at de nye slæder på Albatros og Havørnen var for klejne, og sprang af skinnen, så der flere gange måtte ankres for at bjærge sejl og banke slæder. Til sidst måtte vi alle ankere og vente på bedre vejr; men hen under aften nåede vi frem.

Vi blev der en dag mere på grund af storm.

Traditionen tro fik vi her de herligste rødspætter.

Sejladsen gik herefter til Venø, hvor vi havde fælles lejrbål med II Aalborg DD.PS, som Sinna var leder af. Vi havde besøg af "Skipper", korpschefen for søspejderne. Næste dag gik det videre mod

Nykøbing, hvor vi alle så den danske film "STORMVARSEL". Den passede faktisk. Vi måtte udsætte sejladsen til Fur, og først kl. 15 vovede vi os ud langs kysten. For en lænser fløj vi ned gennem Fur sund - den skrappeste tur Helge nogensinde havde oplevet. Havde gutterne aldrig været i rutchebanen før, så kom de det på den sejlads. Om aftenen var der travetur til Rødstenen, afsluttende med is til alle. Om søndagen var der forældredag med dåb af de nye gutter. Derefter var der mange, der benyttede sig af lejligheden til at køre og vandre rundt på den smukke ø. Næste dag havde vi en dejlig sejlads ned rundt Livø tap til Løgster. Sejladsen Løgstør - Aalborg blev klaret for en fok alene - der var nemlig storm fra vest, så vi satte forbi Gjøl, hvor vi ellers skulle have overnattet; men det blev altså i stedet på stationen, og vi sluttede således togtets sidste aften rundt om pejsten med sang, musik og anden underholdning. Den øvrige del af sommeren havde patruljerne weekends, både til Nibe, Gjøl, Staun og Løgstør. 30. august havde vi Clo-race sørøverjagt, som sluttede kl. 2.30 med cacao og kanelkrans. Ledelsen af jungmandspatruljen er overtaget af TA Aage Grønkjær - og efter en god sæson blev fartøjerne halet på land d. 27. september Vore PL og PA deltog i patruljelederkursus på "Rosenholt", der blev afholdt af divisionen. I vinterens løb gennemførte vi navigationskursus for PL og PA. Forældremøde d. 3. november 1969, hvor der blev vist en meget smuk film af Antony's far om søspejderliv. Nye uniformer blev forevist forældrene, og vi tog stilling til, hvilke af de mange forskellige dele, vi ønskede at bruge i vor trop - dog således, at vi bevarede den ensartethed, som vi altid har holdt i hævd. Ved valget blev hele rådet genvalgt. Patruljerne havde skiftevis weekend i hytten, og jungmændene havde bivuktur i Rold skov. TA Chr. Johannesen træder ud, og Hakon kommer tilbage efter aftjent værnepligt, og troppens besætning er således på i alt 44 mand.

1970:

Efter gennemført nytårsparade og gudstjeneste i Vesterkær kirke v/ pastor B. Riisgaard, var

søspejderlivet atter begyndt.

På tropsmødet havde vi besøg af havneassistent Frank Lydolff, som fortalte og viste film fra hans rejser til Sydpolarlandet, og om emnet "AT GÅ I LAND".

Fastelavnsløbet blev afviklet i Hals og omegn over temaet "GØNGERNE". Der var en rasende snestorm, så det blev et barsk natløb, som sluttede kl. 02 med nybagt brød. Løbet blev vundet af "Alken".

Forårsarbejdet går støt fremad mod standerhejsning, hvor man atter kunne fremvise det bedste materiel, og årets bedste patrulje blev "Maagen" - ført af Peter Jensen.

25 gildebrødre fra 7. gilde havde møde på stationen, hvor Helge fortalte om søspejderlivet ledsaget af søspejderfilm, en vellykket aften med kr. 20,- i hver patruljekasse for god servering. Af en Hvalros køber troppen meget billigt en motor for kr. 5.000,- til "Ternen": 9,8 hk. Af samme Hvalros Birger Knudsen modtog vi et stort telt som gave.

Grunden i Staun blev også købt dette år af distriktet for kr. 6.000,-. Søspejderne blev vagthavende, og vi byggede toiletter samt redskabsrum.

Sommertogtet gik dette år til Staun med standlejr på distriktsgrunden, hvor vi sejlede ud hver dag på herlige lærerige små togter. Mange drenge som har sejlet i Aalborg søspejdertrop vil tænke "min ven Aalborgjollen" hende sejlede jeg engang - et levende væsen, og mindes hende med et stænk af længsel og vemod. Hun var slet ikke af de store dyre, bare slet og ret en jolle ved navn "Havørnen". Et flot navn, der måske bedre passede på en firmastet bark; men hun blev døbt på en tid, da drømme og tanker for vidt og bredt. Bådmodellen er sikkert de fleste bekendt, spidsgattet, som gamle vikingeskibe og ligesom disse klinkbygget med fyr på eg. Ikke noget med plastik her, det var et rigtigt "skib", hun red på søen som en edderfugl og tog kun det vand ind, der føg, når hun satte næsen i en brod sø.

Hun var fuldrigget med store, fok og topsejl, 4 falder, 2 skøder og 2 udhalere, der var noget at hive i med alle de enkelte hal, men en udsøgt fornøjelse var det en sommermorgen at ligge ved bøjen ud for Staun og "klæde" skuden på. Var man så først kommet klar, bogstaveligt kastet lods fra

hverdagen og landvrøvl - givet sig i naturens vold
- frihed, frihed herligt, frihed under ansvar
sammen med kammeraterne i patruljen, frihed til at
sætte vor kurs mod dagens mål, hvor kunne man så
få alle de små sejl til at trække, og ved at fire
på et, hale på et andet blev hver
kvadratcentimeter sejldug sat ind på at bestille
noget. Det var nemlig denne stadig "leven med" i
samarbejdet mellem skrog og sejlføring, der gav
illusioner af et levende væsen, som man med
venlige ord og fast behandling - kunne få til at
yde sit bedste. Det var storsejlet, der tog
"slævet", og når det, klodsrebet i stiv kuling,
var helt ude af sine vante proportioner, gav det
indtryk af noget, der gik i knæ og sejt satte
skulderen imod. Fokken gav ligesom båden profil,
skarpskåren, trodsig med sin retvinklede trekant
med sine sider trukket op i tjærede hamplig, som i
let vind kunne danse sammen med topsejlet, som to
fjantede pigebørn, yndefulde var linjerne og
kurverne i en let brise. Det er nok ikke for
ingenting, der er noget på et sejl, som kaldes for
barm, at sejle hende med vinden kræver en vågen
rorsmand, giver han for meget med roret, kan det
ske, at han får vinden ind på den forkerte side af
det affirede sejl, og hun vil gibbe, sejlet slå
over - en alvorlig historie, som kan betyde mand
over bord - eller havari på riggen. Nej, alt for
megen medvind er ikke godt, hverken for skibe
eller mennesker. Det er skønt at løbe for en "halv
vind", men en frisk vind nogle streger "agten for
tværs", så alle sejl står fyldte, giver maksimum
af fart, og skuden skøjter af sted med et kølvand
som en bjergbæk i vårbrud.
"Bidevind", hvor man lægger hende så tæt til
vinden som muligt; men man kan ikke række målet og
som mange gange i livet må lade det være "lige
ved" og prøve endnu nogle gange. Hovedsagen er
dog, at det går fremad, og at målet nåes. Man må
slå mange slag i zig - og i zag; jollen er ikke
altid god på kryds, navnlig ikke efter aftagende
vind med "gammel sø", så driver hun tilbage i
zag'et, og kursen bliver som tænder på en sav.
Her langs kysten var der pynter, som blev
sejlturens milepæle, og hver af dem bragte nye
udsyn og nye oplevelser. Her langt fra hjemlige
strande forstod man de gamle søfarere, vikingerne,
jordomsejlere, hvordan hvert forbjerg må have haft

1970

sin lokkende dragen. Vi tager en pynt til - og nok en pynt, bare endnu een, og hvad ligger der så bag den? Oplevelser med at løbe ind i en vig. Man kan en dejlig dag komme sejlene lempeligt for en jævn brise, vandet er smult under kysten og ganske lavt, med småbølger rislende og klukkende langs de klinkbyggede sider. Skrogets skygge ses som en mørk sky, der jager henover den vaskebrætlignende sandbund, hvor søstjernen danner de særeste stjernebilleder, strandene derinde glider hurtigt agterud - så pludselig; altid pludselig, åbner indløbet sig, roret lægges ned, skøderne hales, bådens gang får en anden rytme, stævnen sætter hårdt i et par gange, for der står lidt sø her, hvor kysten ikke mere yder læ. Forude ligger nu vigen i hele sin bredde, hvor gårde og huse spejler sig i det blanke stille vand. I bunden ses små fiskerbåde opankrede, måske en lille havn. Fører man "hende" ud for fulde sejl på en af de lyse sommernætter, får man rig lejlighed til at opleve et betagende natursceneri. Ved nordlig kurs får man den største oplevelse. Man ser solen gå ned i nordvest, men en dør lader den åbenbart stå på klem efter sig, for på aftenhimmelen ses stadig dens lysskær, som lover, at den snart kommer igen. Det bliver en skærsommernat med et mørke, som kun bliver mulm, hvor det knap anes, når skumringen er endt, og dagningen begynder. Langsomt drejer solskæret nord over - mod øst - tiltager i styrke, og mens solen stiger af hav, da fatter man først Odysseens storladne strofe: "Da sig rejste ved gry den rosenfingrede dagning". Sejler man derimod i de mørke august nætter, hvor stjernebillederne står som nypudsede på den natsorte himmel, da fatter man John Masefiels ord: "All I ask is a tall ship and a star to steer her by". Efter sådanne nætter, hvor morilden funkler som kviksølv i kølvandet, føles solopgangen mere intenst. Vi søspejdere synes vel efterhånden, at vi er helt gæve søfolk. En del har vi vel også lært - såvel til søs, som under arbejdet med "SKIBET" om foråret med god og velvillig håndsrækning fra kammeraterne.

Denne "kammeraten" - hører til bådens mest værdifulde "inventar". I intet andet af livets forhold er det mere vigtigt, at en kammerat er af rette støbning, end i en sejlbåd. Man kan nok få en rask gut ombord; men måske snakker han, så

riggen bliver slæk, naglerne løsner sig, værket falder ud, eller pænt sagt, han ødelægger hele sejlturen! Så er der ham den lune fyr, der kan hundrede af sjove historier, mange lystige viser; men også kan holde mund med dem. Han kan ligge på dækket og se op i den blå himmel, nyde solen og den lette brise. Han tænker på livets mening, måske - ligemeget - han lader vind og hav få ordet, for han kender den dobbelte kunst - at kunne tie og tale sammen.

Det at sejle i vore Aalborgjoller var således ikke "bare noget man gjorde for sjov skyld". Vi lærte samtidig et og andet til senere brug og nytte i tilværelsen. Lidt ansvarsfølelse og omtanke, sansen for "de små ting". En del sindsro, at udnytte vinden som den blæser, og at hverken banken eller tryglen får den til at vende sig, at tage forholdene, som de er, sol og regn i den orden det kommer.

Trods sin beskedne tonnage, blev "Havørnen" vores eget lille "skoleskib".

Een dag i lejren:

Efter vi alle var purret ud af poserne kl. 7.00 til badning og morgenmad, gjorde vi teltorden. Det gjaldt om at komme op til standard, så man kunne pryde sin indgang med "den gyldne bådshage". Nuvel det blev "Alken" denne morgen, og de fik den overrakt ved flaghejsningen.

Vejret var solrigt og varmt med en let vind, og vi gik alle med bar overkrop - hvor skønt!

Kl. 10.00 gik starten til en kapsejlad om "Hvalrostanden". Herefter var der fri sejlad og badning indtil kl. 12.00, hvor vi indtog vor frokost. En lille pause, hvorefter vi lavede mange forskellige lejrarbejder, mens der hørtes øksehug fra skoven og munter latter på lejrpladsen. Provianten blev uddelt til patruljerne, og snart sydede de små kogebål med den lækre aftenret "røde pindsvin".

Aftenen gik med små sportsarrangementer; men da den røde sol sænkede sig i vest over den blanke fjord, hørtes der sang fra patruljebålet ved "Alken". Fra "Stormfuglen" hørte vi munter latter. Lidt efter kunne der høres en svag syden, det var smørret på panden under en lækker pandekage, for der blev bagt på livet løs ved alle patruljer. Vi

tørnede ind kl. 22.30, og vagten blev sat. Mange dejlige dage forsvandt med leg, konkurrencer, sejlads, togter, sport, fiskeri og meget andet. Det var en skøn lejr ved Staun. Årets Clo-race blev vundet af "Maagen". Der blev også afholdt en tropsweekend til hytten, hvor de største gutter overnattede i det store telt. Der blev løbet 0-løb, lavet primi mad og ikke mindst blev der arbejdet på hytten og omgivelserne, så alt blev klar til vinterturene. 60 forældre og venner var mødt til forældremødet, da formanden Ole Juhl bød velkommen. Der blev aflagt beretninger og vist film af Mac Kenley Nielsen - alle tiders oplevelse var denne film. Nyt medlem i rådet blev direktør John Ruge. Hvalrosserne hørte vores ønske om stole og borde, derfor lavede de straks et stolelaug, og kort tid efter havde vi 36 stole og 4 borde.

1971:

Startede vi med nytårsparade og gudstjeneste i Vesterkær kirke. PL og PA har navigationskursus. Der laves bordtennisturnering og pladeaftener på stationen. Ved divisionsrådsmødet fik vor rådsformand Ole Juhl korpsets hæderstegn for godt arbejde. Fastelavnsløbet, tilrettelagt af JM, blev afviklet i Flamsted sammen med Hals Sø. Alken blev flot nr. 1. Jan Miller er blevet tropsassistent, og Hvalrosserne afholder karneval med stor succes. Drengene havde diskoteksaften m/damer. Der blev spillet og danset, så det rungede i den halve bådehavn. Ved forårsarbejdet blev der indlagt flamingo i vore kobbertanke, som sikring mod tæring. På PL-møder arbejdes der på lodsmærket - og motorpasserprøve. Årets sommertogt gik vestpå - dramatik mødte vi ved "DYNEN", hvor "Tove", en 35 kvadratmeter kragejolle, sad hårdt på grund med to ældre mennesker ombord. Det var deres sidste sommerferie efter 26 år i skibet "Tove". Alle søspejderne arbejdede hårdt og vi fik den fri. I Gjøll bredning faldt en gut overbord, da han svabede dækket. Første kommando var: "HOLD VED SVABEREN KNÆGT. DEN HAR KOSTET KR. 12,00", tag ham så lige Alken - og gutten var så indenbords igen. Men det var

alligevel mere, end han kunne tage, næste morgen var han deserteret. Han bliver dog hurtigt fundet på vej hjem og taget under vingerne igen. Dagens sejlads blev for meget lidt vind. Vi nærmest drev i bredningen forbi Livø - Rønbjerg. Det blev meget mørkt, og der var en spændende sejlads i kryds med tændte flagermuslygter mellem tøffende fiskerbåde uden lanterne; men vi kom dog godt igennem og landede i Hvalpsund kl. 24.00. Her blev alle kvikket op med varm suppe, før man gik til ro i en god sovepose.

Næste dag kunne vi efter et par kryds anløbe "Eskjær" mellem fredeligt græssende kronvildt. Jeg skal love for, der blev taget billeder. Een var så optaget af dette, at han røg overbord, da "skibet" tog grunden for landgang. Snart var teltene rejst, og en mængde dejlige lejrdage (med mange spændende oplevelser) tog sin begyndelse. Hjemturen begyndte i vindstille vejr, og fra kl. 9.00 til kl. 19 nåede vi kun til Ærtebøl Hoved. Her kom en meget mørk sky, et stort skrald, masser af regn væltede ned, 5 mm. - Efter at alle fartøjer var rebet, kan det nok være, der kom skred i kasserne. Med vind 6-7 for en agten for tværs gik det rask forbi Livø tap kost og mod Løgstør stadig i styrtende regn. Vi anløb kl. 23 i buldrende mørke. Trods væden og søsyge kom teltene dog hurtigt op, og alle fik noget varmt mad og så til køjs. Jo - så lærer man, hvor godt og nødvendigt, det er, at have en tør sovepose og orden i sit grej. Næste morgen blev der sovet længe, mens staben havde hentet varme smørkugler til os alle - hvilket herligt søspejderliv. Vi tørnede så til med at tørre tøj og havde ellers frivagt til middag. Kl. 15 var der alletiders mastekamp over vandet - ih, hvor var det skægt.

Turen gik videre næste dag til Staun, hvortil vi havde det bedste vejr, vi kunne tænke os. Om aftenen var der patruljebål med pandekager. Dagen derpå var der forældredag med dåb af 8 nye flyndere. De næste par dage gik med mindre togter til Trolldholmene og Storkenæbet, fiskeri, insektjagt, fartøjsfører prøver, flådebygning, og at glibe ål til det helt store ålegilde. Færdigheder i instruktion, nødhjælp - kort, kompas, knytning, tovværk og mange andre dejlige oplevelser, gav dette års sommertogt. Maagen vandt kapsejladser om Hvalrostanden. Senere på sæsonen

blev der sejlet Clo-race, som blev vundet af "Albatros". Efter flere gode og spændende trops- og patruljeweekend's blev stilheden i Vestre Bådehavn en aften brudt af et 45 watt stereoanlæg med Beat musik, som tegn på, at søspejdernes sejslsæson var slut. Der var afriggergilde på stationen med damer, og dansen gik flittigt. Godt trøtte i benene mødte man dog næste dag for at tjære hele stationen udvendig: Kl. 16 var man færdig, og det kunne sandelig også ses på gutterne, hvad de havde lavet. De havde nok brugt 10 liter til at smøre sig selv med. Korpset laver søspejderprøverne om. Ikke noget vi tror, der vil gøre arbejdet bedre - nærmere medføre mere slaphed. Staben arbejder med forberedelser til Jamboretten. På forældremødet blev direktør John Ruge valgt til formand, og fru Kirsten Bang til kasserer. Søkyndig medlem blev Poul Bent Sørensen. En ny måde at opvarme stationen på var til en alvorlig debat, og man vil arbejde videre på at finde frem til en ny form.

1972:

Nytårsparade og gudstjeneste i Vesterkær kirke. 14. januar var der JAMBOAFTEN på stationen med 3 pigetroppe og 2 drengetroppe sammen med søspejderne - ialt 94 sang sammen denne aften, og så gamle Jamborette film. Senere var der dans til stereo musik. En god optakt til årets Jamborette, hvor fastelavnsløbet blev afholdt i Hals - nr. 1 blev "Albatros". Ved standerhejsningen kunne søspejderne igen fremvise det gode materiel og den smukke station. Alt i bedste orden. Patruljekonkurrencen blev vundet af "Alken" med Lars Frahm som leder. Troppen mønstrer 40 drenge og 4 ledere. Jamboretten: Vi havde siden januar skrevet sammen med en landspejdertrop i Grimsby. De ankom i bus til stationen 23. juli, hvor de blev bospist og sov den første nat. De næste 3 dage var man i lejr sammen i Staun, hvor de blev bekendt med søspejderlivet og den måde, hvormed TA Aage uddeler medisterpølse ved hjælp af sin tommestok. Det var med bekymring og skræk, de så på den mærkelige slange. På Jamboretten havde troppen et vippefyrtår som

bomærke, og alle søspejderne havde en blå T-shirt med bomærket trykt som tropspræg. Det var også med stolthed, at søspejderne havde rejst en 17 m høj signalmast, hvorfra vi kunne dirigere alle, uanset hvor de var i lejren. Vore engelske venner havde nok de største problemer med, om kosten nu var nærende nok; men som Aage sagde: I skal da ikke fedes op: I skal jo blot holdes i live! Men alt i alt blev det nogle dejlige dage med gode oplevelser. Efter lejren blev englænderne indkvarteret privat i 3 dage hos søspejderne, og hver dag var man ude at se på byens og omegnens seværdigheder. Hele arrangementet sluttede en aften på stationen med ønsket om et snarligt gensyn.

Snart efter var sæsonen slut, og fartøjerne kom på land. Ture og weekends vekslende mellem patruljerne til hytten. Ved forældremødet blev det vedtaget, at vi skulle lade firmaet Ryø lave centralvarmeanlæg til opvarmning af første sal på stationen, og rådet blev genvalgt. Helge fremlagde invitationen til englandsbesøg og opgav en rimelig pris for rejse- og lejrpenge og lejr, endvidere en plan over, at drengene selv kunne tjene en del penge ved at påtage sig forskellige jobs, som troppen ville skaffe.

1973:

Straks efter nytårsparaden sagde vi ja tak til englandsturen, og vi gik straks i gang med forberedelserne. Alt imens de traditionelle arrangementer blev afviklet. Ved standerhejsningen blev der mønstret 44 mand og "Albatros" blev vinder af patruljekonkurrencen.

27. juli: Endelig kom dagen for afrejsen til England, 33 mand i de smukke blå uniformer gik ombord i toget mod Esbjerg, med skib over nordsøen, hvor en del led søsygens kvaler. Ved landgangen blev vi modtaget af en gruppe engelske ledere, og med bus gik det nu nordpå gennem den skønne del af England, men hvor var vi sultne. Det var meningen, vi skulle spise på en kro, men alle var lukkede, og de små cafeterier kunne ikke tage 38 mand, så kl. blev 16, inden det lykkedes at få noget i skrutten.

Vel ankommen til lejren, stopfodret med 2 retter mad, fordelt i patruljerne, kom vi til køjs.

England 1973

Efter en dejlig lang søvn, så vi lejren, der var meget smukt beliggende. Lejrens program var så stort, at man desværre ikke kunne holde det, da det meste af dagene gik med madlavning og inspektioner af patruljerne helt ud over det almindelige. Dagen sluttede med en stor terrænbane.

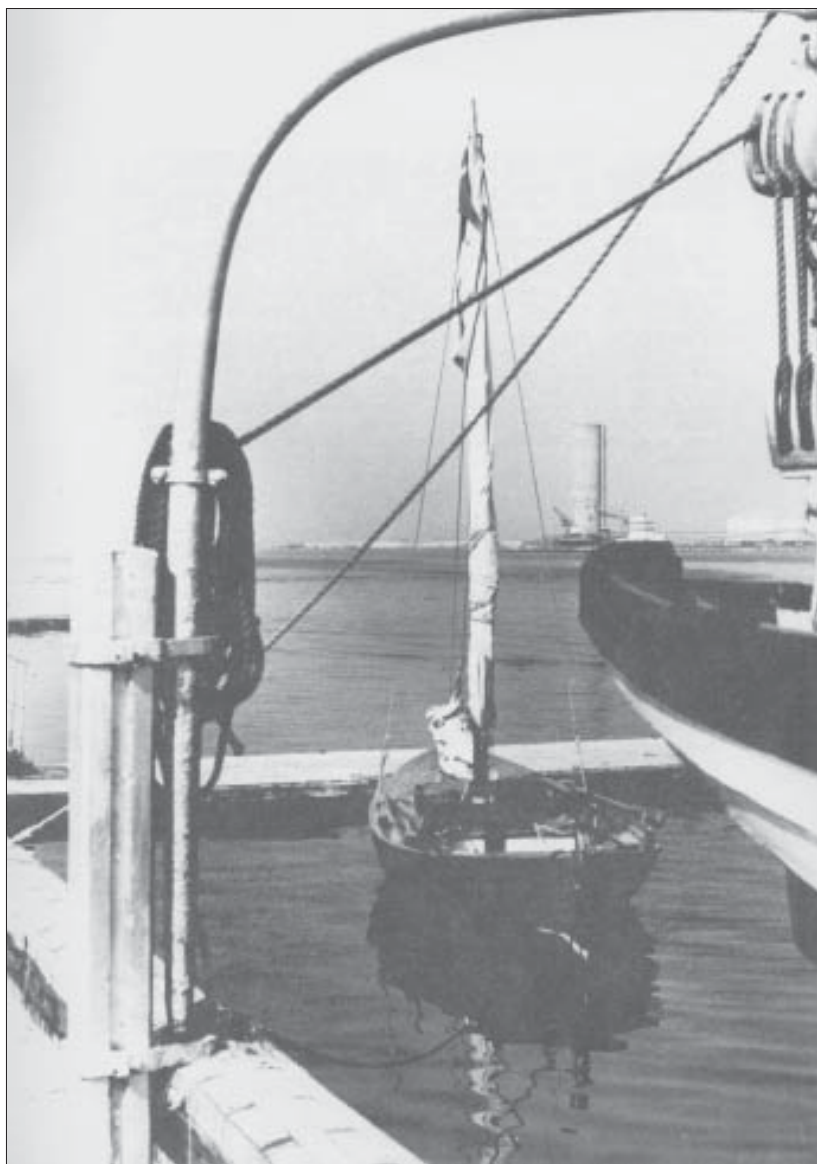
Vi var på bustur til Norwich, hvor vi så en smuk gammel borg og kirke. Drengene havde også rig lejlighed til at gå for sig selv på indkøb o.lign. Om aftenen havde vi en kæmpe tæveøvelse. Desværre fik Antony flækket et ben i foden og måtte på hospitalet den næste dag. Herefter var der tur til stranden. Det passede os alle, for der var dampende varmt i lejren; men det var nok den største skuffelse, vi kunne få, der var nemlig lavvande. D.v.s. man skulle vade 1 km ud for blot at få vand til knæene. Vi nød dog den kølige luft. Badet fik vi dog, da vi kom hjem i lejren, i form af en drabelig vandkamp. Aftenen gik med forberedelser til London turen, der var lagt op i forskellige ruter - alt efter drengenes forskellige interesser. Drengene kunne vælge og dele sig i grupper, spørge om det, de var i tvivl om, og alt blev så planlagt allerede aftenen før - virkelig godt. Kl. 5 tørnede vi ud, og med 2 busser gik det nu rask mod London. Efter 4 timers kørsel ankom vi til "Tower". Hvilken storslået oplevelse. Vi delte os i grupper på højst 5 mand, og aftalen var, at alle skulle møde på BP House kl. 18. Udstyret med ekstra lommepenge og en kuvert til evt. brug af politi eller Taxi forsvandt drengene ud i den store by til mange smukke oplevelser.

Kl. 18 kom det spændende øjeblik, lederne havde ventet, kunne drengene finde vej? Det klarede de imidlertid alle fint. Kun 2 mand manglede, og det var 2 englændere, som havde siddet fast i undergrundsbanen grundet de enorme regnskyl, som kom sidst på dagen. Efter et godt måltid drog vi så hjem til lejren igen - alle overbevist om, at det havde været en af de helt store oplevelser. Dagen derpå var til egen rådighed, og der blev slappet af på alle måder. Nogle benyttede lejligheden til at trave i omegnen af lejren. Om aftenen havde vi et skønt lejrbål med masser af sang og underholdning, og vi takkede alle de engelske ledere for det gode arbejde, de havde

gjort. Som påskønnelse fik de hver en bådmandspibe med indskription. Næste dag blev der pakket. Et enormt arbejde da alt skulle bringes med til Grimsby i en stor flyttebil, der var lejet til formålet. Efter flere timers arbejde blev vi netop færdige, da regnen kom, men det var også takket være søspejderne, der er vant til at arbejde sammen. Kl. 20.00 ankom vi til Grimsby, hvor vi blev modtaget af forældrene, som nu skulle være vores værter for de næste 5 dage. Efter et dejligt varmt bad og et godt måltid gik man nok til køjs i de fleste hjem. Dagene gik med at se byen og de smukke omgivelser, samt de mange gamle bygningsværker. De oplevelser, vi havde i samlet trop, var bl.a. en familietur med busser til højlandet, hvor vi travede 10 miles i et helt fantastisk landskab. Besøg på sejlerneskole, hvor vi lånte 20 små joller og fik en frisk sejltur i dokkerne. Vinden blev dog for hård, og et par stykker kæntrede; men det var jo blot en oplevelse mere. Vi var også sammen en tidlig morgen i fiskerihavnen, hvor vi oplevede auktionen på de mange forskellige fisk - mange vi aldrig havde set før - og hvilken fingerfærdighed de havde i at partere og flå fisk. Vi oplevede også at se Europa's største fabrik i råisproduktion. Den sidste store oplevelse var afskedsparty sammen med forældre, søskende og spejdere, som gav en god underholdning, og de fleste vil trække stærkt på smilebåndet, når der tænkes på "FADER ABRAHAM", som Helge dirigerede. Til slut sagde man tak til hinanden for ophold og venskab. Den engelske trop fik en smuk skibsklokke af os til deres nye spejderhus med tak for de mange dejlige oplevelser, vi havde haft sammen. Afslutningsparade og næste dag begyndte hjemrejsen, og efter 34 timers rejse ankom vi til Aalborg. Snart begyndte den daglige rytme, og årets Clo-race blev vundet af Rylen med John Sloth som leder. PL arbejder på tovværksmærket. Firma Ryø er nu i gang med at lave centralvarme. Fartøjerne kommer på land og hytteweekends går på skift mellem patruljerne. Oliefyret blev færdigt; men vi har ingen olie grundet "krisen", og må udsætte forældremødet. Drengene afholdt afriggerfest med damer og dans på dækket til kl. 24.

1974:

15. februar er der forældremøde og fyret kører, men kun til de nødvendige møder. Der skal spares olie. Troppen er på 40 mand. TA Aage viste film fra Englandsturen, som Helge krydrede med små historier - nyvalgt blev Luckow Nielsen til formand og Henning Nielsen til rådsmedlem. Kirsten Bang aflagde regnskab, hvor Hvalrosserne skænkede troppen kr. 3.000,- til hjælp på regnskabet for fyret. Af de kr. 18.000,- skylder man nu kun kr. 6.000,- på banklån. Der var karneval for divisionens ledere på stationen. Fastelavnsløbet blev kørt på cykler grundet oliekrisen. Vinder blev Stormfuglen med Poul Møller som leder. Forårsarbejde og planer for sommertur lægges rundt Fur og besøg i korpslejren ved Hvalpsund. Stormasten blev lavet om af Hvalros Jørn Erik (Miki), så topstagen kan nedfires. Ved standerhejsningen var der 34 mand, og Stormfuglen vandt vinterens patruljekonkurrence. Der blev holdt fælles frokost med ledere og forældre og arrangeret tur til Egholm. Vi har bygget mastehus i østgavlen af stationen - skønt; nu kan alle rundholter være der. Sommertogt i 5 sejlfartøjer og 1 motorjolle med besætning på 24 drenge og 3 ledere. Turen startede først efter, at vi havde ventet på bedre vejr fra lørdag morgen til onsdag middag - 4½ dag. Det var ikke til at holde ud, og vi måtte hele tiden lave nye arrangementer - denne start vil vi aldrig glemme. Vi gennemførte besøg i korpslejren; men det blev altså i biler og havde en dejlig dag. Da vejret fortsat var meget stormfuldt, besluttede vi os til at ligge i Staun resten af sommertogtet, hvor livet vekslede med mange spændende øvelser og småture. Det var forældredag med dåb. På stationen blev der lavet en ny kloak med tilslutning til rensningsanlæg. Stormfuglen vandt Clo-racet, afriggerfest med godt overskud til nye sejl, som er bestilt til alle joller. Stor debat om skat på lystbåde over 5 meters længde var der i alle landets aviser. Det kunne selvfølgelig ikke laves retfærdigt og faldt til jorden. Vi får besked om at lave brandvænsforanstaltninger kr. 30.000,- på stationen.

Michel skriver: (tilføjelse til 50-års skriftet)

Historie om et par mindeværdige ture med Aalborg Søspejdere i 1974

Ja, faktisk hed det Aalborg Søspejder Trop dengang i 1974. Det var før, der kom juniorer til, før der kom piger ind, og i det hele taget før verden gik af lave – altså enormt længe siden. Denne historie burde i virkeligheden også starte lidt før, nemlig allerede i 1972, hvor min bror, Noël, blev meldt ind hos søspejderne. Det var tydeligt at mærke, at han var ret vild med søspejderiet, så da jeg selv fik muligheden, var det selvfølgelig bare med at komme af sted. Min første oplevelse med søspejderne stammer derfor fra før, jeg selv blev medlem. Det var i foråret 1973, hvor forårsarbejdet var i fuld gang. Jeg skulle lige ned at se, hvad det var, Noël syntes var så sjovt. Det første syn, der møder mig, er en ung knægt, som under en veritabel larm forsøger at følge med en selvkørende plæneklipper. Den absolut hurtigste plæneklipper, jeg til dato har set. Knægten hed Peter Romanus, og det gik senere op for mig, at der kan skrives en hel bog om hans meriter. Jeg mener at huske, at en velmenende mand i nabolaget syntes, at det var synd for de stakkels knægte nede ved søspejderne, at de skulle rende rundt med en gammeldags håndskubber til græsslåningen, når de nu også skulle tage sig af bådene. Så de kunne da låne hans selvkørende. Det formoder jeg, at han senere fortrød, for en let tilgængelig motor og omtalte Peter, var på alle måder en uheldig cocktail. Peter fik i hvert fald motoren til at larme helt ubeskriveligt og plæneklipperen til at køre ekstremt hurtigt.

Nå, jeg var desværre ikke gammel nok til at starte i 1973, men måtte vente endnu et år. Første onsdag i marts måned 1974, 12 år gammel, oprandt så den store dag. Første onsdag i måneden var dengang dagen for det månedlige tropsmøde. Jeg blev placeret i patrulje Albatros, og var omgående klar til at tage fat på at have det sjovt. I alle weekenderne i marts og april var der forårsarbejde. Desværre var min patruljeleders (Henrik Overgaard) opfattelse af, hvad der var

sjovt, ikke den samme som min. Han mente i hvert fald, at det var enormt morsomt at sende mig, som den mindste og nyeste, op under dæk for at pudse. Der tilbragte jeg sådan ca. 2 måneder med ret til at komme ud, når jeg skulle på lokum. Ja, det vil sige, de første par weekender fik jeg også lov at komme ud i middagspausen, men da de fandt ud af, at de var nødt til at fange mig, for at få mig derop igen, så blev det totale udgangsforbud indført.

Jeg ved ikke, hvorfor jeg overlevede alt det pudsestøv, men det gjorde jeg. Og efter egenhændigt at have pudset det meste af en båd, jeg ellers aldrig før havde set, glædede jeg mig selvfølgelig enormt til at komme ud at sejle med den.

Og så er vi ved at være fremme ved de to mindeværdige ture, som overskriften antyder.

Orkan over Staun

Der var årets første sejlene weekendtur – og min første nogensinde. Jeg glædede mig helt vildt. Turen gik til Staun. For min skyld kunne vi godt have nøjedes med Egholm, jeg skulle bare med på weekendtur. Men lige præcis valget af Staun fik nogle dramatiske konsekvenser. Vi var, så vidt jeg husker, to både af sted, nemlig Albatros og Havørnen. Jeg husker ikke ret meget fra sejlturen derop eller fra selve opholdet på søspejdernes grund i Staun. Til gengæld husker jeg hjemturen, som var det i går. Som I ved, ligger bådene for anker ud for kysten i Staun, evt. suppleret med en ”hund”. Sådan var det også dengang. I løbet af natten mellem lørdag og søndag var vinden drejet om i nordvest, og det var begyndt at blæse op. Og så blæste det lidt mere op, og lidt mere. Og sådan blev det bare ved. Resultatet var desværre det forudsigelige, at bådene rev sig løs fra ankeret og drev ind på stranden. Og der stod de så og bankede i brændingen med stor risiko for at blive slået til tømmer, hvis de ikke blev flyttet. Der var bare ingen steder at flytte dem hen. Det ville ikke kun være uforsvarligt, det ville være direkte livsfarligt at sejle hjem i det vejr. Det blæste vel en 10 - 11 stykker målt på Beaufort skalaen, som vi brugte dengang. Det er lidt før orkan, men føltes som lidt over. Desværre kunne vi heller ikke lade bådene ligge, så PL'er og PA'er (Henrik Overgaard/Lars Ørsnes i Albatros og John

Sloth/Peter Romanus i Havørnen) bestemte sig for, at vi gjorde forsøget på at sejle hjem. At få pakket alt vores grej sammen og få det stuvet ned i de hoppende og gyngende både, var nærmest umuligt. Hvordan det efterfølgende lykkedes at få trukket og skubbet bådene ud over brændingen og klar til sejlads, er jeg ikke klar over, men det lykkedes.

Vi sejlede for en rebet fok. Det var mere end rigeligt. Meget mere end rigeligt. Der skulle to mand til at holde fokken, mens Henrik af al kraft klamrede sig til rorpinden. ”LÆNS FOR HELVEDE, LÆNS” skreg Henrik, mens Jens Alsing og jeg lænsede på livet løs med gryder, potter og pander. Vandet stod ind i kaskader, jeg aldrig har set lignende. Jeg ved ikke, hvor højt der var fra bølgedal til bølgetop, men man skulle lægge nakken tilbage for at se derop. ”LÆNS FOR HELVEDE, LÆNS” skreg Henrik igen og igen, mens Jens og jeg lænsede i vildskab. Det var desværre ikke nok. Vi kunne simpelthen ikke følge med. Båden tog mere og mere vand, og Henrik og Lars besluttede sig for, at vi skulle forsøge at komme ind til Gjøøl, inden vi sank. Fra vi forlod Staun til vi nærmede os Gjøøl havn, var der vel knap gået en halv time, men det følte som et år. Sjældent havde nogle af os været så trætte. Desværre var vores trængsler ikke ovre endnu. Vi kunne simpelthen ikke få båden, der jo kun sejlede for en rebet fok, vendt rundt i vinden for at sejle ind i havnen. Hver gang vi forsøgte, blæste den orkanagtige nordvestenvind båden ud igen. Til alt held stod der en ældre fisker inde på havnekajen og holdt øje med os. Da han så, at vi ikke kunne komme ind, sprang han straks ned i egen fiskerjolle og sejlede ud for at trække os ind. Også det viste sig at være lettere sagt end gjort. På grund af bølgenes størrelse kunne bådene ikke komme ret tæt på hinanden, så han forsøgte på for stor afstand at kaste en trosse over til os. Den landede lige foran båden og drev væk. Han forsøgte samme metode igen med samme resultat. Trossen drev igen væk. Og så gik der vist panik i Jens Alsing.

Her skal det lige indskydes, at vi alle var ret våde for nu at sige det mildt. Alt, inklusive os selv var totalt gennemblødt, og båden var på det nærmeste bordfyldt. Det var imidlertid sådan, at Jens var begavet med en usædvanlig omsorgsfuld mor. Hun havde nødet Jens til at

tage hele to sæt regntøj med – bare sådan, hvis nu uheldet skulle være ude, hvilket det jo var. Så Jens havde alt sit regntøj på, og havde faktisk formået at holde sig nogenlunde tør på turen. Men det optog vist ikke Jens´ tanker, da han så den tredje trosse drive væk. Som en raket fløj han ud over rælingen og maveplaskandede oven i trossen. På stedet var der heldigvis ikke dybere, end han kunne bunde, så han fik trossen slæbt hen til Albatros, hvorefter den blev fastgjort til pullerten, og vi blev trukket ind i Gjøll Havn. Her blev båden fortøjet, hvorefter der blev ringet efter nogle hjælpsomme forældre, der kom og hentede deres forkomne afkom. Og Havørnen....ja, så vidt jeg husker, så sejlede de faktisk helt hjem den dag, men det må I spørge John eller Peter om. Normalt ville PL/PA i øvrigt have fået karantæne i ret lang tid for at sejle ud i sådant et vejr. Men jeg tror, at Helge var så lettet over, at ingen var kommet noget til, at alle blev tilgivet.

- og så gik vi på grund...i meget lang tid

Nu lå båden jo så i Gjøll, så vi kunne ikke engang komme ud at sejle på det kommende patruljemøde om tirsdagen. Til gengæld kunne vi bruge mødet til at planlægge næste weekends tur. Båden skulle jo hentes, og så kunne vi ligeså godt benytte lejligheden til at få en tur ud af det. Så næste weekend tog vi til Løgstør. Det er ret nemt at nå Løgstør, når man lægger ud fra Gjøll, nærmest bare en smuttur. Og nu begynder historien så småt at gentage sig. I hvert fald kan jeg heller ikke her huske ret meget fra hverken sejlturen derud eller selve opholdet, men jeg har sikkert fået en masse lammere. Til gengæld husker jeg levende turen hjem.

Det er fint vejr, da vi tager af sted. Vestenvind og let vind, så vi trisser af sted for en lænser på vej mod Aggersundbroen. Båden er stuvet, sådan som den plejer at blive stuvet. Dvs. med det, der ikke skal bruges på turen længst oppe under dæk, så vi kan få fat i det, vi skal bruge under vejs.

Desværre havde jeg glemt at få lagt mit regntøj fra, så det var blevet stuvet helt op foran pullerten (det var før, der blev fyldt opdriftsmiddel i det område – vi havde kun luftkasser under tofterne). Det skulle senere vise sig at være en alvorlig fejltagelse.

Allerede da vi nærmer os Aggersund slår vejret om. Det begynder at småregne, og en tåge, tyk som ærtesuppe, kommer rullende ind over fjorden. Selv på få hundrede meters afstand er det nærmest umuligt at se broen. Heldigvis kommer vi gnidningsfrit igennem, men så begynder problemerne – Vi kunne simpelthen ikke se sejlrenden – eller rettere, vi kunne ikke se kostene.

Der bliver sendt en mand på dæk for at holde udkik. Så forbedrer vi da sigtbarheden med et par meter... Tågen bliver desværre tættere, og i løbet af en times tid, må vi erkende, at vi ikke aner, hvor vi er. Hvis der stadig er vestenvind, så sejler vi nogenlunde i østlig retning. Mere ved vi ikke. På det tidspunkt er jeg begyndt at småfryse – våd, som jeg er, uden regntøj. Jeg vil gerne have det på, men får at vide, at det ikke kan lade sig gøre. Jeg kunne bare have husket at få det lagt til side, inden båden blev stuvet. Jeg kan få et par lammere i stedet, så jeg vælger at fryse videre.

Pludselig ser det ud som om tågen letter, og vi mener at kunne ane nogle koste om styrbord. Dem styrer vi så efter. Da vi kommer helt hen til dem, kan vi se, at det bare er bundgarnspæle. Temmelig uheldigt kan vi konstatere, for det betyder, at vi er tæt på grunden, uden reel viden om, hvilken vej sejlrenden ligger. Få minutter efter løber vi mod grunden første gang, men kommer heldigvis fri ret hurtigt. Der bliver sendt en mand på fordækket med bådshagen for at mærke efter dybden, mens vi langsomt bevæger os hen over grunden. Der bliver desværre langsomt mindre og mindre vand under kølen, og vi går på grund igen. Alle mand ud at krænge og en i vandet til at trække. Vi kommer fri igen. Tørt tøj og regntøj på til ham, der var i vandet. Hvem der bare kunne det! Jeg fryser ad hekkenfelt til i mit efterhånden ret gennemblødte tøj. Vi mener endnu engang at kunne ane nogle pæle i horisonten og beder til, at det denne gang er afmærkningerne af sejlrenden. Båden skal krænges helt vildt for at komme derhen, for vanddybden kan ikke være over en halv meter. 20-30 meter før vi når pælene, sidder vi fast. Helt og aldeles og uhjælpeligt fast. Vi kan simpelthen ikke rokke båden en meter længere hen mod de pæle, som i øvrigt viser sig igen at være bundgarnspæle. Vi giver op.

Der er ikke andet for end at vente til tågen letter, så vi kan se, hvor vi er, og hvilken vej sejlrenden ligger. Når vi nu alligevel bare skal ligge der og vente, så tænker jeg, at så må der vel være mulighed for at finde noget tørt tøj frem, og evt. også mit regntøj. Det er der ikke!!

Bare ærgerligt, så jeg håber, at regnen snart hører op og tågen letter, for mine fingre er ved at blive blå. Jeg ved ikke, hvor lang tid, der går, men der går lang tid. Meget lang. Og så letter tågen. Vi ligger ud for Staun – ca. midtvejs mellem byen og sejlrenden. Helt henne ved Aggersundbroen, er vi kommet ind i det ”blinde” løb, så herfra, hvor vi nu befinder os, er der vel 200 meter ud til renden. Det er simpelthen umuligt at komme derud. Der er ligeså umuligt at komme ind til Staun Havn. Vi sidder bare totalt fast.

Ude i sejlrenden kommer der heldigvis både forbi en gang imellem, så vi forsøger med al magt at signalere til de forbisejlende, at vi godt kan bruge noget hjælp. Desværre kan de ikke hjælpe os – de kan jo ikke komme ind til os. Heldigvis kommer der en sejlbåd med UHF-anlæg ombord forbi. Jeg tror, hans UHF var helt ny, for den vil han hellere end gerne bruge. PL er vist efterhånden ved at få dårlig samvittighed over, at jeg ikke har fået lov til at tage tørt tøj på, så der bliver samtidig signaleret til ham med UHF'en, at der er en syg mand ombord.

Jeg tror, han ringer til Søværnets Operative Kommando. I hvert fald får han signaleret tilbage, at der snart kommer en helikopter og henter os. Jeg har aldrig prøvet at flyve helikopter, så jeg glæder mig helt vildt. Så kommer der da alligevel noget positivt ud af at fryse hele dagen.

Desværre kom der ingen helikopter alligevel. Men i løbet af en halv times tid kommer der en af Falcks gummibåde inde fra Staun Havn. Den har en kraftig nok motor til at trække os ind til Staun, hvor vi bliver mødt af et større opbud. Jeg ved ikke, hvad manden med UHF'en har bildt SOK ind, men ud over Stauns befolkning, holder der også to politibiler og en ambulance på havnen. Og dertil kommer udrykningsholdet i gummibåden.

Der insisteres selvfølgelig på, at jeg skal med ambulancen – nu er de jo kørt hele vejen til Staun. Men jeg skal sgu' ikke med nogen

ambulance, jeg er ikke syg, jeg fryser bare. I stedet bliver vi alle lodset ind i de ventende politibiler til stor måben hos den lokale befolkning. De har formentligt troet, at der var tale om en underafdeling af Rote Armé Fraktion, som vist var meget populær i visse kredse dengang. Politibetjentene tager deres job alvorligt, så vi bliver såmænd kørt til afhøring på Nibe Politistation. Her redes trådene heldigvis ud, hvorefter vi endnu engang får nogle hjælpsomme forældre til at hente os.

Og sådan gik mine to allerførste ture med Aalborg Søspejdere. Jeg ved ikke, hvorfor jeg blev ved ovenpå disse to oplevelser, men det gjorde jeg. En rigtig søspejder giver ikke op, og jeg ville gerne være en rigtig søspejder.

1975:

Helge overtager ledelsen af JM-patruljen. Per Kyed bliver udnævnt til tropsassistent. Sct. Georgs Gilderne hjælper os med økonomisk støtte til nye sejl og isolering samt forsatsruder, 40 forældre deltog i årsmødet, hvor der blev vist film fra sommertogtet, og nyvalgt til kasserer blev fru Tove Alsing Møller og formand John W. Sørensen (Gubben tidligere PL i "Alken").

Stormfuglen deltog i Wasa-wasa og blev nr. 6 - meget godt klaret.

Ved standerhejsning var det Stormfuglen, der var årets bedste patrulje, og Rylen havde lavet det bedste forårsarbejde. Helge fik korpsets hæderstegn af divisionschef Børge Thuen for sin tropsledergerning gennem 25 år, og formanden for Hvalrosserne overrakte Helge et smukt navnebrædt. Mens alle gæsterne var budt til vin i tropslokalet, stod drengene ud med deres joller, som alle havde fået nye sejl i dralon, et smukt syn. Vores gamle "Alk" har desværre for dårlige nagler, og vi må forbyde hende at sejle uden for 3° området. Vi måtte derfor sejle vort sommertogt i kun 4 fartøjer. Samtidig var vi dog så heldige, at mange af gutterne skulle på rejser med skoler, netop samtidig som vi skulle afsted, og vi kom ikke i den kedelige situation at skulle udvælge

drengene. 20 mand var tilmeldt, og vi startede på togt Mors rundt i det skønneste vejr med læns sejlads de første 3 dage og nåede således hurtigt til Løgstør, Thisted, Jegindø. Alle drengene sagde, "der måtte være rabat for alt det besvær, vi havde haft året før". Vi var nu så langt foran vore planer, at vi kunne tillade os at slappe af og tilbringe flere dage i de forskellige havne. Det var simpelt hen det skønneste sommertogt, man kunne ønske. Vi var på flere dejlige traveture, spændende fabriksbesøg, og havde en dejlig forældredag på "Fur". Vi besøgte også Livø og så den mangeartede natur, hvorefter vi fortsatte en spændende og frisk sejlads til Løgstør og senere hjem til Aalborg.

Resten af sæsonen blev der sejlet patrulje weekends og jungmændene var på 24 timers sejlads. En meget våd affære, da det regnede alle 24 timer. Årets Clo-race blev vundet af "Maagen" med Jesper Sørensen som leder. Hvalrostanden blev vundet af "Albatros" i meget fin stil med tre 1. pladser. Jungmænd og ledere gennemførte et stort arbejde med brandbeskyttelsesforanstaltninger på stationen, som brandvæsenet forlanger. Arbejdet består hovedsageligt i opsætning af gipsonitplader og vil koste kr. 30.000,-. Desværre medfører dette, at noget af hyggen ved vore dejlige lokaler går tabt. Alken er solgt for kr. 3.000,-, og der arbejdes nu på at skrabe penge sammen i en bådefond, og vi håber snart at kunne bestille et nyt fartøj.

Ny mand til rors

Nu er tiden inde, hvor jeg trækker mig tilbage som tropsleder, og jeg vil her benytte lejligheden til at sige TAK for godt samarbejde i ledelsen og forældrerådet, samt for den støtte, jeg har fået fra mange forældre, firmaer, venner og gamle søspejdere gennem de mange år, jeg har ledet Aalborg Søspejdere.

Da vor store grønlandsforsker, Knud Rasmussen, havde fuldendt en af sine største bedrifter, slæderejsen fra Grønland til Stillehavet, skrev han om denne rejse:

”Det høje fjeld, jeg står på, og den rene luft, der omgiver mig, giver mig overblik, og jeg ser vort slædespor i den hvide sne hen over randen af jordens kreds, gennem menneskenes yderste lande mod nord.

Jeg ser de tusinde små bopladser, der har givet rejsen indhold, og fyldes af stor glæde. Vi har mødt eventyret, der altid venter på den, som forstår at gribe det, og eventyret var alle vore brogede oplevelser blandt verdens mærkeligste folk. Langsomt har vi arbejdet os frem ad ubanede veje og overalt har vi øget vor kundskab.

Hvor lange har vore slæderejser været – vor vej fremover, vore jagter ind over land og ud over islagte have? — Hvor ligegyldigt, for det var ikke afstandene, der betød noget for os. Thi alle vore oplevelser ligger jo netop i de mange lejres sødme og afveksling og de mange opholds anledning til at lære, — og igen ser jeg tydeligt for mig det lille slædespors linie igennem den hvide sne.”

Vi har som søspejdere vel aldrig øvet bedrifter, der kunne sammenlignes med denne, men alligevel rører disse tanker ved minder fra vor trops arbejde i den svundne tid. Også vi har trukket vort slædespor et stykke længere frem, mange bopladser har vi besøgt, og mange lejre har vi haft sammen. Også vi har mødt eventyret derude, de af os, der forstod at gribe det, det være sig en vinternat i bivuak eller en sommeraften i lejr, en solnedgang over Limfjordens blanke vand eller en natlig sejlads i vor Aalborgjolle.

Læg mærke til, at det var vanskelighederne, der bandt os sammen. Det var dem, vi lærte af; det var dem, der hjalp os fremad i vort søspejderarbejde.

Baden-Powell ønskede, at hans spejdere ville blive gode og nyttige borgere, blive mænd, der kunne tage deres tørn, klare sig selv og hjælpe andre. I det arbejde vil de møde vanskeligheder, men den patruljefører og spejder, der kan "sætte hjørnetanden i underlæben og prøve een gang til", han staar vel rustet i kampen for tilværelsen og for samfundet.

Giv derfor ikke op, selv om din patrulje måske ikke går så godt, som den skulle. Du må gøre din part, og jo vanskeligere det er, des mere lærerigt.

Vi arbejder os langsomt frem ad ubanede veje, og overalt øger vi vor kundskab. Det vil kræve samarbejde, udholdenhed og godt kammeratskab. Jeg er glad ved at kunne sige, at der har været alt dette i de svundne år. Vel mødt og slut op om den nye ledelse, mød de kommende års vanskeligheder, eventyr og glæder over veludført arbejde.

Med søspejderhilsen
Helge

1976-2001

1976

Helge trækker sig nu endeligt tilbage efter et langt liv hos og for Aalborg Søspejdere. Han afløses ved roret af Per Kyed som tropsleder, med Lars Ørsnes, John Sloth, Henrik Overgaard og Peter Romanius som tropsassistenter.

Sommertogtet går til Mariager Fjord, med fast lejrplads ved Krogen på fjordens nordside. Sammen med sin kone Sinna, følger Helge sommertogtet lidt på afstand, parat til at give de nye ledere en hjælpende hånd. Det er hans sidste togt med Aalborg Søspejdere.

Bådehallen brandsikres af jungmændene. Det er et stort arbejde, fordi hele loftet skal tages ned, der skal isoleres, og et nyt loft skal sættes op. Samtidig isoleres loftet over 1. sal for at spare på olien. Vi får endvidere en ny pejls, og huset bliver malet indvendigt med hjælp fra et par gamle søspejdere fra sejlklubben Limfjorden.

Den gamle Alken sælges, og vi bestiller en ny Aalborgjolle for 29.000 kr.

1976 er jo også året for vores 50 års jubilæum, som fejres med stor jubilæumsfest på Stationen. Vi optræder med skuespil for gæsterne, hvor vi bl.a. anvender kulisser, som søspejderne fik fremstillet til et tidligere skuespil. Det er kæmpestore og meget flot illustrerede bagtæpper.

Historier fra året:

Michel skriver:

Sommertogtet det år blev mere dramatisk, end nogle havde regnet med. På vejen hjem blæste det op over Kattegat, og vi skulle i en hård NV-vind krydse op mod Hals. Ud for Øster Hurup gik det galt og Havørnen kæntrede. Den bordfyldte båd mistede ved den lejlighed både sprydstage, ror, en åre og næsten værst af alt

proviantkassen med al nødprovianten. Proviantkassen, der var næsten ny, var simpelthen bygget så vandtæt, at den flød væk med de øvrige genstande. På det tidspunkt var der kun eet at gøre. Vi skulle have alle bådene ind under land så hurtigt som muligt, før det gik helt galt. Der skulle de trækkes ind over første revle i mere roligt farvand, hvorefter vi kunne vade i land med vores grej. Desværre var vandet ud for Øster Hurup fyldt med masser af store brandmænd. Så, vi der var i vandet for at trække bådene ind over revlen, havde ikke en chance for at undgå brandmændenes lange tentakler. Det svier mere, end man havde forestillet sig muligt. Vi var derfor nogle stykker, der sad for os selv på stranden og rystede et par timer, mens andre bar bagagen i land og slog teltene op.

I øvrigt er der den morsomme historie ved denne ellers dramatiske kæntring, at søspejderne, længe efter vi var kommet hjem, modtog en flere meter lang pakke med posten. Det var såmænd den forsvundne sprydstage, som flere mil ude i Kattegat blev fundet og samlet op af en tysk sejler. Han var tilfældigvis på vej til Øster Hurup, hvor de lokale kunne berette om Aalborgjollens kæntring ca. en måned forinden. Den flinke tyske sejler sendte derefter sprydstagen til os.

1977

Der holdes søledermøde i Aalborg, og arrangementet er meget vellykket. Der deltager søledere fra stort set alle større søspejdergrupper i Danmark. Arrangementet er lidt af et vendepunkt, idet vi traditionelt ikke har involveret os meget i korps- og landsaktiviteter tidligere, men i årene fremover bliver vi både deltagende og styrende for mange af disse aktiviteter.

Troppen tager på arbejdsweekend til hytten i Flamsted, og der laves et kæmpearbejde med at fylde brændeskuret op og grave et nyt affaldshul. Uheldigvis er der et tykt lerlag 2 meter nede, så det er et hestearbejde.

Vi besøger den ny Aalborgjolle, der er under bygning i Løgstør. Alle mand drager derud og har et par gode timer sammen med bådebyggeren, der gerne fortæller, hvordan man bygger en båd. Jollen døbes på standerhejsningen ”Alken”.

I løbet af forårsarbejdet forsynes alle joller med ekstra lufttanke i stævnene. Det har vist sig, at de kan være svære at tømme for vand efter en bordfyldning. Efter montering af den ekstra opdrift flyder alle joller flot og højt efter en kæntring.

Årets sommertogt går til Herregården Eskær i Skive fjord.

Historier fra året:

Michel skriver:

Under forårsarbejdet i 1977 skal den store mast på plænen foran Stationen have Solignum. Det foregår ved, at en mand bliver hejst op i en bådsmandsstol medbringende en bøtte Solignum og en pensel. Hver gang man har malet det område, man kan nå, bliver

man sænket lidt - og så fremdeles. Den tjans melder jeg mig til - der er nu en fed udsigt deroppe fra.

Nede på jorden gider de selvfølgelig ikke stå og holde trossen hele tiden, så da de har hevet mig op, gør de den fast til et af de store ankre, som holder bardunerne til masten. Det burde sådan set være rigeligt - hvis ankeret kan holde sådan en mast, så kan det også holde mig. Så jeg går i gang med at smøre Solignum på, og dem, der har hevet mig op, går ind i bådehallen for at arbejde videre med bådene; Jeg kan bare kalde, når jeg skal sænkes. Pludselig ryger ankeret op af jorden. Jeg opdager det ved, at bådsmandsstolen uden videre forsvinder under mig. Med en bøtte Solignum i den ene hånd og en pensel i den anden, slynger jeg nærmest pr. refleks arme og ben rundt om masten. Den er svær at få ordentligt fat på sådan en mast, så jeg kan godt mærke, at den vist ikke går ret længe.

Heldigvis kan de høre på mine hyl inde i bådehallen, at den er helt gal, så der går kun kort tid, inden folk kommer stormende til og hiver bådsmandsstolen op til mig.

Jeg foretrækker dog alligevel lige at komme ned i et par minutter, mærke fast grund under fødderne og få pulsen ned under 200 igen, inden jeg bliver hejst op for at male videre.

Der graves huller til de nye ankre

Kenneth Væver går i dybden

1978

Første udgave af ”Vores sangbog” ser dagens lys. Det er en lille sangbog i lommeformat, der indeholder alle de af søens sange, vi godt kan li’ at synge. Bogen udvikler sig over de næste år til at blive uofficiel søspejdersangbog i hele landet.

Steen Væver vælter på standerhejsningen med Havørnen. Ved brug af alle talenter og tekniske snilde lykkes det at få det til at ske lige ved Egholmsfærgen, så der er tilskuere nok.

Vi får i løbet af året mønttelefon, renovation og nyt kloaksystem i bådehallen, fordi det gamle er faldet sammen. Desuden tjærer vi Stationen, fortovet, tyve mand, samtlige håndtag, og Flemming Sørensen får også ram på en enkelt port. Men efter lidt finpudsning står vi med en meget fin og funktionel Station.

Vi skiller os af med Ternen. Den har ligget på Stationen i flere år uden at blive brugt pga. dens efterhånden dårlige stand. Vi fik den i sin tid som udrangeret ro-redningsbåd fra et fragtskib. Til sidst er den uforsvarlig at bruge, og den bliver hugget op på græsplænen af Mogens Rasmussen, der ved samme lejlighed får afløb for en trang til at splitte noget helt ad.

Sommertogtet går dette år rundt om Mors.

Historier fra året:

Tommy skriver:

Årets sommertogt går rundt om Mors. Første dag starter med østenvind og højt solskin, og vi kommer til Løgstør som planlagt. Dag 2 er det blæst op, og vinden er vendt. Vi krydser hele vejen til Feggesund, hvor Stormfuglen løber på grund, og for at gøre ondt værre, knækker de også roret. Stormfuglen, Mågen og Alken

bliver slæbt til Thisted af motorsejleren ”Bounty”. Her bliver vi så i tre dage, mens den lokale bådebygger laver et nyt ror til Stormfuglen. Derefter går turen stort set planmæssigt vest om Mors, og vi kommer rettidigt til Nykøbing M., hvor der holdes forældredag.

Det er det vådeste sommertogt i mands minde. De dage, hvor det ikke regner, kan tælles på 2 fingre, den første og den sidste. Det regner faktisk så meget på forældredagen, at der må graves diamantgrave rundt om teltene for at lede vandet væk.

Michel skriver:

I 1978 holder vi den første seniorfest for alle divisionens seniorer. Det er en julefrokost, som senere udvikler sig til 4 faste seniorfester - hvert år! Foruden julefrokosten er der fastelavnsfesten, sommerfesten og efterårsfesten/afriggerfesten. Disse seniorfester gik hen og blev legendariske med over 100 deltagere, og lever vist stadig her i det nye årtusinde. I klanen tjener vi efterhånden så mange penge på disse fester, at vi nærmest ikke ved, hvad vi skal bruge pengene til. Vi får dog det lyse indfald at få specialsyt en spiler til Aalborgjollen, som jo normalt ikke har spiler. Så vidt jeg ved, er det den eneste af slagsen nogensinde. Spileren får sin debut i 1981.

På vej hjem fra sommertogt. Ved roret Michel Mignon, midtskibs Morten Bersang og forrest Poul-Erik Jensen

1979

På grupperådsmødet i februar diskuteres det, om vi skal lave gruppen om til blandet gruppe for piger og drenge. Korpsene, Det Danske Spejderkorps og Det Danske Pigespejderkorps, har i flere år været slået sammen til et samlet korps, og efterhånden er de fleste andre spejdergrupper "blandede".

Der er delte meninger om, hvorvidt det er en god idé. Der er mange traditioner i gruppen, og mange mener, at det desuden giver praktiske problemer med fx toiletforhold under sejlads, så beslutningen bliver udskudt til næste år.

Lars Ørsnes overtager TL-jobbet efter Per Kyed.

Vi mister vores sidste ro-redningsbåd, Congo, under en storm. Den ene ende bliver firet ned i bølgerne af en ukendt person, og da vi finder den næste dag, er den slået til vrage. Ærgerligt og meningsløst hærværk.

Samme år hugges den gamle Øresundsfærgen SVEA op i Aalborg. Vi får øje på redningsbådene og tovværket på færgen og køber hurtigt 2 redningsbåde af aluminium og får en masse 30 mm manilla tovværk med, samt 2 nye davider. Daviderne kæmper seniorerne med at få over på stationen, og det lykkes med møje og besvær.

Den ene båd sælger vi hurtigt videre, og den anden giver Sct. Georgsgilderne os et tilskud til.

De nye davider sættes op i stedet for de to gamle, og vi har nu igen en robåd.

I hytten får vi ny ovn, og vi indleder en af de sjovere aktiviteter, som vi arbejder med de næste år: Tovbanekørsel fra Trælberget top, henover vejen og ned til vores skov. Vi bruger det tov, vi fik med fra Svea, og der kan virkelig komme fart på nedad.

Tovbanen fra Trælberget

Fastelavnstur til Tyvdalhøj. Øverst: Torben Nielsen og Henrik Overgaard. Med kølle: Jacob Lund, ventende: Jens Rasmussen og til højre: Poul Møller

Historier fra året:

Tommy skriver:

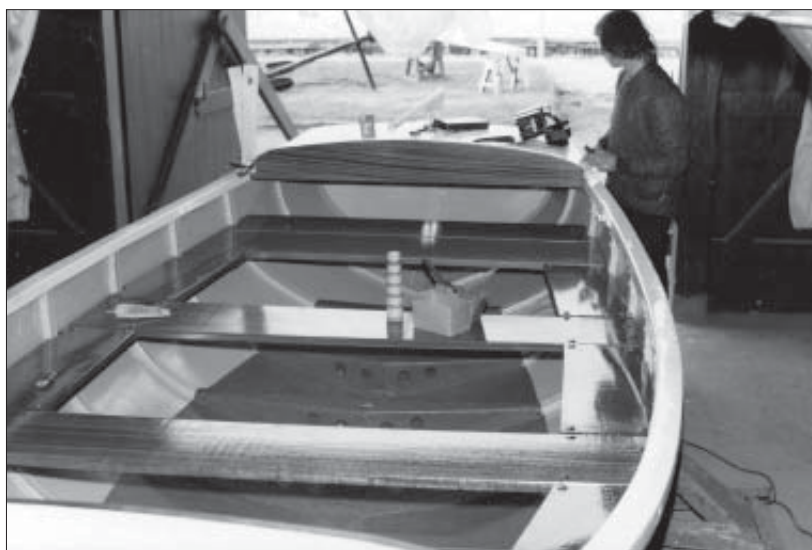
Årets sommertogt går igen i år rundt om Mors. Denne gang skulle vi den anden vej rundt. Vi kommer dog aldrig længere end til Glyngøre, pga. for meget vind. Her kommer vi til gengæld til at jage hele byens ungdom (de fem der boede der ;-) gennem byen, fordi de, af mangel på erfaring med søspejdere, kom til at stjæle en gryde fra vores lejrplads.

1980

I løbet af året diskuterer vi igen muligheden for at overgå til at være blandet gruppe med både piger og drenge. Gruppestyrelsen og grupperådet giver på grupperådsmødet i foråret grønt lys herfor. Vi har kontakt til pigegruppen ”Skjoldungerne”, der kører på pumperne, og også overvejer blandet gruppe og evt. fusion med en anden gruppe. I den sidste ende bakker de dog ud af fusionen og vil prøve at fortsætte den gamle gruppe. To af pigerne beslutter imidlertid at melde sig ind hos os. Det er Susanne Mølgaard, som er leder, og Lotte Fensbo, som er spejder. Det er et par piger med ben i næsen, så de har en meget stor del af æren for, at Aalborg Sø’s overgang til blandet gruppe forløber stort set problemfrit. Der bliver dannet en pige patrulje med Lotte Fensbo som patruljeleder, og der er seks piger med fra starten.

Vi starter desuden en juniorflok, for at tiltrække de yngre årgange. De starter ellers ofte i en anden spejdergruppe og bliver der. Juniorleder er Ulla Jacobsen med Noël Mignon og Vibeke Jensen som assistenter. Ulla og Vibeke er mangeårige medlemmer af 4. Aalborg, Sct. Georg, der har været nære venner af vores gruppe i mange år.

I løbet af vinteren og foråret sætter vi vores nye robåd i stand. Den slibes helt ned til blank aluminium udenbords og males med et malesystem, der gør, at den ikke skal males i mange mange år. Til

Sct. Georg istandsættes

Lars Ørsnes

Dåb foran stationen. Marc Mignon er offer.

standerhejsningen kan vi stolte fremvise den smukt istandsatte båd med nye flot lakerede mahogni-tofter, skænket af Hvalrosserne. Båden døbes Sct. Georg, med en venlig tanke til dem, der gav os muligheden for at købe den.

På årets standerhejsning brækker Dorthe Fensbo benet. Hun kommer i klemme i en tackling under ”fodboldkampen” på Egholm og må køres på hospitalet.

Målet for dette års sommertogt er korpselejren ved Kås Hoved, hvor vi holder forældredag.

Da vi sejler ind til kysten, lykkes det ved opbydelse af al deres kendskab til avanceret sejladsteknik seniorerne at vælte Havørnen. Det sker på under 1 meter vand ca. 10 meter fra kysten, med hundredvis af interesserede tilskuere på land. Vi lægger os med vore telte lige udenfor hovedlejren helt ud til kysten bag en klit og med en stor sump til landsiden. Det bliver

Havørnen bordfyldt ud for stranden ved Kås-lejren

De friske seniorer: Torben Nielsen, John Pedersen, Michel Mignon og Esben Buch

Torben Nielsen tager "Pandekage-i-luften-vende-certifikat". Øvrige tilskuere: Esben Buch og Jan Hugreffe

en levende lejrplads med masser af frøer i alle størrelser, firben der smider halen, fluer og nogle ubestemmelige langtspringende kræ. Men hovedlejren er pga. regn dækket af et tykt mudderlag, så vi har alligevel den bedste lejrplads

Turen forløber uden den helt store dramatik. Det er dog ved at brænde på, da vi bliver tvunget til at forlade Kås Hoved. I løbet af meget kort tid blæser det kraftigt op med pålandsvind, så vi bliver bange for at blive liggende for anker på kysten. Derfor må vi i al hast pakke telte og grej sammen og forlade ankerpladsen. Det går rimeligt godt med Aalborgjollerne, men da Sct. Georg, som den sidste, skal ud fra land gennem brændingen, er det ikke sjovt længere. Det er en hård kamp med mange tilbageslag, inden vi er ude på åbent vand, hvor vi, sammen med Aalborgjollerne, kan fortsætte en hård sejlads til sikker havn på Jegindø.

Det er det første år vi har Sct. Georg med på sommertogt, og det giver anledning til en helt ny aktivitet. Pga. mangel på vandski, introducerer vi at "Stå på bundbræt". Efter en lang vedholdende udviklingsproces og rigtig mange dukkerter til Tommy Urth,

Bundbrætsejlads

lykkes det at opfinde et system, så alle kan prøve at stå på bundbræt, trukket af Sct. Georg med motor.

Historier fra året:

Michel skriver:

Sct. Georg deltager som ledsager- og trækjolle på årets sommertogt, som går vestpå - ind i fjorden. På udvejen er vinden omkring Gjøldøet totalt hen. Vores ledere dekretterer derefter roning. Det skaber desværre lidt kold luft mellem vi fire seniorer på turen (Esben, John, Torben og Michel) og tropsledelsen. Så vi bider tænderne sammen i trods og ror. I eet langt stræk ror vi uden ophold og med fuldt læs til Løgstør. Da vi kommer til Løgstør, er vi godt klar over, at vi er gået lidt for vidt, for vi er endog meget langt foran troppen. Så vi sørger for, at der både er fundet plads til fartøjerne og lejrpladser mellem roklubberne til de andre, når de ankommer. Men vi har gjort regning uden vært, for da troppen ankommer, har lederne regnet deres egen lille "hævn" ud. Vi skal slet ikke ligge på den plads mellem roklubberne, hvor vi ellers altid ligger. Nej, vi skal såmænd et par kilometer længere op ad Fr. 7.'s Kanal. Det betyder, at vi er nødt til at pakke alt vores grej sammen igen, lægge masten ned og ro op ad kanalen. Så er der li'som sagt tak for sidst!

Ingrid skriver:

Første pige på papiret

”Jeg vil meldes ind, hvis det bliver besluttet”. Det var det sidste, jeg råbte til mine forældre den vinteraften, de skulle til et møde på søspejderstationen. Her skulle det endelig bestemmes, om pigerne skulle ind i varmen eller ej.

Min storebror Esben var søspejder, derfor havde jeg helt styr på, hvad det var, jeg gik ind til. Der er syv år mellem os, så jeg var jo nærmest vokset op som søspejder på sidelinjen. Jeg var med, når der var diverse arrangementer, og som lillesøster var den årlige forældredag på sommertogtet lige så meget et af sommerens højdepunkter for mig. Derfor var jeg ikke i tvivl – søspejder skulle jeg også være.

Mine forældre har berettet om en til tider heftig og lidt ophedet debat den aften, da det skulle besluttes, om pigerne skulle indtage stationen. Men sådan blev det, og min far kunne runde aftenens møde af med at rejse sig og sige:

”Jeg har den første tilmelding.”

Så da mine forældre kom hjem den aften, råbte de ind til mig i sengen: ”Så er du meldt ind!”

Egentligt troede de nok ikke rigtig på, at søspejder var noget for mig. For jeg var jo sådan en lidt gammelklog, lettere forsigtig efternøler, som de ikke rigtig troede kunne klare mosten. Men ti års teenager-liv ved søspejderne har faktisk nok givet mig en smule mere gå på mod og råstyrke, end jeg ellers ville have haft.

Jeg startede i juniorafdelingen som en af de ældste. Jeg husker tydeligt møderne dernede med Vibeke og Ulla, som var ledere. De kom fra en traditionel spejderbaggrund, og det bar møderne også præg af. Det var en fin indføring i forskellige spejderdiscipliner. Vi bandt en masse knob, lærte at lave taklinger, og så sang vi selvfølgelig sange fra spejdersangbogen. Jeg husker tydeligt stoltheden, da jeg tog knivbeviset og fik det første duelighedsmærke på min uniform. Men jeg savnede at komme ud at sejle, for det var

jo egentlig derfor, jeg ville meldes ind. Så da jeg rykkede fra juniorafdelingen til patrulje Mågen, gik det at være søspejder for alvor i blodet på mig.

1981

Ledere og seniorer lejer Jens Krogh til en uges togt på Kattegat. Skibet er lejet af FDF og besætningen er også derfra. Mange vil nok huske turen for at FDF'erne vækker os midt om natten og vil have alle mand på dæk, fordi vi skal anløbe Læsø havn. Det viser sig til alles store moro, at det ikke er havnefyret, men en bølge ude midt i Kattegat. Lidt pinligt for navigatøren.

Sommertogtet for troppen og seniorerne går til Høllet i Mariager fjord. For størstedelen af deltagerne er det første gang, de skal stifte bekendtskab med sejlads på Kattegat. Første stop er Øster Hurup, og derfra sejles der videre til Hadsund, Askenæs, Stinesminde og Høllet. På vejen hjem blæser vi inde på Als Odde og bruger dagen til at bygge drager, bl.a. en kæmpedrage, der søsættes med en tømmerflåde på slæb. Den forsvinder højt flyvende med kurs mod Sverige, og da den forsvinder bag horisonten, ser vi den aldrig igen.

Standerhejsning 1981

Poul Møller og Bjørn Poulsen underholder om bord på Jens Krogh

På turen fra Als Odde til Hals den næste dag, døjer mange søsygens kvaler, pga. den gamle sø, der giver store dønninger.

Juniorenes sommertogt foregår i pinsen og går til Staun med Poul Møller og Eva Bendix som ledere, og seniorerne tager til Nordisk seniorlejr i Norge.

1. Mols Sø låner vore både til sommertogt på Limfjorden i to uger. De er vant til at sejle Aalborgjoller, og det er en god måde at komme langt omkring på.

I december hærges landet af en voldsom storm, og der sker en del skade på Stationens tag.

Sct. Georg bliver smidt rundt på pladsen foran Stationen, selvom den ligger godt med bunden i vejret. Bådehallen er delvist under vand, og der er tang helt inde på toilettet.

I vores hytte er store dele af skoven væltet, og det ser ret kaotisk ud deroppe.

Historier fra året:

Michel skriver:

Klanen arrangerer årets Clo-race, og skal samtidig agere Kaptajn Klo's mænd under løbet. En af de sjoveste episoder udspiller sig på Egholm, hvortil patruljerne ankommer i løbet af natten. De skal lægge til oppe ved Statsbroen og gå langs med vejen til næste post, som findes ved Kronborg. Ca. midtvejs er der et sving, hvor der står et meget stort træ med store grene, der rager ud over vejen. Her planlægger klanen et baghold. Michel, som er iført helt sort tøj, bliver hængt op i den nederste gren, som vel er ca. 4 meter over vejen. Rebet arrangeres, så det ser ud som om, han er blevet hængt. Sådant en efterårsaften på Egholm er der altså mørkt. Og når der samtidig er overskyet, er der sort som i en brøndgravers nederste del af ryggen. Det eneste man kan se, er det, som ens lommelygter oplyser - og så kan man lige ane konturerne af store ting, som fx en hængt mand. Da den første patrulje runder svinget, har de ikke fået øje på noget endnu. Men de kan høre den svage knirken fra grenen, der gi'r sig, mens Michel gynger stille og roligt frem og tilbage. Lommelygten fejer hen over træet, og så får de samtidig øje på den hængte mand. Et højlydt gisp lyder som med én stemme fra samtlige patruljemedlemmer, der pludselig står bomstille, som var de ramt af lynet, nærmest ude af stand til at bevæge sig. Det går dog hurtigt over, for i det samme springer resten af klanen frem fra deres gemmesteder, mens de brøler i vildskab. Det tager en brøkdelt af et sekund, og så er alle patruljemedlemmer flygtet i rædsel i hver sin retning. Når der er kulsort, er det svært at flygte, så de falder over de elektriske hegn, der skal forhindre køerne i at komme ud på vejen. Men flere finder det tydeligvis mindre udfordrende at passere en mark med køer i mørke end at vove turen tilbage på vejen. Patruljen finder ikke sammen igen, før de når Kronborg, og på det tidspunkt kan flere af dem vist trænge til et par rene underbukser.

Ingrid skriver:

Ny i patruljen

Da jeg rykkede op i Mågen følte jeg mig allerede lidt på hjemmebane. Min egen storebror havde altid gået i den patrulje, så jeg var vant til at se slagordene her skrevet på diverse blade og stilehæfter: ”Vi vinder, og vi vover – vi er de gæve måger”. Dette motto tog vi som piger hurtigt til os, og vi forsøgte at leve op til det.

Min første start som sejlede søspejder endte på mange måder med en rigtig vandtur. På det første patruljemøde skulle jeg holde båden i forfortøjningerne – men jo mere båden gled tilbage, jo mere hang jeg ud over båden, så det endte med, at jeg på klassisk vis til sidst faldt i vandet. Ikke en særlig heldig start, syntes jeg. Pinligt, som det var, skulle jeg hen og banke på døren ind til jungmændene, hvor min storebror var til møde. Han forbarmede sig over mig og kørte mig hjem. Men jeg syntes, det var noget af et nederlag sådan at ende i baljen på det første patruljemøde.

Min første patruljetur gik til Hals, og det endte også med en våd oplevelse. Lone Dahl Menne var patruljeleder og på det tidspunkt den eneste i patruljen, der for alvor kunne sejle. Egentlig startede turen meget gemytligt, for det blæste ikke særlig meget. Vi fulgtes med to andre både, Alken og Albatros, og da vi nærmede os Vendsysselværket og de store højspændingsledninger, som går over fjorden, råbte Marc over til os: ”Nu skal I huske at bide jer i tungen ellers får I stød, når I sejler under ledningerne”. Det havde jeg da aldrig hørt om før, men som ny i patruljen gjorde jeg, som der blev sagt - for tænk at få stød fra disse kæmpemæssige master. Derfor bed jeg med djævlens vold og magt sammen om tungen, da vi sejlede under ledningerne.

Men ha, ha - stor morskab - endnu en ny i patruljen var blevet gjort til grin. Jeg husker tydeligt fornemmelsen af at være blevet narret og samtidig erkendelsen af, at man nok var lidt naiv. Da jeg selv blev

patroljeleder og havde nye med i båden, gentog historien sig adskillige gange. For de nye medlemmer skulle jo lige prøves af.

Men ikke nok med at jeg blev narret på min første patroljetur; da vi havde passeret Vendsysselværket, begyndte det at blæse op. Vi krydsede ud af Langerak, mens kastevindene tog til i styrke. Og pludselig gik det galt. Vinden fik for meget fat, så inden Lone nåede at slække på sejlene, var båden fuld af vand.

”Læns, læns”, råbte Lone. Så der var ikke andet for end at gå i gang med gryder og spande. Da vi ankom til Hals, lignede græsplænen foran Skansen et kludetæppe, for alt vores tøj skulle jo tørre. Og drengene kunne jo bare gå rundt og grine i skægget af tøserne, som ikke kunne sejle ordentligt. Men selvom det var min første patroljetur, var jeg bestemt ikke skræmt væk - tværtimod. Når man har været ude på gyngende grund, er det jo også meget sjovt bagefter, når man har klaret skærene. Så resten af turen følte vi os alligevel lidt seje.

1982

På grupperådsmødet besluttes det, at vi må oprette blandede patroljer med både piger og drenge, hvis behovet opstår.

Vi tager hul på diskussionen om et større seniorfartøj. Aalborgjollen giver ikke udfordringer nok til de habile Aalborgjollesejlere, der rykker op fra troppen, så det er lidt for kedeligt at være senior. Vi tænker os noget i retningen af en 55 m² klassespidsgatter.

Til standerhejsningen 1982 mønstrer vi med 5 Aalborgjoller og Sct. Georg, en juniorflok på 8, en trop på 20 samt en seniorgren på 6. Der er så kraftig vind, at der kun sejles en enkelt jolle over til Stationen. Da den sejles tilbage skal der 2 reb i storsejlet.

I maj er der nogle af os, der finder ud af, at man kan få en regning på 1475 kr. fra Falck, hvis man glemmer at ringe hjem og sige, at man er blevet forsinket.

Vi sælger rundskuehæfter til den store guldmedalje i et forsøg på at skrabe penge sammen til et nyt seniorfartøj. Sct. Georgsgilderne har udlovet store præmier til dem, der sælger flest. Det lykkes at vinde en delt 1. og 2. plads, der indbringer en præmie på 3000 kr. plus 2100 kr. for de solgte hæfter.

Årets sommertogt går for troppen og klanen til Rolsø ved Knebel Vig, hvor der er søspejderlejr, SØ-82, med ca. 700 deltagere. Vi får en trosse til Hals af båden The Ghost for at komme så langt som muligt den første dag. På turen dertil støder vi på Askenæs Sø, Mariager Sø samt Hals Sø. På andendagen kaster vi anker ud for Hjelm og sover i bådene. På trediedagen når vi Kongsgårde på nordsiden af Helgenæs og på fjerdedagen er vi fremme ved lejren som nogle af de først ankomne. Flot sejlet. Juniorer deltager også på SØ-82, men er dog nået frem fra landsiden. På lejren deltager ca. 600 søspejdere samt 100 ledere og hjælpere. En af dagene deltager vi i storsejlads, hvor alle søspejdere sejler

Bagest Alken og forrest Havørnen med John P. ved roret. De øvrige er Torben, Noël og Lone

Fra Rolsølejren

Lars Ørsnes og Poul Møller sammen med bla. Jacob Mikkelsen,
Susanne Aagard og Flemming Sørensen

Liv på bådebroen

Der steges kyllinger på
samlebånd. Noël Mignon, Lotte
Fensbo, Lise Therkildsen,
Clemme, John P. og Torben
Nielsen

Jan Hugrefte og Esben Buch hepper på bla. Michel Mignon, Torben Nielsen og John Sloth

over til Fregatten Jylland, hvor ALLE på én gang bespises med gule ærter, beskøjter & skibsøl. Det er en oplevelse!
På hjemturen fra lejren lykkes det 2 patruljer, at blive væk fra resten af gruppen pga. kryds og ingen vind (stadig uvist, hvem der ikke overholdt aftalerne). Først da det bliver lyst dagen efter, møder de forsvundne spejdere et andet spejderskib, Bente Irene, der også har deltaget i sølejren. De kan heldigvis hjælpe med mad og give besked til resten af gruppen om, at alle er OK.

Efter sommertogtet overlader den gamle tropsledelse med Lars, Henrik og John roret til Esben Buch, John Pedersen og Torben Nielsen.

Gruppen har nu 3 afdelinger: juniorer, spejdere og seniorer. John Sloth fortsætter som gruppeleder, der er en ny samlende ledelsesfunktion for gruppens 3 afdelinger.

Seniorerne rydder op i vores væltede skov ved hytten. Det er et både stort og farligt arbejde pga. de sammenfildrede træer. Men ryddet bliver der, og masser af træ må køres væk, fordi vi ikke har en jordisk chance for selv at bruge så meget.

Historier fra året:

Michel skriver:

En af aktiviteterne på SØ 82 var storsejlads ind til bunden af Kalø Vig, hvor vi skulle bese Kalø Slotsruin. Over 100 både stævnede samtidig ud af Knebel Vig for at komme til Kalø, og det udviklede sig selvfølgelig straks til en kapsejlads. De andre søspejdere var grønne af misundelse og forbløffelse, da de så vores spiler til Havørnen. Selvfølgelig kom vi først, men Nemesis var alligevel efter os. Vi fik fortøjet så langt inde i bunden af havnen - i højvande - at båden praktisk taget lå på siden på bunden, da vi skulle hjem. Det tog ret lang tid, at få den trukket flot, så vi kom desværre sidst hjem.

Michel skriver videre:

I december 1981 blæser det. Sådan en rigtig efterårs-vestenpivert, som i løbet af natten udvikler sig til en regulær orkan. 10% af Rold Skov vælter i orkanen, og det går ikke spor bedre med træerne på søspejdernes grund ved hytten i Flamsted. Området ligner et offer for Titanernes kamp med knækkede og væltede træer smidt hulter til bulter. Faktisk er det både imponerende og skræmmende at se, hvad vinden alene kan udrette. Det vækker alligevel til eftertanke, med tanke på den kommende sejlsæson. Går det først galt, kan det altså gå rigtig galt.

I ledelsen og gruppestyrelsen er man mærkeligt nok enige om, at det må da lige være et seniorprojekt at få ryddet op i det morads, så området kan bruges igen. Så kan de dovne seniorer, der ellers bare hygger sig med de mere og mere legendariske seniorfester på Stationen da få noget fornuftigt at tage sig til.

Havørnen på grund i Knebel Vig

Det er vi i klanen tilfældigvis helt med på, så i løbet af nogle weekender får vi arrangeret det helt store gennemgribende projekt oprydning. Esben har uddannet sig til skovhugger, så han har det fornødne udstyr. Fra morgen til aften i en 2-3 weekender bliver der simpelthen skovet så mange rummeter træ, at der er brænde nok til de kommende mange, mange år i Flamstedhytten. Der bliver savet, hugget, kløvet og båret væk i én uendelighed. Da vi endelig er færdige, er der vel kun halvdelen af skoven tilbage. Store bare områder præger grunden, hvilket ikke er særlig kønt. Så nu starter projekt nyplantning. Området genplantes med en variation af træer og buske, som kun begrænses af Esbens fantasi. Og den er stor. Esben Buch er både skovhugger og gartner, så der er ingen grænser for den mængde af latinske navne, der dukker op i Flamsted. En frugtlund bliver det såmænd også til. Lige ved siden af brændeskuret plantes, jeg ved ikke hvor mange, frugttræer og buske. Hvis de alle giver et fornuftigt udbytte er gruppens hele eksistens sikret økonomisk ved salg af frugterne. Den får alt, hvad den kan trække.

Her 20 år efter er det meste af frugtunden desværre gået til. Dyrene har ædt nogle, mens andre er groet til i ukrudt eller simpelthen fældet igen. Der, hvor der blev plantet træer, ser det til gengæld helt hæderligt ud. Det er en skov igen.

Ingrid skriver:

Til kamp mod drengene

Når man som jeg gik meget op i at være søspejder, er det selvfølgelig dér, man finder sine venner. Trine Uldbjerg og jeg blev den faste stok i pigepatroljen. Vi meldte os i hvert fald ikke ud uanset, hvor surt det nogle gange var. Vi anså det nærmest som sådan en slags kamp. Vi skulle i hvert fald nok vise, at vi var lige så gode som drengene.

Konkurrence kan både være godt og skidt - men ofte elskede vi det. Vi forsøgte at sejle så meget så muligt, så vi kunne få de forskellige sejlgrader før nogle af de jævnaldrende drenge. I starten, da vi kun havde en tredje grad, sejlede vi tit til Ryå og slog telt op på kajakklubbens grund. Men da vi fik vores 2. grad måtte vi sejle hen, hvor vi ville på patruljetur, og det endte faktisk tit med, at vi sejlede til Gjøl.

Grunden til at Gjøl tit blev stedet var på grund af beliggenheden. Hvis der ingen vind var, kunne man altid lige nå til Gjøl, og hvis der var for meget vind, kunne man jo altid gå ind i Gjøl. For det var bestemt ikke beboerne på Gjøl, vi var tiltrukket af - her var der nemlig næsten altid ballade. Når man ankom skulle byens teenagere lige ned på havnen og gasse truende op på deres knallerter, og når man endelig var kommet i seng begyndte teltet pludselig at vælte rundt. Så var det de samme Gjølboer, der lige havde løsnet bardunerne. Drillerierne plejede at holde sig på et ret godmodigt plan, men jeg husker specielt en gang, hvor vi var flere patruljer af sted sammen.

Vi havde fået lov til at ligge foran Gjøøl Kro, så for de lokale Gjøølboer var vi jo til at få øje på. De havde da også været nede på havnen og gasse op på knallerterne, og egentlig troede vi bare, at så ville der ikke være mere ballade med dem.

Men de vendte talstærkt tilbage - en seks til syv mand - og der var ingen tvivl om, at de ville slås. Og som pigepatrolje plejede vi ikke at stå tilbage for drengene, men lige i den her situation, måtte vi indrømme, at det var vi ikke gode til. Kromanden havde åbenbart observeret optrapningen fra vinduerne, og han mente ikke, at håndgemæng var noget for piger.

”I kan komme op at sove på et af mine værelser”, råbte han til os piger, og det sagde vi ikke nej til.

Så vi kunne følge slagets gang fra tagvinduet på Gjøøl Kro. Billedet af Rathkjen, der forsvarer sig med en stegepande, står lysende klart på nethinden. Jeg tror slagsmålet endte uafgjort, og der skete ikke den store skade på diverse lemmer. Alt åndende i hvert tilfælde fred og idyl den næste morgen, da vi vågnede op.

Det sjove af det hele er, at jeg i dag selv bor på Gjøøl. Det ville jeg have forsværges, da jeg selv var aktiv søspejder. Men en ting er helt sikkert, jeg skal gøre mit til, at mine egne børn holder nallerne væk fra camperende søspejdere.

1983

Til fastelavn tager vi på gruppetur til Dokkedalhytten og har et par dejlige dage i selskab med søspejderne fra Askenæs og Hals Sø. Det er dejligt igen at se folkene fra Hals. Gruppen har længe været langt nede, men er nu igen velfungerende. Vi slår silden af hyttefadet, som traditionen efterhånden byder.

Årets sommertogt går til Eskær i Skive fjord.

På vej fra Rønbjerg (hvor de i øvrigt fremstiller Eventyr is) til Hvalpsund, er der rig lejlighed til at bade. Midt på eftermiddagen frisker det op, og vi tror derfor, at vi skal nå til Hvalpsund for at købe ind. Men ak, skæbnen vil det anderledes. Poul, som sejler i Johns og Noëls Knarr, har på søkortet set en grund "Rotholmen", men den mener han, "vi skal ski.. på" (citat Poul), hvilket resulterer i to timers forsøg på at trække Knarren fri af grunden. Næste dag når vi dog Eskær, hvor vi har nogle dejlige dage sammen med Askenæs Sø, inden turen igen går hjemover.

Juniorenes sommertogt går dette år til Fur, hvor vi af en venlig bondemand får lov at benytte et stykke dejlig eng i en uge. På forældredagen, går vi til den nærliggende nordside af øen med de

Til venstre: Havørnen trækker Sct. Georg for at spare brændstof.
Til højre: Torben i Havørnen, bagved Albatros, Mågen og Alken,

Seniorkarneval i Tyvdalhøjhytten

Susanne Mølgaard, Lotte Fensbo og Vibeke Jensen

Jesper Sørensen

Ingrid Buch og Trine Uldbjerg

John Pedersen,
Michel Mignon,
Noël Mignon, John
Sloth og Flemming
Sørensen

stejle molerskrænter, som udgør en herlig legeplads for juniorerne. Under et mesterspring, skærer Jakob imidlertid to lange dybe furer i sit ene skinneben. Heldigvis er Sebastians mor i bil, så vi hurtigt kan komme ned til lægen, som bor halvvejs nede mod færgelejet. Men lægen holder ferie, så vi må ned i havnen, vente på færgen, sejle over og derefter køre helt ned midt på Salling for at komme til den nærmeste læge. Håndklædet omkring Jabobs ben er gennemblødt, men drengen er tapper og har ikke pevet en eneste gang. Desværre er lægen på sygebesøg, så vi når at tilbringe en lille halv time på kroen overfor med en tiltrængt sodavand. Da Jakob endelig kan få sin behandling og skal til at stikkes i det i forvejen ilde tilredte ben, synes han dog, det er rart at holde Poul i hånden, indtil bedøvelsen virker. Derefter tæller jeg (Poul), at nålen skal igennem 104 steder – i to dybdelag. Heller ikke det, siger Jakob noget til. Det respekterer jeg ham højt for den dag i dag!

Vi sælger igen rundskuehæfter, og vinder denne gang den udlovede 1. præmie på 5000 kr. og når et skridt videre med at skaffe penge nok til et seniorfartøj.

Der kæmpes ihærdigt og det ender med rekord inden for vægklassen. Trine Uldbjerg og Ingrid Buch

Juniorene opfører med stor succes teaterstykket ”Fyrtøjet” til gruppens julearrangement.

Seniorerne arbejder fortsat på skoven ved hytten. Projektet bliver større og større med plantning af den ny skov med over 1000 nye træer, juletræsplantage, frugttræer , bærbuske osv.

1984

Vi beslutter at skille os af med en Aalborgjolle, Mågen, og får bygget en ny i Ringkøbing af bådebygger Olav Martinsen. Den skal laves i løbet af vinteren og leveres til standerhejsningen '85. Den gamle Mågen sælges til 1. Mols Sø.

Vi beslutter endeligt at købe en større båd til seniorerne. De er ikke tilfredse med at sejle Aalborgjolle som seniorer, og det giver problemer med kedsomhed. Der skal være noget nyt og udfordrende,

Sidste forårsarbejde på den gamle Mågen.

Herunder ses fra venstre:
Lisbeth Fruensgaard, Ingrid Buch,
Lise Løndahl og Trine Uldbjerg

når man er habil Aalborgjolle-sejler inden man bliver senior. Valget falder på en Nordisk Folkebåd, der er en velsejlende konstruktion med en størrelse, der er til at håndtere. Den kan samtidig anvendes som leder- og ledsagefartøj for jollerne på sommertogter.

Dette år går troppens sommertogt Mors rundt med 5 joller. Der er rimelig godt vejr det meste af tiden, og der bliver badet mange gange, bl.a. en af de sidste dage, da vi er kommet gennem Aggersundbroen. Der er ingen vind, så vi ror ind på lavt vand, så vi kan slæbe bådene, mens vi bader. På et tidspunkt kommer der endelig lidt vind, så vi kan komme videre. Den ene patrulje er lidt langt foran, men desværre for dem, er de nødt til at sejle et stykke tilbage, for de er kommet ind bag nogle store muslingebanker nær Attrup.

Juniørernes sommertogt går atter til Fur og forløber denne gang uden dramatik.

I løbet af sommeren får vi et kort besøg af en engelsk søspejldertrop, der kommer med hjem til vore spejdere for at opleve en dansk familie på nært hold.

1985

Vi tager på gruppetur til Hammer Bakker, hvor vi står på ski. Mange kan sikkert huske at John Pedersen prøver at vælte et træ med næsen og med én ski på hver side af stammen, og at han bliver enormt sur, da vi ikke kan lade være med at grine.

Dette år stiller vi 6 juniorer, 17 spejdere, 4 senior, 6 ledere og 4 Aalborgjoller og Sct. Georg til standerhejsningen. Vi får leveret den ny Aalborgjolle til erstatning for den gamle Mågen. Den bliver døbt på standerhejsningen.

Kommunen bevilliger os 35.000 kr. og vi får 5.000 kr. af Hvalrosserne til at købe en seniorbåd for. Erik Løndahl overrækker

August 1984. Patrulje Mågen har en gruppe landspejdere med på tur

Folkebåden i Øresund

Natsejlads på Kattegat

I Hals møder Folkebåden Aalborgjollerne, som har været på tur

gaven fra Hvalrosserne på standerhejsningen. Sammen med de mange penge, vi har skrabet sammen ved at sælge rundskuehæfter mv., har vi nu pludselig mulighed for at købe det længe ønskede seniorfartøj.

Vi køber en blank-lakeret Nordisk Folkebåd i Stubbekøbing for 55.000 kr.

På troppens Store Bededagstur til Hals bliver vores joller pludselig indhentet af en flot Nordisk Folkebåd. Det viser sig at være vores

egen nye båd, netop hentet hjem fra Stubbekøbing og godt lastet med kager og slik til alle. Det giver vild jubel.

Samme år køber vi nye sejl til alle både og en elektrisk varmekanon til bådehallen. Sikke fremskridt på et enkelt år!!

En af weekendturene dette år går op i Ryå. Der har vi lånt kajakklubbens lille hytte. Det er nu mest pladsen omkring den, vi skal bruge til teltene.

Turen derop er altid spændende, for dem der sejler forrest, er som regel flest gange på grund. Der er kun rusepælene at sejle efter og indsejlingen til åen er så smal, at en jolle ikke kan vende på tværs.

Troppens sommertogt går til Høllet i Mariager fjord. Der er hårdt vejr nogle af dagene, bl.a. den dag vi sejler ud på Kattegat. Det starter ellers fint, ca. 5m/s fra vest, men vinden stiger til ca. 13m/s. Der er én af spejderne i Alken, der har glemt regntøjet. Han bliver placeret lige foran rorsmanden, og resten af patruljen sidder og giver læ og tager alle bølgesprøjtene. Han er den mest tørre, da vi kommer i land.

På togtet har vi kun en mindre skade, idet lederne i Folkebåden pludselige bommer, så bommen næsten rammer masten, og strutten på masten knækker.

1986

Dette år stiller vi 7 junior og 3 ledere, 14 spejdere og 2 ledere og 7 seniorer til standerhejsningen.

Sommertogtet for både juniorer, spejdere og seniorer går ind til godset Eskær ved Skive. På Eskær har vi tradition for at måtte låne strandengen af herremanden, og stedet er vidunderligt med skov, strand, dyreliv og de særlige ler-rullesten på stranden.

Der bliver sejlet i 4 joller, hvor lederne sejler den ene, for seniorerne sejler med i Folkebåden.

Vejret er ikke med os hele vejen. Vi blæser inde i Løgstør i 4 dage, så vi tager bussen til Eskær for at holde forældredag. Men vinden tager da af, så vi kan hente vore både og genoptage det sejlende togt. Fra Eskær sejler vi videre mod Skive. Resten af togtet går godt.

I august fejrer vi vores 60 års jubilæum med kæmpekagemand og hygge på Stationen.

Om efteråret laver vi vores første interimistiske Folkebådshus, så seniorerne kan stå inde og lave forårsarbejde ligesom spejderne. Huset stilles op ad Stationen ud mod fjorden og således, at det kan fjernes inden standerhejsning.

Korpsets nye kursusskib, Ran, ligger i Aalborg i en måned. Det sejler meget bl.a. med Ane Dam og Reden, og vi bruger selv skibet på en sejlende gruppetur.

Poul Møller stopper som juniorleder efter seks år og Eva Bendix Nielsen tager over.

1987

Vi lejer en Rügenjolle af Spejderfondens bådbank. Vi vil forsøge at bruge den som juniorfartøj, så juniorerne kan sejle en båd, de selv kan klare. Båden kan rumme 6-7 juniorer og harmonerer derfor godt med ideen om patruljearbejde, hvilket ikke kan opfyldes af fx Optimistjoller og andre mindre joller.

Sommertogtet går for alle til søspejderlejren SØ 87 på Bognæs nær Holbæk med fire Aalborgjoller, en glasfiberjolle og vores Folkebåd Havgåsen.

Det er for langt at sejle derover selv. Jollerne skal derfor med tog til Roskilde, så der kan blive lidt sejlads fra Roskilde til lejren.

Vi er selv dybt involveret i lejrens gennemførelse. John Sloth er lejrchef og mange andre er med i lejrteamet. På lejren skal jollerne ligge med anker agterud og med stævnen op mod en bro. Albatros

laver lejrens bedste brøler. De har god fart på ind mod broen, og patruljeleder Nibe-Anders råber fra dækket til rorsmanden Jens Elton: "Smid ankeret!" Det gør han så!!!

Hvor er trossen?!, spørger han derefter, og ser efter ankeret, der ligger derude uden trosse.

På hjemvejen fra lejren totalforliser spejderskibet Klitta på Røsnæs pga. en navigationsfejl. Denne ulykkelige hændelse blev dog anledningen til en helt nybygget Klitta, som medlemmerne via en kæmpe indsats på både det økonomiske og det håndværksmæssige området stod sejlklar med et par år senere.

Vi bliver selv slæbt et stykke og sejler resten af vejen til Bønnerup, hvor vi blæser inde. Herfra går det hjem med bus, og jollerne hentes senere.

Tropsledelsen, der nu består af Esben Buch, Michel Mignon, Torben Nielsen og John Pedersen, stopper til standerhejsningen. Ny tropsleder bliver Noël Mignon med Sussi Ann Christensen, Peter Hermansen og Leif Winther som assistenter.

Korpsets kursusskib, Ran, ligger igen i Aalborg i en måned. Vi bruger det jævnlige og står samtidig for udbedringen af motorproblemer med olietab.

1988

Vi køber en Crescent-jolle, så juniorerne nu har deres egne 2 joller. Den Rügenjolle, vi havde lejet af korpsets bådbank, har vi nu købt. Den døbes på standerhejsningen. Her døbes alle de tre nyerhvervede både: Folkebåden, Crescent-jollen og Rügen-jollen til: Havgåsen, Hvalrossen og Søløven.

For at skaffe penge til bådene sælger vi igen lodsedler til den store guldmedalje. Man kan godt sige, at det er blevet til en sport, hvor frækhed belønnes. Alle forbipasserende bliver nærmest nødet til at købe, og på et tidspunkt tilbydes Ronald job som sælger pga. hans fremragende salgsevner.

Dette år går sommertogtet for spejderne og seniorerne ind i fjorden; vores mål er at nå Thyborøn. Grundet godt vejr, nærmest læns hver vej, når vi både frem og tilbage. Allerede tirsdag når vi frem til Thyborøn efter lutter læns og høj sol hele vejen. Fra Thyborøn går turen til Lemvig, hvor vi overnatter på Søspejderstationen. Midtvejs på togtet bliver der afholdt dåb på Venø, hvor der også er forældredag. Alle fire Aalborgjoller samt Folkebåden deltager på togtet.

Juniorflokkens deles efter sommeren i en mini- og en juniorflok. Miniflokkens ledere er Bo Runge, Henrik Kikkenborg og Lise Aggerbæk. Juniorflokkens ledere er Eva Bendix, Lisbeth Dahl Andersen og Christian Kirkegaard.

Juniorenes sommertogt går til Venø med de to juniorjoller, og der bliver sejlet meget rundt om øen.

Spejderne og seniorerne tager sidst på året på en vellykket skitur til Sverige.

1989

Troppen og seniorerne tager til National Water Kamp, NaWaKa, en international søspejderlejr i Holland. Det er en lejr med flere tusinde deltagere fra alverdens lande, og det er meget spændende at deltage og sejle i de andre bådtyper, som specielt hollænderne anvender. Alle bliver indkvarteret hos en hollandsk søspejdergruppe, inden vi kommer til lejren. Der bliver også tid til sightseeing i Amsterdam. Efter turen mener alle, at det er virkelig sjovt at deltage i en international lejr og snakke med andre søspejdere, bytte mærker, adresser og få nye venner.

Miniernes sommertogt går til Toggerbo Spejdercenter, hvor de har fem dejlige dage.

Juniorene deltager på Blå Sommer med Bo Runge og Eva Bendix Nielsen som ledere.

Lederne støber to Svendborgjoller på Hov Bådeværft, og de apteres færdige i vores egen bådehal.

Bådene betales af Spejderfondens bådebank, der også ejer jollerne bagefter. De udlejes efter færdiggørelse til en søspejdergruppe i Århus.

En mørk og kold vinternat, helt præcist 2. januar '89, bliver vi ringet op af politiet. Stationen brænder, og de synes vi skal komme og redde, hvad reddes kan. Hurtigt er mange dernede, og vi får mange klenodier reddet ud af huset i sikkerhed for ild, røg og vand. Men da branden er slukket, er det et sørgeligt syn, der møder os. Bådehallen er raseret af ild, og alle både er beskadiget. Vores Aalborgjolle Alken er så ødelagt, at den ikke står til at redde. To andre Aalborgjoller skal have skiftet dæk og flere bord, og den sidste skal som de øvrige

Efter branden 1989

skræbes i bund overalt for at få den ødelagte lak væk. Stationen selv er også stærkt medtaget.

Bådehallen med både og grej er voldsomt ildskadet ligesom gavlen og hele tagkonstruktionen samt vores lederlokale og køkken.

Vores grej er meget ødelagt af ilden, og resten er ødelagt af syredampe fra røgen og vandet.

Fx falder teltene fra hinanden som crepepapir og alle sejl er ødelagt.

ISS Industri og Skadeservice tømmer i løbet af dagen Stationen, og alt grej incl. bådene bliver bragt til en stor renselhal hos ISS i Aalborg Øst.

Politiet efterforsker hurtigt brandårsagen, og finder en smeltet plasticdunk, rød med gul prop, hvor branden er startet. Det er altså en pyromanbrand.

Én ulykke kommer jo sjældent alene, og den næste kom et par dage senere: Vi har forsikret alt løsøre til 50.000 kr.! Det er klart, at det jo forslår som en skrædder et vist sted. Blot teltene er mere værd, og nu er gode råd (jo) dyre.

For at få det til at hænge sammen økonomisk, bliver vi nødt til selv at rengøre alt vores beskadigede løsøre og derved redde så meget som muligt. Her viser ISS sig som meget storsindede og hjælpsomme. Vi får lov at anvende deres rengøringsfaciliteter og kemikalier og i flere dage knokler forældre og spejdere med rensningen af grejet hos ISS. Desuden overtager vi selv den indvendige rengøring af huset og alt malerarbejdet. Alt i alt et kæmpearbejde.

Mens alt dette står på, er vi uden hus, men divisionen låner os Spejderborgen i et halvt år, indtil vi igen kan vende tilbage til en istandsat og ombygget Station, der er blevet endnu bedre, end den var inden branden.

Vi havde i flere år drømt om bedre toiletforhold med to toiletter, et større køkken og større lederlokale, mere værkstedsplads i bådehallen samt isolering af denne. Alt dette får vi med ved at bygge stationen 3,5 meter længere, og samtidig bliver bygningen flottere.

I stedet for den ødelagte Aalborgjolle køber vi en Helsingørjolle. Skrogene på de to typer er stort set identiske, for Helsingørjollen er i virkeligheden en Aalborgjolle med bermudarig og lidt mere kølvægt

De sørgelige rester efter branden 1989

samt bredere ringdæk. Helsingørjollen er velsejlende og hurtig og bliver sejlet med både frygt og fornøjelse, afhængig af fartøjsførerens sejladsfering .

I løbet af året er der opstået en ide om, at vi gerne vil have et ”storskib” hos Aalborg Søspejdere. I efteråret bliver planerne konkretiseret, og der udsendes indbydelser til nær og fjern til ”stiftende generalforsamling”. Godt 30 møder op, og hovedparten melder sig ind i den nye skibsklan, der derfor må til at se sig om efter en båd og prøve at få økonomi i foretagendet.

Det aftales fra starten, at projektet aldrig må blive blandet økonomisk sammen med den øvrige gruppe. Projektet skal have selvstændig økonomi, dog stadig under gruppens hovedkasse og revision, for ikke at blive en økonomisk belastning for gruppen.

1990

Et lykketræf bringer vort allerede startede storskibsprojekt hurtigt i søen.

Ejeren af lodsskøjten "Gasen" får vi ved et tilfælde kontakt til. Han kan ikke bruge sin båd de næste par år og vil leje den ud. Vi slår straks til og klan Gasen er en realitet. Skibet Gasen har tidligere heddet Hans Hartvig Møller, og er i sin tid bygget til Det danske Spejderkorps som kursusskib, men senere afløst af Ran. Navnet Gasen har den fået fra Selma Lagerlöffs bog om Niels Holgersens vidunderlige rejse gennem Sverige. Bogen blev ligesom båden brugt til at undervise børn, der ikke rigtig kunne høre efter under de mere traditionelle undervisningsformer. Nu er den tilbage i korpset under lidt andre former, men mange føler alligevel, at en nær ven er kommet hjem igen.

Gasen søsættes

Vi døber vor nye Helsingørjolle Stormfuglen. Den er, da vi køber den, forsynet med halvruv og små tofter. Ruffet fjernes, og tofterne erstattes af langsgående tofter, så der bliver bedre plads til en hel patrulje ombord.

Årets sommertogt går ind ad i fjorden, Mors Rundt. Allerede i Løgstør bredning vælter Stormfuglen, men den kan let øses pga. god opdrift i båden. Der er selvfølgelig nogle dårligt indpakkede soveposer, der bliver våde, men ellers sker der ikke skade ved uheldet.

Men som man siger: Af våd sovepose bliver man klog....

1991

Sommertogtet for troppen går dette år til Mariager Fjord. Vi er 17 spejdere og tre ledere af sted med fire joller og Folkebåden. Men allerede under Limfjordsbroen rammer Stormfuglens mast broen, og så er vi nødt til at fortsætte i tre Aalborgjoller og Folkebåden. Æv! Masten var lidt højere, end besætningen havde regnet med. På vej mod Øster Hurup er der meget varmt. Her tager Thomas turen op i toppen af Mågens mast. Sådan bare for at prøve det. Det ender med at Mågen vælter, og alt bliver vådt, så vi må lave en meget lang tørresnor i Øster Hurup havn lidt senere på dagen.

Vejret fortsætter med at blive varmere. Det er dette år, man ikke må bade i vandet ved Hobro, da der er så forurenede, at fjorden erklæres død. Der er ellers god brug for badning pga. det varme vejr.

Miniernes sommertogt går til Forlev Spejdercenter ved Skanderborg, og junior-sommertogtet går til Thurøbund Spejdercenter.

Seniorerne er dette år igen i Igls, Østrig, hvor aktiviteterne står på paragliding, rafting, hejk i de østrigske alper og meget mere, men der bliver også tid til 3 ugers togt i de danske farvande i Folkebåden.

Skibet Gasen viser sig for lille til vores brug. Der kan ikke være mere end max. fem i cockpittet ad gangen. Resten må opholde sig i kahytten. Vi erkender dette, og vil se os om efter et andet skib, så vi opsiger lejekontrakten og leverer skibet tilbage til dets ejer. Et lidt vemodigt farvel, men vi kan ikke fortsætte med et for lille skib. Så vi leder med lys og lygte over hele landet efter en afløser, og flere interessante er da også ”oppe at vende”. Vi finder dem dog alle enten for dyre, for dårlige, for store/små, for langt væk at hente (én lå i Caraibien, men kunne stort set fås for at hente den; tvivlsomt....).

Noël vælges til korpsledelsen og overlader derfor tropslederjobbet til Christian Kirkegaard.

1992

Året starter med, at en anonym velhaver henvender sig til Korpskontoret og vil forære en stor båd til korpset. Man takker pænt nej, fordi man ikke magter at drive så stort et skib, men én af vore, Leif Winther, der på det tidspunkt er formand for korpsets sø-arbejdsgruppe, tilbyder omgående at Aalborg Søspejdere vil hente skibet og passe det, ”indtil der er fundet en ordning”.

Så vi drager til Kastrup bådhavn og henter skibet Marina, en 44 fods ketch fra 1962, og sejler den til Aalborg. Den er 12,5 m lang, 4 m bred, vejer 21 ton og er bygget af teak på stål. Det viser sig hurtigt, at den er sund og OK, bortset fra alt det grej, der ikke kan holde til intensiv brug, og derfor bliver udskiftet efterhånden som det havarerer.

Ja, så er det atter tid til sølejr, nemlig SØ-92. Sølejren finder denne gang sted i Thurøbund ved Svendborg. Her kan man både prøve sejladis i Optimist-, Svendborg- og Wayfarerjoller, surfing og meget andet.

Både mini-, junior-, spejder- og seniorafdelingerne deltager.

Marina trækker jollerne til Middelfart weekenden før, så spejderne starter i tog til Middelfart, og sejler resten af vejen gennem det sydfynske øhav til Thurø.

Seniorene sejler i Folkebåden til sølejren.

Sidst på året trækker John Sloth sig som gruppeleder, og Noël Mignon tager over på denne post.

Luftfoto af lejren på SØ92

Historier fra året:

John Sloth skriver:

Brian og Anette sejler Krydseren Kurt til SØ 92. Undervejs gennem Storebælt i hårdt vejr knækker et undervantbeslag ved øverste saling ca. otte meter oppe. Brian hejser sig selv derop vha. forsejlsfaldet med en strop under armene, og gør sig fast deroppe hængende i stropen. Det går også helt fint, indtil blodtilførslen til armene bliver

klemte af og armene ikke ”duer” mere. Så hænger Brian i faldet, uden mulighed for at løsne sig og komme ned og uden mulighed for at få hjælp fra dækket. Knuden er jo i otte meters højde! I hård vind får han nogle ordentlige ture svingende frem og tilbage, og brækker øverste saling helt af. Sejlladsen fortsætter for sejl sydpå, for at ligge roligere i de høje bølger.

Det står snart klart at situationen ikke kan reddes uden hjælp udefra, og der bliver sendt nødraketter op. Snart ligger der et flådefartøj og giver læ til Krydseren Kurt, der fortsat sejler mod syd for sejl. En båd bliver sat i vandet, og snart er der hjælp ombord. Men hvordan får man lige en mand ned, der hænger i otte meters højde, uden mulighed for at værge for sig eller selv hjælpe til? Det ved hjælperne heller ikke, så det tager lang tid, før Brian er gjort så godt fast deroppe, at man tør kappe faldet og fjerne ham ned.

Brian bliver straks sejlet i land af flådefartøjet Flyvefisken, mens Anette får en marinesoldat med som gast på turen til Kalundborg. Det viser sig, at Brian har tabt evnen til at bruge armene. Efter en tur omkring Rigshospitalet og neurokirurgisk i Aalborg samt tre måneders spændt venten på, at nervebanerne skal reetablere sig selv, har Brian fået førligheden tilbage i begge arme. Absolut en oplevelse rigere.

Krydseren Kurt bliver sejlet til SØ-92 af en gruppe seniorer fra København, og den bliver repareret under lejren.

1993

Vi bestiller to nye Aalborgjoller til afløsning for Havørnen og Albatros. De bestilles hos Steffen Bønneland, Horne Jolleværft ved Fåborg, der har bygget mange flotte Aalborgjoller til andre søspejdergrupper.

I foråret drager alle på gruppetur til spejderhytten Tyvdalhøj. Efter turen kan troppen fremvise ikke mindre end ét brækket håndled, to forstuede ankler og ét blå øje.

Troppens og seniorernes sommertogt går til herregården Eskær i Skive Fjord. Senere på året tager troppen desuden på kanotur. Juniorerne tager på sommertogt til Forlev Spejdercenter sammen med 400 andre juniorer fra hele landet.

1994

Vi får en ny Aalborgjolle, Havørnen, inden sommertogtet. Det er den første af de to fra Steffen Bønneland. Vi får jollen om torsdagen, og skal på sommertogt med den lørdag, så det er med spænding, sommertogtet bliver indledt. Men den er flot og velsejlende.

Dette år skal der ske noget vildt! Troppen tager med 21 spejdere i 4 joller samt 5 ledere i Folkebåden på sommertogt til den svenske skærgård. De følges med Marina over Kattegat for at have sikkerhed for, at intet kan gå alvorligt galt. Derefter sejler Marina videre op gennem Göta-kanalen til Vänern. Det er en kæmpe oplevelse for alle at sejle i skærgården og navigere imellem de tusindvis af små øer. De svenske søkort er heldigvis meget detaljerede, og vi undgår da også at sejle på skærene. Da turen går hjemover mødes vi igen med Marina i Marstrand nord for Göteborg og sejler sammen hjem. Vejret er heldigt til denne langfart, da der er helt vindstille begge veje over Kattegat, og her har vi megen glæde af Marinas kraftige motor, der uden problemer kan trække samtlige både over Kattegat.

Noget af det sidste, der ikke er orden på efter branden, er istandsættelsen af den totalskadede Alken.

Den har siden branden stået på Stationen, og fra tid til anden er der blevet skiftet et par bord, lavet nye tofter osv. En gammel bådebygger og søspejder, Miki, laver lidt, når han har tid og lyst. Men til sidst går det i stå, og vi beslutter at afhænde Alken. Struer Sø dukker op som interesserede. En sen novemberdag henter de Alken, og de har senere sat den i sejlklar stand med nyt dæk mv. Dejligt at vide, at den igen kommer til glæde, ære og værdighed.

1995

Den anden af de to nye Aalborgjoller leveres og døbes Albatros.

Troppens sommertogt går til Mariager Fjord. Vi oplever her århundredets tordenvejr, og to master i Mariager bliver ramt af lynet. Heldigvis tager ingen af vore både eller spejdere skade under uvejret. Men vejret rammer os på en anden måde, idet al den regn, der falder over Mariager, ender hvor teltene står på havnen. Det betyder, at al bagage er gennemblødt, fordi teltene står i 30 cm vand.

Minierne og juniorerne tager sammen til Forlev Spejdercenter på en meget vellykket tur. Senere på året begynder minier og juniorer at holde møder sammen pga. ledermangel.

Marina er igen på fire ugers togt i den svenske skærgård. Der skiftes besætning hver weekend.

I løbet af foråret beslutter korpset, at Marina skal sælges til en spejdergruppe og ikke fortsat være ejet af korpset og udstationeret hos en gruppe. Dette sker i erkendelse af, at ingen vil investere større summer i et skib, man ikke ejer, og kan risikere at skulle aflevere en dag.

Der laves en udbudsrunde i korpset, så alle spejdergrupper er ligestillede til at byde på skibet.

Vi byder på Marina, og det ender med, at vi overtager skibet som ejendom. Korpset får betinget, at vi investerer ca. 100.000 kr. i Marina over en femårig periode. Kontrakten underskrives den 31. december 1995. Marina er endelig vores. Hurra!

Vi får mod vores vilje en gave af Aalborg Havn. De er så flinke at forære os vores slingers og landgangsbro, med besked om, at vi også har fået retten til at vedligeholde den og tage den op i efteråret og sætte den i vandet til foråret. Vi arbejder på at forære den videre til fritidsforvaltningen.

I løbet af året mister vi desværre to af vore egne, ved dødsfald der begge kunne være undgået.

Mette fra klanen dør i en tragisk bilulykke. Hun var passager i en bil, hvor føreren var beruset.

Henrik Overgård, der har været leder i troppen i sidste halvdel af 70'erne og første del af 80'erne er også død, alt for ung. Hans hjerteproblem blev aldrig opdaget, fordi han også havde astma, der fik hele skylden for hans dårlige helbred. Mange af os husker Henrik som en god ven og kammerat samt en meget aktiv og engageret søspejder, som helt fra sin indmeldelse i 1971 og frem til midten af 80'erne brugte en meget stor del af sin tid hos søspejderne. Først som medlem af Albatros, hvor han i lang tid var patruljeleder og senere i tropsledelsen.

1996

Troppen forsøger sommertogt Mors rundt, men må opgive at nå så langt pga. vejret. I stedet sejles til Løgstør, Fur og Nykøbing Mors. Her brækker Stormfuglen mastefoden, som bliver repareret, inden der efter mange dage kan sejles videre. Videre går det til Doverodde, Jegindø, tilbage til Nykøbing og derefter mod Aalborg. En venlig norsk pram giver en trosse. Uheldigvis springer trossen, og den norske båd går på grund, da den samler jollerne sammen igen. Heldigvis får vi kun små skader pga. det stille vejr.

Vi holder 70 års jubilæum i august. På dagen er der åbent hus, og mange lægger vejen forbi og hilser på. Vi får overvældende mange gaver, ikke mindst fordi vi året før har købt Marina, der skal have en tiltrængt opgradering til rigtigt spejderskib, der kan tåle at blive brugt intensivt. Der holdes på dagen mesterskaber i badekarsejlads og dækdrøn, som er en stor succes, selvom en kæmpebyge tager lidt af glansen af arrangementet.

Om aftenen er der stor fest i bådehallen med rigtig mange gamle søspejdere og venner.

Vi sælger Albatros for 14.000 kr. til en slags sejlede museumsarrangement i det sydfynske øhav. Den skal sejle med skoleelever. God vind, Albatros.

Juniorerne tager på sommertogt med Marina. Togtet går Mors rundt, og det er en fin tur.

Klan Gasen påtager sig at stå for alle aktiviteter på den næste sølejr, SØ-97, på Thurø. Det er traditionelt øretævernes holdeplads, så der skal forberedes grundigt.

Der er 21 drenge og piger i troppen, 16 juniorer og 9 seniorer i Havgasserne og 15 i klan Gasen. Christian Kirkegård og Ronald Pedersen stopper i tropsledelsen, og i stedet overtager Kristine Søholm som TL med Anna Jensen, Troels Petersen og Marcus Kjeldsen som assistenter. Vi opgiver for en tid at have miniafdeling og kører videre med en juniorafdeling for 9-12 årige med Mikkel Munk som juniorleder.

1997

Sommertogtet går til søspejderlejr på Thurø sammen med ca. 1000 andre søspejdere fra Danmark og mange andre europæiske lande. Vi har selv været med til at arrangere en del af lejren, da det er klan Gasen, der står for alle aktiviteter på lejren. Dette har været et stort arbejde at forberede, men på lejren er der næsten intet at lave pga. den grundige forberedelse. De sidste tre lejre havde der været habile problemer med at styre, hvem der skulle på hvilken aktivitet, men denne gang har Brian lavet et lille program på sin PC, der kan fordele alle på aktiviteter, således at alle får deres højeste ønsker opfyldt. Det er en stor succes.

Marina har før lejren været på togt til Sverige med skiftende besætninger ombord.

På vejen retur sejler man et stykke drivende tovværk i skruen og må bugseres til værft i Sæby. Her kan skaderne gøres op, og det viser sig at skrue og gear er rykket ca. 10 cm. agterover, uden at motoren er flyttet. Så der mangler ligesom lidt i, at det når sammen. Der er kun 5-6 dage til, at Marina skal ledsage jollerne ned til Thurø, så der skal tages nogle hurtige beslutninger. Det ender med at vi sammen med Sæby værft får Marina repareret på rekordtid, så vi kan holde sejlsplanen med jollerne.

Marina deltager i Sølejren som storskib sammen med Klitta og Ran, og mange spejdere får mulighed for at sejle med disse tre storskibe.

Noël Mignon stopper som gruppeleder, og Ronald Pedersen overtager på denne post.

Vores gasfyr på Stationen har drillet os i flere år. Samtidig beslutter kommunen at føre fjernvarme frem til alle klubber på Søsportsvej, så det ender med at vi får fjernvarme på stationen. Dejligt.

1998

Marina sejler på sommertogt til Norge med skiftende besætninger hver uge. En fin tur, men der er godt med søsyge på begge turene over Skagerak.

I virkeligheden må vi opgive at sejle over Skagerak på udturen pga. hård vind og i stedet gå til Sverige og følge kysten opad til Norge i læ af skærgårdsøerne.

Vi anskaffer med Aalborg Kommunes hjælp en 16 personers redningsflåde til Marina. Den kan rumme den besætning, Marina må have ombord under havsejlsads. Vi håber, det viser sig at være spild af penge.

Mikkel stopper som juniorleder for at læse videre i København, og Iben Jensen overtager.

Tropsledelsen, med Kristine Søholm i spidsen, stopper. I stedet overtager Lars Ørsnes som TL med Tommy Urth, Bo Lundgaard, John Sloth og Christian Kirkegaard som assistenter. Der er tale om en tropsledelse af tidligere ledere og Gasen-medlemmer, der i en periode vil hjælpe gruppen over ledermanglen. Troppen består af to patruljer.

1999

Troppens sommertogt går ind i fjorden med tre patruljer. Der sejles til Mors, Fur, Glyngøre og Rønbjerg. På Fur slår vi, for gud ved hvilken gang, teltene op ved skiltet med "Camping forbudt". Det er nu engang der, man kan få lov at campere på Fur. Der er virkelig perspektiver i denne omvendte skiltning, hvis man udbreder den til større dele af verden....

Vi får ny slingers af Aalborg Kommune. Den er bygget af lette materialer som aluminium og plastikopdriftstanke. Det er nu meningen, at vi fremover selv skal tage den på land og sætte den i igen.

Marinas investeringsplan er afsluttet, så vi har opfyldt vore forpligtelser i forbindelse med købet. Marina er nu endelig helt vores.

Iben stopper som juniorleder, og Lars Jensen overtager ledelsen af juniorafdelingen sammen med Linda Galberg, som er "gammel" landspejder fra Sjælland.

2000

Tropsledelsen bliver udvidet med Martin Nielsen, der har været landspejder i Brande i mange år.

Christian Kirkegaard og Mikkel Hyttel er i gang med at montere opdriftsmiddel

Tea Kjeldsen og Marie Haase Juhl maler vandlinje

Troppens sommertogt går i år til Mariager Fjord. På turen fra Hals til Als Odde knækker en vantskrue i Stormfuglens forstag. Mads Kyed opdager det, før det går galt, og får masten lagt ned. Så er der styr på tingene. Tror vi. For under manøvren, hvor Stormfuglen skal

Der arbejdes koncentreret

Mads Kyed lytter til John Sloths udredning

på slæb af Krydseren Kurt, får krydserens storskøde fat i mastetoppen. Herefter er det ikke svært at forstille sig, hvad der sker, når man drejer den liggende mast rundt på slæb af Krydseren. Mastefoden knækker, men heldigvis kommer ingen noget til. Stormfuglen bliver slæbt til Øster Hurup, men én ulykke kommer jo sjældent alene; det lykkes Christian at ramme Rasmus i øjet med en hel rulle chokoladekiks, kastet helt ovre fra Krydseren Kurt. Da vi kommer ind i havnen er "Reparations-Expressen" med Martin ved rattet allerede ankommet fra Aalborg med nylavet mastefod og masser af værktøj. Hjemme har Martin og John på rekordtid fået fabrikeret en ny hos bådebyggeren, samlet værktøj sammen og

Sommertogt
2000

Tea Kjeldsen og
Marie Haase Juhl

Martin er kørt til Øster Hurup for at reparere, så snart Stormfuglen kommer ind. Så næste morgen er Stormfuglen så god som ny, og der kan sejles videre til Als Odde.

Her er alle myg fra Mariager Fjord desværre samlet til træf, så dagen bliver tilbragt i teltene i tillukkede soveposer, og kun Julies mors kage redder humøret. Den bliver til aftensmad til alle. Videre sejles der ind i fjorden til Høllet, inden kursen igen bliver sat mod Aalborg.

Stationen får i efteråret en gennemgribende overhaling udendørs. Det var tiltrængt efter flere år, hvor vedligeholdelsen ikke havde været for god.

Marina passerer en lille
sluse på vej til Dalsslands
kanalsystem

Hytten får nyt tag, efter at Albatros har været på hytteweekend og gået på taget. Læs: Gået igennem taget!

Marina sejler på sommertogt til Vänern med skiftende besætninger hver uge. Den når langt op i Dalslands kanalsystemet. Et fantastisk lækkert område med masser af frodige øer og fisk i vandet.

Morgensamling på søledermøde i Aalborg, nov. 2000

2001

Ledelsen i troppen består nu af tropsleder Lars Ørsnes med Christian Kirkegaard og Martin Nielsen som assistenter. Lars Jensen er juniorleder.

Der er ikke rigtig gang i seniorafdelingen. Mange rejser på efterskole i stedet for 10. klasse og vender ikke tilbage til klanen.

Troppens sommertogt går ind ad fjorden med tre Aalborgjoller og Folkebåden. Der sejles Mors rundt. Vejret er fantastisk dejligt, og turen er en succes. Martin leder togtet.

Vi sætter vores Folkebåd til salg for at købe en nyere båd. Den har nu 38 år på bagen, og vi synes, vedligeholdelsen er for stor.

I august holder vi 75 års jubilæumsfest.

Søspejderledere i 2^{den} Aalborg Søspejdertrop, stiftet d. 26. 8. 1926

Årstal	Tropsleder	Fratrådt
1926	Jacob Langgaard (stifter)	okt. 1931
1931	Georg Nielsen	okt. 1935
1935	Ulrich Hansen (Stannaw)	1936
1936	Erik Ebro	1938
1938	Ledermangel. Fungerende: Georg Nielsen	1939
1939	Skouby	1940
1940	Børge Wille Nielsen	1942
1942	Henning Jacobsen	1944
1944	Ib Skovgaard Jensen	1945
1945	Viggo Nielsen	1947
1947	Poul Hjorthøj Jørgensen	1948
1948	Frans Holm (Fungerende i 1949: Helge Nielsen)	1950
1950	Helge Nielsen	1961
1961	Peer Kristoffersen	1961
1961	Normann Gundersen	1964
1964	Hakon Eriksen	1965
1965	Helge Nielsen	okt. 1976

Aalborg Søspejderes lederliste 1976 – 2001

1976

TL: Per Kyed, Lars Ørsnes, John Sloth, Henrik Overgaard, Peter Romanius

1977

TL: Per Kyed, Lars Ørsnes, John Sloth, Henrik Overgaard

1978

TL: Per Kyed, Lars Ørsnes, John Sloth, Henrik Overgaard

1979

TL: Lars Ørsnes, John Sloth, Henrik Overgaard

1980

TL: Lars Ørsnes, John Sloth, Henrik Overgaard
JL: Ulla Jacobsen, Noël Mignon, Vibeke Jensen

1981

TL: Lars Ørsnes, John Sloth, Henrik,
JL: Ulla Jacobsen, Vibeke Jensen, Noël Mignon, Poul Møller (bliver senere JL), Michael Bondo Andersen,

1982

GL: John Sloth
TL: Lars Ørsnes, John Sloth, Henrik Overgaard
Ny ledelse:
TL: Esben Buch, John Pedersen, Torben Nielsen
JL: Poul Møller, Eva Bendix Nielsen

1983

GL: John Sloth
TL: Esben Buch, John Pedersen, Torben Nielsen
JL: Poul Møller, Eva Bendix Nielsen

1984

GL: John Sloth

TL: John Pedersen, Torben Nielsen, Esben Buch

JL: Poul Møller, Eva Bendix Nielsen

1985

GL: John Sloth

TL: Esben Buch, John Pedersen, Torben Nielsen

JL: Poul Møller, Eva Bendix Nielsen

1986

GL: John Sloth

TL: Michel Mignon, Esben Buch, Torben Nielsen, John Pedersen

KL: Brian Møller

JL: Poul Møller (stopper), Eva Bendix Nielsen (overtager), Bo Runge, Christian Kirkegaard,

1987

GL: John Sloth, Brian Møller

TL: Michel Mignon, Esben Buch, Torben Nielsen, John Pedersen

Til standerhejsningen overdrages til:

TL: Noël Mignon, Sussi Ann Christensen, Peter Hermansen, Leif Winther

KL: Christian Rasmussen

JL: Bo Runge, Eva Bendix Nielsen, Christian Kirkegaard, Lisbeth Dahl Andersen

1988

GL: John Sloth, Brian Møller

TL: Noël Mignon, Sussi Ann Christensen, Peter Hermansen, Leif Winther

KL: Cristian Rasmussen

JL: Eva Bendix Nielsen, Bo Runge, Lisbeth Dahl Andersen, Christian Kirkegaard

ML: BoRunge, Henrik Kikkenborg, Lise Aggerbæk

1989

GL: John Sloth, Eva Bendix Nielsen, Poul Møller, Brian Møller
TL: Noël Mignon, Sussi Ann Christensen, Peter Hermansen, Leif Winther
KL: Christian Rasmussen
JL: Lisbeth Dahl Andersen, Christian Kirkegaard
ML: Bo Runge, Henrik Kikkenborg, Lise Aggerbæk

1990

GL: John Sloth, Leif Winther, Bo Runge
TL: Noël Mignon, Sussi Ann Christensen, Peter Hermansen, Christian Kirkegaard, Jacob Mikkelsen
KL: Christian Rasmussen
JL: Frits Elton Andersen, Ingrid Buch, Christian Kirkegaard Senere Ronald Pedersen, Frits Elton Andersen,
ML: Elisabeth Posselt, Susanne Aagard, Ronald Pedersen (senere samme år JL)
Henrik Kikkenborg og Lise Aggerbæk stopper sidst på året

1991

GL: John Sloth, Leif Winther, Bo Runge
TL: Noël Mignon, Tine Kortsen, Sussi Ann Christensen, Christian Kirkegaard
KL: Christian Rasmussen
JL: Ronald Pedersen, Flemming Storm, Leif Winther
ML: Susanne Aagard, Lisbeth Dahl Andersen, Elisabeth Posselt

1992

GL: John Sloth, Leif Winther, Bo Runge
TL: Noël Mignon, Christian Kirkegaard, Tine Kortsen
KL: Ronald Pedersen
JL: Ronald Pedersen, Frits Elton Andersen, John Mørch
ML: Susanne Aagard, Jacob Mikkelsen, Lisbeth Dahl Andersen

1993

GL: Noël Mignon, Sussi Ann Christensen

TL: Christian Kirkegaard, Tine Kortsen, Ronald Pedersen

KL: Liselotte Søholm, John Sloth

JL: Frits Elton Andersen, John Mørch, Jens Christian Lundsgård

ML: Susanne Aagard, Jacob Mikkelsen, Rene Andersen, Jan Nyrup

1994

GL: Noël Mignon, Sussi Ann Christensen

TL: Christian Kirkegaard, Ronald Pedersen, Tine Kortsen, Thomas Jessen

KL: Liselotte Søholm, John Sloth

JL: Marc Mignon, Jens Elton Andersen

ML: Susanne Aagard, Rene Andersen, Jan Nyrup

1995

GL: Noël Mignon, Sussi Ann Christensen

TL: Christian Kirkegaard, Tine Kortsen, Ronald Pedersen

KL: Liselotte Søholm, John Sloth

JL: Jens Elton Andersen, Marc Mignon, Mikkel Munk, Jens Christian Lundsgård, Claus Bjørnelund, Pia Elert Ottosen

ML: Jan Nyrup, Liselotte Søholm stopper i december

1996

GL: Noël Mignon,

TL: Christian Kirkegaard, Ronald Pedersen, Jacob Mikkelsen
Senere:

TL: Kristine Søholm, Anna Jensen, Marcus Kjeldsen, Rasmus Jensen og Troels Petersen

KL: Liselotte Søholm, senere Jannie Jonassen

KI: John Sloth

JL: Jens Christian Lundsgård, Iben Leth Jensen, Claus Bjørnelund, Marc Mignon, Mikkel Munk. I august bliver Mikkel Munk JL

ML: Vi lukker miniafdelingen

1997

GL: Noël Mignon

TL: Kristine Søholm, Anna Jensen, Marcus Kjeldsen, Troels Petersen

KL: Jannie Jonassen, senere Rasmus Jensen

KI: John Sloth, senere Henrik Kristiansen

JL: Mikkel Munk, Iben Leth Jensen

1998

GL: Ronald Pedersen, Frits Elton Andersen, Liselotte Søholm

TL: Kristine Søholm, Maria Aagard

Senere:

TL: Lars Ørsnes, Christian Kirkegaard, John Sloth, Bo Lundgaard, Tommy Urth

KL: Lars Jensen, Henrik Kristiansen

JL: Iben Leth Jensen

1999

GL: Ronald Pedersen, Frits Elton Andersen, Liselotte Søholm

TL: Lars Ørsnes, Christian Kirkegaard, John Sloth, Martin Nielsen

KL: Henrik Kristiansen

JL: Lars Jensen, Linda Galberg, Bo Rasmussen

2000

GL: Ronald Pedersen, Frits Elton Andersen, Liselotte Søholm

TL: Lars Ørsnes, Christian Kirkegaard, John Sloth, Martin Nielsen

KL: Bo Rasmussen, Henrik Kristiansen

JL: Lars Jensen, Charlotte Nielsen

2001

GL: Ronald Pedersen, Frits Elton Andersen, Liselotte Søholm

TL: Lars Ørsnes, Christian Kirkegaard, Martin Nielsen

KL: Martin Nielsen, Henrik Kristiansen

JL: Lars Jensen, Charlotte Nielsen

Billedoversigt

Side	Foto	Tekst
7	1	Skolelærer Sonne Kofoed ved roret 1924
7	2	Jacob Langgaard med de første drenge ombord i faderens båd. "Svanen" 1926
12	1-4	Arbejdsholdet ved bygning af den første søspejderstation ved jernbanebroen
12	5	Et fartøj (en Sjægt) ved navn "Pilen" 1927
17	1	Jacob (kaldet JACK) med sine drenge
17	2	Ingeniør Aage Utzon, far til 2 af drengene, Jørn og Knud. Han var konstruktør af den berømte Aalborgjolle. Ved hans side står TL Jack
17	3-4	De 3 nye joller bygget hos Bach i Randers 1929, Alken - Havørnen og Stormfuglen. Kajakbygning var også en spejderaktivitet i disse år
17	5	Aalborg Søspejdertrop 1930
21	1-4	Fra englandsbesøget 1931
26	1	Den nye søspejderstation under opførsel 1939
26	2	Fra venstre: Svend E. Nielsen og Erik Arentoft
26	3	Standerhejsning 1943 med standeroverrækkelse til den første ulveflok med FL Margit Jensen, tdl. Hardeknud og FA Ketty Hald, tdl. Kong Hans
26	4	TL Viggo Nielsen (Senere stifter af lydavisen ved Sct. Georgs Gilderne i Aalborg)
26	5	Bent Wilsbøl (hvidtøl), Helge Nielsen og Erik Pedersen 1944
26	6	TA Bent Poulsen (Skipper Krølle)
26	7	4 joller meldes klar
26	8	TL Ib Skovgaard Jensen med sine drenge, (den civile?) 1944
26	9	Søspejderstationen 1945
30	1	Komedie "Willemoes" ved kolonnefest i håndværkerforeningen. Helge med ryggen til fotograferer besætningen, Erik Pedersen, Poul Madsen, Edmund Christensen, Svend Fog, Niels Chr. Jørgensen, Erik Løndahl, Leif Tougård, Knud Haukrog, Poul Henning Andersen og, siddende, Ernst Mogensen.

- 35 1 ?, PL Erik Nørgaard ved roret
- 35 2 TA Svend Fog
- 35 3 Hans Nielsen (Bette Hans) Alken
- 35 4 TA Svend Fog
- 35 5 PL Jens Nørgaard, Bent Birkjær, Preben Nielsen, Per Pedersen (Per med d-sen), Willy Hald (Fyr)
- 37 1 Troppen ved Hanstholm fyr 1950
- 39 1 Lejren i Sillerslev ved TA Gregers Christiansens onkel
- 39 2 Bette Hans faldt overbord og råber HJÆLP, jeg drukner!! Helge råber ”HOLD MUND OG REJS DIG OP”. Se han ku’ jo bunde!!!
- 39 3 Med agten for tværs over Løgstør bredning 1950
- 39 4 TA Gregers Christiansen, TA Aage Hansen (Høgen)
- 39 5 Alken klar til landgang
- 39 6 Henrik Martens og TA Willy Rasmussen klarer middagsmaden fra hyttefadet på Jegindø
- 39 7 Besætningen på en tyskerbunker ved Hanstholm 1950
- 41 1-9 PL Karl Sørensen, TA Bent Birkjær, John Weilgård Sørensen (Gubben), Erik Hedemann, Aalborgjolle på Kryds. Hans Nielsen (Bette Hans), Jens Ole Kristiansen, Finn Knudsen, Arne Jensen
- 42 1 Jungmands patruljen: Bjarne Nielsen, Ove Albert Nielsen, Karl Sørensen, Normann Gundersen, Børge Møllerup
- 42 2 Aage Hansen, Karl Sørensen, Willy Hald (Fyr)
- 42 3 Forårsarbejde
- 42 4 Sejlmagerarbejde var også en del af forårsarbejdet
- 42 5 Patrulje ”Ternen” klar til ro-træning
- 43 1 Komedie ”For fulde sejl” af Palle Lundsgaard. John Weilgaard Sørensen ved rattet, TA Karl Sørensen
- 43 2 Bådebyggerlærling, Arly, tropskasserer, Ingeniør Simon Petersen og bådebygger Rasmussen, Vestre Bådehavn
- 44 1 Døb af vore nye Aalborgjoller af: Fru Simon Petersen. I baggrunden: Direktør H. Henriksen Ryø, ?, Bådebygger Rasmussen, Sejlmager Peter Momsen, Direktør John Ruge, Brøndborer Chr. Christiansen, Jens Bangs

- Spejderne: Poul Olesen, Poul Christensen (Polle), Finn Quist (Finn Fus). *Den lille pige er Inger Mathiesen, nuværende divisionschef, Inger Brorsen*
- 44 2 Fru Brøndborer, Klara Christiansen, døber den anden jolle. Søspejderne havde gennem mange år CYKELSTALD ved Brøndboreren i Skalborg for dyrskuets gæster og tjente her til mange stel sejl
- 45 1 Komedie "For Vind og Vove" af: Palle Lundsgaard. Karl Sørensen, Helge Nielsen, Børge Møllerup, en spejder, Lass og Vagn Nørgaard, Poul Andersen, Carl Chr. Mathiesen, Bent Nielsen (Ballast), Willy Hald (Fyr) ?, Jytta Gundersen, Normann Gundersen, Peer Kristoffersen, Christian Johannesen, Hans Heilmann. Bagerste spejderrække: ?????
- 45 2 ?
- 46 1 Mastekamp i Løgstør, Carl Chr. Mathiesen slog TL Helge af masten og blev årets mester
- 46 2 Morgenmad: havregrøden koger, Hans Kaufelt
- 46 3 Besætningen foran Johan Skjoldborgs hus i Løgstør
- 46 4 Stormfuglen og Mågen over Løgstør bredning
- 46 5 Willy Mariager, Chr. Johannesen, Hans Heilmann, Poul Larsen, Peer Kristoffersen, Helge Nielsen, Per Birckjær på JM's tur
- 46 6 Fra besøg på Skive Museum
- 47 1 Yderst: Stormfuglen, Mågen med PL Carl Chr. Mathiesen, Havørnen, Alken med PL Poul Andersen (Polle). Albatros og stævnen af Ternen. 1956
- 48 1 Ved hytten i Borredal, Flamsted. TA Peer Kristoffersen, TA Chr. Johannesen, Jørgen Damgaard (Dammer), Palle Nielsen, Poul Andersen, TA Hakon Eriksen, TA Bent Birckjær. PA, ?, Willy Hald (Fyr), Bent Kirk, TA Aage Hansen, Jørgen Nielsen, TA Normann Gundersen, Carl Chr. Mathiesen, TA Per Nielsen, uden uniform ?, TL Helge Nielsen. Siddende: Knud Dahl, Erik Kinberg, ?, Bette Dammer, Bette Bleg, Bette Bjørk, ?, Per Svalgaard, Søren Vide-Bæk, Per Kragh Nielsen, ?

- 53 1 HVALROSSEN 1965: Bagerste række: Erik Hedemann, Knud Haukrog, Jørgen Erik Christensen, Erik Hoffmann, Willy Mariager, Bent Birkkjær, Finn Knudsen, Willy Hald, Johannes Wandsted, Åage Hansen, Knud Aagard Nielsen, Leif Jensen, Jørgen Nielsen, Midterste række: Willy Berg, Jørn Grønning, Børge Møllerup, Jens Kragelund, Jørgen Romanius, Helge Nielsen, Ole Birkkjær, Christian Johannesen, Finn Jensen, Frans Holm, Forreste række: med skipperkasket: Karl Sørensen, Jens Ole Kristiansen, Normann Gundersen, Bruno Berg, Viggo Nielsen, Ole Tom Jensen, Henning Pedersen, Erik Løndahl, Ejler Pedersen, John Weilgaard Sørensen (Gubben)
- 56 1 Flyvebåd om styrbord ved Staun
- 56 2 Vi gør klar til landgang
- 56 3 Tropstur til hytten i Borredal
- 56 4 Peter Clemmesen, Jesper Juhl, Jan Miller ved efterårsarbejde
- 59 1 Der sættes vandlinie på en ny Aalborgjolle
- 59 2 De 5 Aalborgjoller i Vestre bådehavn, den hvide er "Alken"
- 59 3 "Havørnen", "Alken" og Ternen med motor, som blev købt på aktier af troppens venner
- 62 1 TL Helge Nielsen overrækker præmie til patr. Mågen, PL Jens Peter Jensen, Dennis Skagen, Jan Nielsen, Henrik Kristiansen, Bjørn Poulsen. PA Antony Nielsen
- 62 2 Troppen mønstrer 36 mand ved standerhejsning 1969
- 62 3 Ledere og jungmænd: 1 Hakon Eriksen, 2 Aage Grønkjær, 3 Jesper Juhl, 4 Jørgen Nielsen, 5 Peter Storm, 6 Ole Kristiansen, 7 Jan Miller, 8 ?
- 63 1 "Havørnen" Søren Høst, PA John Sloth, PL Per Kyed
- 71 1 Mastekamp: Antony Nielsen vandt over Ulf Poulsen
- 71 2 Helge laver frokost overvåget af Poul Møller
- 71 3 Frokost for anker ved Ærtebølle-hoved
- 71 4 Jan Miller, Aage Grønkjær, Inger Eriksen. Med ryggen til: Pelle Eriksen og Hakon Eriksen

73	1	Så kom ”Skivet“ endelig i vandet
73	2	Masten gøres klar: Søren Bang, Ole Pedersen, John Sørensen, Anders Lüchau med ryggen til
73	3	Lars Ørsnes arbejder med nål og tråd
79	1	Patrulje lejrplads ved Wolferton i England
79	2	Fra afskedsparty i Grimsby, hvorfra alle vil huske: ”Fader Abraham”
79	3	Antony Nielsen, Mads Juhl, Ulf Poulsen, Henrik Kristiansen, med ryggen til: Lars Frahm
83	1	Et godt foto taget af: TA Aage Grønkjær
94	3	Hytten i Borredal, Håls, Flamsted, bygget 1957, indviet 1958

Fartøjsoversigt

Årstal	Navn	Bådtype	Byggested	Pris	Solgt	Til	Salgspris
1929	Havørmen	Aalborgjolle	Bach, Randers	600 kr.	1965	Privat i Sæby	
1929	Stormfluglen	Aalborgjolle	Bach, Randers	600 kr.	1966	Matros Kristoffersen, søspejderfar til Finn, Svend og Peer (TA) Forlist	
1929	Alken	Aalborgjolle	Bach, Randers	600 kr.	1932		
1932	Jack	30m2 Utzon Spidsgatter	Sørensen, Aalborg	1.800 kr.	1939		
1932	Albatros	Aalborgjolle	Sørensen, Aalborg	1.200 kr.	1965	Brøndboret John Kristiansen, Skalborg	600 kr.
1944	Glenten	Aalborgjolle	Rasmussen, Aalborg	1.700 kr.	1948	Forsvundet fra slingers under storm	
1944	Alken	Aalborgjolle	Rasmussen, Aalborg	1.700 kr.	1975		3.000 kr.
1954	Ternen	Ro-redningsbåd	Ukendt. Gave fra Aalborg Værft	0 kr.	1978	Ophugget på stationen	
1955	Mågen	Aalborgjolle	Rasmussen, Aalborg	2.500 kr.	1984	1. Mols Søspejdere	15.000 kr.
1955	Stormfluglen	Aalborgjolle	Rasmussen, Aalborg	2.500 kr.	1985	Struer Søspejdere	12.000 kr.
1966	Havørmen	Aalborgjolle	Folmer Eriksen, Løgstør	3.000 kr.	1994	Kong Volmer Søspejdere, Vordingborg	13.000 kr.

1966	Albatros	Aalborgjolle	Folmer Eriksen, Løgstør	3.000 kr.	1996	Sejlende museum på Sydfyn	14.000 kr.
1966	Congo	Ro-redningsbåd	Ukendt. Gave fra rederiet "Dansk Fransk"	0 kr.	1979	Ødelagt under storm	
1976	Alken	Aalborgjolle	Folmer Eriksen, Løgstør	26.000 kr.	1989	Totalskadet under brand	Delvis rep. og foræret til Struer Søspejdere 1994
1979	Sct. Georg	Ro-redningsbåd, aluminium	Ukendt	3.000 kr.		Forsvundet under storm	
1985	Mågen	Aalborgjolle	Olav Martinsen, Ringkøbing	35.000 kr.		Har vi i 2001	
1985	Havgåsen	Nordisk Folkebåd FD 413	Brandt Møller	55.000 kr.		Har vi i 2001	
1987	Hvalrossen	Rügenjolle	Standardbåd	15.000 kr.	ca. 1995		
1988	Søløven	Crescentjolle	Standardbåd	12.000 kr.	ca. 1995		
1989	Stormfuglen	Helsingørjolle	Ukendt	17.000 kr.		Har vi i 2001	
1990	HHH	Winner Optimistjolle	Winner-værftet. Gave fra Hotel Hvide Hus	0 kr.		Langtidsudlånt til Sejlklubben Limfjordens juniorafdeling	

1990	Gasen	Norsk Lodsskøjte	Bygget som korpsets kursusskib, Hans Hartvig Møller	Lejet	1992	Gasen leveres tilbage til ejeren
1992	Marina	44 fods ketch	Husumer	150.000		Har vi i 2001
1994	Havørnen	Aalborgjolle	Schiffswerft, Husum	kr. se *)		
1995	Albatros	Aalborgjolle	Horne Jolleværft, Fåborg	62.500 kr.		Har vi i 2001
			Horne Jolleværft, Fåborg	62.500 kr.		Har vi i 2001

*) Pengene skal investeres i skibet over 5 år

